

5.200 accions: Ferrocarrils Federals Austríacs.
 2.600 accions: Ferrocarrils Portuguesos.
 1.300 accions: Societat Ferroviària (ZSSK).
 1.300 accions: Ferrocarrils Txecs, SA.
 1.300 accions: Ferrocarrils de l'Estat Hongarès, SA.
 520 accions: Organisme dels Ferrocarrils Hel·lènics.
 520 accions: Ferrocarrils Croats.
 520 accions: Societat de Responsabilitat Limitada dels Ferrocarrils Eslovens.
 520 accions: Ferrocarrils de Bòsnia i Hercegovina.
 520 accions: Ferrocarrils Estatals de Bulgària BDZ, SA.
 260 accions: Ferrocarrils de l'antiga República Iugoslava de Macedònia.
 104 accions: Explotació dels Ferrocarrils de l'Estat de la República Turca.
 52 accions: Ferrocarrils de l'Estat Danès.
 52 accions: Ferrocarrils de l'Estat Noruec.
 Es fa públic per a coneixement general.
 Madrid, 24 de febrer de 2004.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'HISENDA

4456 REIAL DECRET LEGISLATIU 4/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre societats. («BOE» 61, d'11-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que el Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els textos refosos de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats.

Aquesta delegació legislativa té l'abast més limitat dels que preveu l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou una autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Aquesta habilitació té per finalitat incrementar la claredat del sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten aquests tributs, de manera que contribueixi a millorar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i dels contribuents.

En l'exercici d'aquesta autorització, s'elabora aquest Reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

II

La Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» el 28 de desembre de 1995, va tenir com a causes principals les reformes de la legislació mercantil i de l'impost sobre la renda de les persones físiques dutes a terme en anys anteriors, així com l'obertura de la nostra economia als

fluxos transfronterers de capitals i l'evolució dels sistemes tributaris als països del nostre entorn.

La Llei 43/1995, de 27 de desembre, des de la seva entrada en vigor l'1 de gener de 1996, ha experimentat modificacions importants, entre les quals cal destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 10/1996, de 18 de desembre, de mesures fiscals urgents sobre correcció de la doble imposició interna intersocietària i sobre incentius a la internacionalització de les empreses, que va establir el nou règim de deducció per doble imposició interna que regula l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, així com el règim jurídic del tribut que va gravar les revaloracions efectuades a l'emparedat del Reial decret Llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

b) La Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries. Aquestes normes van suposar la regulació separada de la tributació dels no residents respecte de les persones físiques i jurídiques residents a Espanya.

c) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, que va establir la no-integració en la base imposable de les rendes corresponents al prestamista en determinades operacions de préstec de valors, va ampliar el termini per al còmput de les deduccions per evitar la doble imposició internacional i va establir la no-retenció dels rendiments derivats de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital.

d) La Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que va modificar, entre altres aspectes de l'impost, el tractament de la tributació dels beneficis extraordinaris i del règim de consolidació fiscal.

e) L'esmentada Llei 46/2002, de 18 de desembre, que va suprimir el règim de transparència fiscal interna i va crear el règim de les societats patrimonials.

f) La Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, que va establir el règim fiscal d'entitats dedicades a l'arrendament d'habitatges.

g) I, finalment, la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que ha introduït diverses mesures com, per exemple, la millora de la deducció per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica.

En el text aprovat per aquest Reial decret legislatiu, la Llei 43/1995, de 27 de desembre, es refon amb diverses normes, algunes de les quals s'integren en el seu articulat i d'altres s'introdueixen com a disposicions addicionals i transitòries. Aquesta distribució s'ha efectuat en funció de la possibilitat d'integrar o no el contingut de cada disposició a l'estructura de la normativa bàsica de l'impost, així com del seu abast més o menys específic i de la seva vigència temporal.

En el text refós s'han eliminat determinades referències que conté la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que han perdut la seva vigència com a conseqüència de modificacions posteriors de la normativa de l'impost.

En primer lloc, convé destacar la reforma que va dur a terme la Llei 41/1998, de 9 de desembre, la qual, en virtut de la seva disposició derogatòria única, va derogar, entre altres normes, el títol VII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre. En l'elaboració d'aquest text refós s'ha tingut en compte el que preceptua la disposició addicional primera de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, que aclareix com s'havien d'interpretar les referències efectuades per la Llei de l'impost sobre societats a l'obligació real de

contribuir, atès el nou marc normatiu que neix amb la promulgació de la Llei 41/1998, de 9 de desembre.

Finalment, desapareixen les referències fetes a les societats sotmeses al règim de transparència fiscal interna, el règim especial de les quals s'ha suprimit amb l'entrada en vigor de la Llei 46/2002, de 18 de desembre.

III

Així, en l'articulat del text refós es refonen els articles de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, i les disposicions següents:

a) Llibertat d'amortització per als elements d'immobilitzat material i immaterial de les societats limitades laborals, segons la redacció de la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals, que s'inclou al paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 11.

b) Deduïbilitat dels interessos meritats de determinats préstecs participatius d'acord amb la redacció del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, que s'incorpora com a apartat 2 de l'article 14.

c) No-subjecció de les rendes que es posin de manifest com a conseqüència del dret de rescabament i de la participació en beneficis de contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin compromisos per pensions, que conté la disposició addicional primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, i que s'inclou com un nou apartat 4 de l'article 17.

d) Supòsits de rendes que no són objecte d'integració en la base imposable, que s'afegeixen, respectivament, com a apartats 5 i 6 de l'article 17:

1r. Les que es posin de manifest en ocasió del pagament dels deutes tributaris a què es refereix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

2n. Les procedents de determinades subvencions forestals d'acord amb la disposició addicional cinquena de la Llei 46/2002, de 18 de desembre.

e) Règim fiscal de les entitats esportives segons el que disposa l'apartat primer de la disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992, que s'incorpora com un nou capítol XVIII del títol VII.

f) Obligació de fer determinats pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats, i obligació de retenir o d'ingressar a compte respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit, que conté l'article 24 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, incloses, respectivament, als apartats 1 i 6 de l'article 141. També s'ha incorporat als articles 140 i 141, respectivament, com a subjectes obligats a retenir o ingressar a compte els representants de les entitats asseguradores que actuen a Espanya en lliure prestació de serveis, d'acord amb l'article 86.1 i la disposició transitòria dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i els representants designats d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuïn en nom de la gestora que actuï en règim de lliure prestació de serveis.

h) També s'incorporen a l'articulat del text refós, per raons de sistemàtica i tècnica legislativa, les regulacions que conté la disposició addicional primera de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, relativa a l'aplicació del règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors als subjectes passius de l'impost que no tinguin la forma jurídica de societat, i en la disposició addicional quarta de la Llei esmentada, relativa a les

normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris. La primera d'aquestes s'ha recollit a l'apartat 6 de l'article 83 del text refós i la segona als apartats 2, 3, 4 i 5 del seu article 141.

IV

Per la seva part, s'incorporen com a disposicions addicionals del text refós, juntament amb les pròpies de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, les normes següents:

a) En la disposició addicional tercera, el tractament fiscal dels ajuts de la política agrària i pesquera comunitària i altres ajuts públics que conté la disposició addicional vint-i-dosena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, que es refon amb la disposició addicional desena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre.

b) En la disposició addicional setena, els coeficients d'amortització aplicables a les adquisicions d'actius nous realitzades entre l'1 de gener de 2003 i el 31 de desembre de 2004, en virtut de l'article dotzè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre.

V

Finalment, s'incorporen com a disposicions transitòries del text refós, juntament amb les de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, encara aplicables, les disposicions següents:

a) A l'apartat 3 de la disposició transitòria segona, la regulació que conté l'apartat 2 de la disposició transitòria vuitena de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, relativa al règim fiscal transitori de les activitats de recerca i explotació d'hidrocarburs; i a l'apartat 4, el contingut de la disposició transitòria setena de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, relativa al règim transitori de la modificació del règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs.

b) En la disposició transitòria tercera, a l'apartat 2, la regulació que conté la disposició transitòria novena de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, i als apartats 3, 4 i 5, el que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, referents a la reinversió de beneficis extraordinaris.

c) A l'apartat 3 de la disposició transitòria setena, la disposició transitòria sisena de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, modificada per la disposició addicional sisena de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, relativa als efectes de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric en les operacions efectuades pel règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors.

d) En la disposició transitòria vuitena, a l'apartat 2, el que disposa la disposició transitòria segona de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, sobre deduccions pendents dels articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, i, a l'apartat 3, el que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, en relació amb les deduccions pendents del capítol IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre.

e) En la disposició transitòria novena, la regulació de la disposició transitòria quarta de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, respecte a les bases imposables negatives pendents de compensar en l'impost sobre societats.

f) En la disposició transitòria catorzena, la regulació que estableix la disposició transitòria setzena de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, relativa al règim transitori de transició a la competència.

g) En les disposicions transitòries quinzena i setzena, el contingut de les disposicions transitòries primera

i segona de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, en les quals es regula el règim fiscal transitori de les societats transparents.

h) En la disposició transitòria dissetena, l'apartat 1 de la disposició transitòria única de la Llei 10/1996, de 18 de desembre, per la qual s'exceptuen de les restriccions que preveu l'apartat 4 de l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, els dividendes o les participacions en beneficis procedents de valors representatius del capital o dels fons propis adquirits abans del Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny.

i) En la disposició transitòria divuitena, l'aplicació de l'apartat 11 de l'article 128 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, als actius el període de construcció dels quals hagi finalitzat abans del 31 de desembre de 2002.

VI

Convé assenyalar que no s'integren en el text refós, per raons de sistemàtica i coherència normativa, les normes de caràcter fiscal que, pel seu contingut especial des d'un punt de vista subjectiu, objectiu o temporal, no és procedent refundre-les amb la normativa de caràcter i abast generals. Aquest és el cas d'aquelles la refosa de les quals en aquest text originaria una dispersió de la normativa que contenen perquè afecten diferents àmbits i diversos impostos com, per exemple, la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, la disposició addicional divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, relativa als préstecs de valors, o la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, referides a participacions preferents i instruments de deute.

Tampoc no s'integren les disposicions reguladores dels esdeveniments d'especial interès públic, com ara, l'Any Sant Compostel·là 2004 o la Copa Amèrica 2007.

VII

Aquest Reial decret legislatiu conté un article, una disposició addicional, dues disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut de l'article únic s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

D'acord amb la disposició addicional única, les referències normatives efectuades en altres disposicions en la Llei 43/1995, de 27 de desembre, s'entenen fetes als preceptes corresponents del text refós.

La disposició transitòria primera assenyala que fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, continuen vigents determinats preceptes de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, i que fins a la data esmentada les referències fetes en el text refós als preceptes de la nova Llei general tributària s'entenen fetes als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, en els termes que disposava la Llei 43/1995, de 27 de desembre.

La disposició transitòria segona estableix que fins a l'1 de setembre de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, continuen vigents

determinats preceptes de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, i que als procediments concursals que estiguin en tramitació en la data esmentada, se'ls continuen aplicant els preceptes esmentats.

La disposició derogatòria recull les normes que es refonen en aquest text, sense perjudici d'aquelles altres que, en ser també objecte de refosa, són derogades en els reials decrets legislatius que aproven els textos refosos de les lleis dels impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre la renda de no residents, perquè afecten majoritàriament un d'aquests impostos. Així mateix, es deroga la disposició transitòria setena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, perquè ha estat incorporada a la disposició transitòria segona d'aquest Reial decret legislatiu.

Finalment, la disposició final única estableix que l'entrada en vigor del Reial decret legislatiu i del text refós que s'aprova és l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat d'alguns casos excepcionals derivats de l'entrada en vigor de la nova Llei general tributària i de la Llei concursal.

El text refós que s'aprova està compost de 144 articles, agrupats en nou títols, vuit disposicions addicionals, 18 disposicions transitòries i quatre disposicions finals.

Així mateix, el text refós inclou al començament un índex del seu contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma per part dels seus destinataris mitjançant una localització ràpida i la ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de març de 2004,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

S'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre societats, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. Remissions normatives.

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, s'entenen fetes als preceptes corresponents del text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu.

Disposició transitòria primera. Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Fins a l'1 de juliol de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària:

a) Conserven la seva vigència els articles 77.2, 84.4, 107.4, 135 quater.2 i 141.2 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

b) Les referències efectuades, en el text refós que aprova aquest Reial decret legislatiu, als preceptes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, s'entenen fetes als corresponents de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, en els termes que disposava la Llei 43/1995, de 27 de desembre.

Disposició transitòria segona. Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Fins a l'1 de setembre de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, conserven la seva vigència els articles 12.2.b) i 81.4.b) de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. No obs-

tant això, als procediments concursals que estiguin en tramitació en la data esmentada els continuen sent aplicables els preceptes esmentats segons la seva redacció vigent fins al 31 d'agost de 2004, en les qüestions que es regeixin pel dret anterior a la Llei 22/2003, de 9 de juliol.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Llevat del que disposen les disposicions transitòries anteriors, a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret legislatiu queden derogades, per tal que s'incorporin al text refós que s'aprova, les normes següents:

a) La Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. No obstant això, conserven la seva vigència la disposició addicional tretzena i l'apartat 2, llevat del que disposen en relació amb l'article 24 de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, i l'apartat 4, tots dos de la disposició final segona, i la disposició final setena, de la Llei 43/1995, de 27 de desembre.

b) L'apartat primer de la disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 31/1991, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1992.

c) L'apartat dos de l'article 20 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

d) L'apartat 1 de la disposició transitòria única de la Llei 10/1996, de 18 de desembre, de mesures fiscals urgents sobre correcció de la doble imposició interna intersocietària i sobre incentius a la internacionalització de les empreses.

e) El paràgraf segon de la disposició addicional quarta de la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals.

f) L'article 24 i les disposicions transitòries vuitena, apartat 2, i novena de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

g) La disposició transitòria segona de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa.

h) Les disposicions transitòries tercera, quarta, sisena i setena de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

i) La disposició addicional cinquena i les disposicions transitòries primera, segona i tercera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents.

j) La disposició addicional vint-i-cinquena i la disposició transitòria setena de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

k) L'article dotzè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

l) La disposició transitòria setena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

2. La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1 no perjudica els drets de la hisenda pública respecte a les obligacions tributàries meritades durant la seva vigència.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Reial decret legislatiu i el text refós que s'aprova entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», amb excepció del que disposen els apartats següents.

2. Els articles 63.2, 70.4, 93.4, 125.2 i 135.2 del text refós entren en vigor el dia 1 de juliol de 2004, data d'en-

trada en vigor de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Els articles 12.2.b) i 67.4.b) del text refós entren en vigor el dia 1 de setembre de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Madrid, 5 de març de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Hisenda,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS

Índex

- Títol I. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost.
- Article 1. Naturalesa.
Article 2. Àmbit d'aplicació espacial.
Article 3. Tractats i convenis.
- Títol II. El fet imposable.
- Article 4. Fet imposable.
Article 5. Estimació de rendes.
Article 6. Atribució de rendes.
- Títol III. El subjecte passiu.
- Article 7. Subjectes passius.
Article 8. Residència i domicili fiscal.
Article 9. Exempcions.
- Títol IV. La base imposable.
- Article 10. Concepte i determinació de la base imposable.
Article 11. Correccions de valor: amortitzacions.
Article 12. Correccions de valor: pèrdua de valor dels elements patrimonials.
Article 13. Provisió per a riscos i despeses.
Article 14. Despeses no deduïbles.
Article 15. Regles de valoració: regla general i regles especials en els casos de transmissions lucratives i societàries.
Article 16. Regles de valoració: operacions vinculades.
Article 17. Regles de valoració: canvis de residència, cessament d'establiments permanents, operacions realitzades amb o per persones o entitats residents en paradisos fiscals i quantitats subjectes a retenció. Regles especials.
Article 18. Efectes de la substitució del valor comptable pel valor normal de mercat.
Article 19. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses.
Article 20. Subcapitalització.
Article 21. Exempció per evitar la doble imposició econòmica internacional sobre dividends i rendes de font estrangera derivats de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol.
Article 22. Exempció de determinades rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent.
Article 23. Deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger.
Article 24. Obra beneficosocial de les caixes d'estalvi.
Article 25. Compensació de bases imposables negatives.
- Títol V. Període impositiu i meritació de l'impost.
- Article 26. Període impositiu.
Article 27. Meritació de l'impost.

Títol VI. Deute tributari.

Capítol I. Tipus de gravamen i quota íntegra.

Article 28. El tipus de gravamen.

Article 29. Quota íntegra.

Capítol II. Deduccions per evitar la doble imposició.

Article 30. Deducció per evitar la doble imposició interna: dividendes i plusvàlues de font interna.

Article 31. Deducció per evitar la doble imposició internacional: impost suportat pel subjecte passiu.

Article 32. Deducció per evitar la doble imposició internacional: dividendes i participacions en beneficis.

Capítol III. Bonificacions.

Article 33. Bonificació per rendes obtingudes a Ceuta i Melilla.

Article 34. Bonificació per activitats exportadores i de prestació de serveis públics locals.

Capítol IV. Deduccions per incentivar la realització de determinades activitats.

Article 35. Deducció per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica.

Article 36. Deducció per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació.

Article 37. Deducció per activitats d'exportació.

Article 38. Deducció per inversions en béns d'interès cultural, produccions cinematogràfiques, edició de llibres, sistemes de navegació i localització de vehicles, adaptació de vehicles per a discapacitats i guarderies per a fills de treballadors.

Article 39. Deduccions per inversions mediambientals.

Article 40. Deducció per despeses de formació professional.

Article 41. Deducció per creació d'ocupació per a treballadors minusvàlids.

Article 42. Deducció per reinversió de beneficis extraordinaris.

Article 43. Deducció per contribucions empresarials a plans de pensions d'ocupació o a mutualitats de previsió social que actuïn com a instrument de previsió social empresarial.

Article 44. Normes comunes a les deduccions que preveu aquest capítol.

Capítol V. Pagament fraccionat.

Article 45. El pagament fraccionat.

Capítol VI. Deducció dels pagaments a compte.

Article 46. Deducció de les retencions, els ingressos a compte i pagaments fraccionats.

Títol VII. Règims tributaris especials.

Capítol I. Règims tributaris especials en particular.

Article 47. Definició.

Capítol II. Agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses.

Article 48. Agrupacions d'interès econòmic espanyoles.

Article 49. Agrupacions europees d'interès econòmic.

Article 50. Unions temporals d'empreses.

Article 51. Criteris d'imputació.

Article 52. Identificació de socis o empreses membres.

Capítol III. Entitats dedicades a l'arrendament d'habitatges.

Article 53. Àmbit d'aplicació.

Article 54. Bonificacions.

Capítol IV. Societats i fons de capital de risc i societats de desenvolupament industrial regional.

Article 55. Societats i fons de capital de risc.

Article 56. Societats de desenvolupament industrial regional.

Capítol V. Institucions d'inversió col·lectiva.

Article 57. Tributació de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 58. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 59. Rendes comptabilitzades de les accions o participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 60. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats per reglament de paradisos fiscals.

Capítol VI. Societats patrimonials.

Article 61. Règim de les societats patrimonials.

Article 62. Distribució de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim de societats patrimonials i transmissió d'accions o participacions en societats que hagin estat sotmeses al règim de societats patrimonials.

Article 63. Identificació de partícips.

Capítol VII. Règim de consolidació fiscal.

Article 64. Definició.

Article 65. Subjecte passiu.

Article 66. Responsabilitats tributàries derivades de l'aplicació del règim de consolidació fiscal.

Article 67. Definició del grup fiscal. Societat dominant. Societats dependents.

Article 68. Inclusió o exclusió de societats en el grup fiscal.

Article 69. Determinació del domini indirecte.

Article 70. Aplicació del règim de consolidació fiscal.

Article 71. Determinació de la base imposable del grup fiscal.

Article 72. Eliminacions.

Article 73. Incorporacions.

Article 74. Compensació de bases imposables negatives.

Article 75. Reinversió.

Article 76. Període impositiu.

Article 77. Quota íntegra del grup fiscal.

Article 78. Deduccions i bonificacions de la quota íntegra del grup fiscal.

Article 79. Obligacions d'informació.

Article 80. Causes determinants de la pèrdua del règim de consolidació fiscal.

Article 81. Efectes de la pèrdua del règim de consolidació fiscal i de l'extinció del grup fiscal.

Article 82. Declaració i autoliquidació del grup fiscal.

Capítol VIII. Règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors.

Article 83. Definicions.

Article 84. Règim de les rendes derivades de la transmissió.

Article 85. Valoració fiscal dels béns adquirits.

Article 86. Valoració fiscal de les accions o participacions rebudes en contraprestació de l'aportació.

Article 87. Règim fiscal del bescanvi de valors.

Article 88. Tributació dels socis en les operacions de fusió, absorció i escissió total o parcial.

Article 89. Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.

Article 90. Subrogació en els drets i les obligacions tributàries.

- Article 91. Imputació de rendes.
Article 92. Pèrdues dels establiments permanents.
Article 93. Obligacions comptables.
Article 94. Aportacions no dineràries.
Article 95. Normes per evitar la doble imposició.
Article 96. Aplicació del règim fiscal.
- Capítol IX. Règim fiscal de la mineria.
- Article 97. Entitats mineres: llibertat d'amortització.
Article 98. Factor d'exhauriment: àmbit d'aplicació i modalitats.
Article 99. Factor d'exhauriment: inversió.
Article 100. Factor d'exhauriment: requisits.
Article 101. Factor d'exhauriment: incompliment de requisits.
- Capítol X. Règim fiscal de la recerca i l'explotació d'hidrocarburs.
- Article 102. Exploració, recerca i explotació d'hidrocarburs: factor d'exhauriment.
Article 103. Factor d'exhauriment: requisits.
Article 104. Factor d'exhauriment: incompliment de requisits.
Article 105. Titularitat compartida.
Article 106. Amortització d'inversions immaterials i despeses de recerca. Compensació de bases imposables negatives.
- Capítol XI. Transparència fiscal internacional.
- Article 107. Inclusió en la base imposable de determinades rendes positives obtingudes per entitats no residents.
- Capítol XII. Incentius fiscals per a les empreses de dimensió reduïda.
- Article 108. Àmbit d'aplicació: volum de negoci.
Article 109. Llibertat d'amortització.
Article 110. Llibertat d'amortització per a inversions de valor escàs.
Article 111. Amortització de l'immobilitzat material nou i de l'immobilitzat immaterial.
Article 112. Dotació per possibles insolvències de deutors.
Article 113. Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió.
Article 114. Tipus de gravamen.
- Capítol XIII. Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer.
- Article 115. Contractes d'arrendament financer.
- Capítol XIV. Règim de les entitats de tinença de valors estrangers.
- Article 116. Entitats de tinença de valors estrangers.
Article 117. Rendes derivades de la tinença de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol.
Article 118. Distribució de beneficis. Transmissió de la participació.
Article 119. Aplicació d'aquest règim.
- Capítol XV. Règim d'entitats parcialment exemptes.
- Article 120. Àmbit d'aplicació.
Article 121. Rendes exemptes.
Article 122. Determinació de la base imposable.
- Capítol XVI. Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.
- Article 123. Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.
- Capítol XVII. Règim de les entitats navilieres en funció del tonatge.
- Article 124. Àmbit d'aplicació.
Article 125. Determinació de la base imposable pel mètode d'estimació objectiva.
Article 126. Tipus de gravamen i quota.
Article 127. Pagaments fraccionats.
Article 128. Aplicació del règim.
- Capítol XVIII. Règim d'entitats esportives.
- Article 129. Règim d'entitats esportives.
- Títol VIII. Gestió de l'impost.
- Capítol I. L'índex d'entitats.
- Article 130. Índex d'entitats.
Article 131. Baixa en l'índex d'entitats.
Article 132. Obligació de col·laboració.
- Capítol II. Obligacions comptables. Béns i drets no comptabilitzats. Revaloracions voluntàries.
- Article 133. Obligacions comptables. Facultats de l'Administració tributària.
Article 134. Béns i drets no comptabilitzats o no declarats: presumpció d'obtenció de rendes.
Article 135. Revaloracions comptables voluntàries.
- Capítol III. Declaració, autoliquidació i liquidació provisional.
- Article 136. Declaracions.
Article 137. Autoliquidació i ingrés del deute tributari.
Article 138. Liquidació provisional.
- Capítol IV. Devolució d'ofici.
- Article 139. Devolució d'ofici.
- Capítol V. Obligació de retenir i ingressar a compte. Obligacions en relació amb el domicili fiscal.
- Article 140. Retencions i ingressos a compte.
Article 141. Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.
Article 142. Obligacions dels subjectes passius en relació amb el domicili fiscal.
- Capítol VI. Facultats de l'Administració per determinar la base imposable.
- Article 143. Facultats de l'Administració per determinar la base imposable.
- Títol IX. Ordre jurisdiccional.
- Article 144. Jurisdicció competent.
- Disposició addicional primera. Restriccions a la deducció per doble imposició de dividends.
Disposició addicional segona. Referències a la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i els reglaments de les comunitats europees que contenen diferents disposicions. Règim de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana en determinades operacions.
Disposició addicional tercera. Subvencions de la política agrària i pesquera comunitària i ajuts públics.
Disposició addicional quarta. Règim fiscal de les transmissions d'actius efectuades en compliment de disposicions amb rang de llei i de la normativa de defensa de la competència.
Disposició addicional cinquena. Incentius fiscals per a la renovació de la flota mercant.

Disposició addicional sisena. Incidència de la reserva per a inversions a les Canàries en el càlcul dels pagaments fraccionats.

Disposició addicional setena. Coeficients d'amortització aplicables a les adquisicions d'actius realitzades entre l'1 de gener de 2003 i el 31 de desembre de 2004.

Disposició transitòria primera. Regularització d'ajustos extracomptables.

Disposició transitòria segona. Règim fiscal de la recerca i l'explotació d'hidrocarburs i del foment de la mineria.

Disposició transitòria tercera. Reinversió de beneficis extraordinaris.

Disposició transitòria quarta. Beneficis fiscals de la reconversió i reindustrialització.

Disposició transitòria cinquena. Beneficis fiscals de la Llei 12/1988, de 25 de maig, la Llei 5/1990, de 29 de juny, i la Llei 30/1990, de 27 de desembre.

Disposició transitòria sisena. Arrendament financer.

Disposició transitòria setena. Fons de comerç, marques, drets de traspàs i altres elements de l'immobilitzat immaterial adquirits abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. Efectes de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric en les operacions realitzades pel règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors.

Disposició transitòria vuitena. Deduccions pendents d'aplicar en l'impost sobre societats.

Disposició transitòria novena. Bases imposables negatives pendents de compensar en l'impost sobre societats.

Disposició transitòria desena. Saldos de la provisió per a insolvències emparada a l'article 82 del Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre.

Disposició transitòria onzena. Règim transitori dels beneficis sobre operacions financeres.

Disposició transitòria dotzena. Valor fiscal de les participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.

Disposició transitòria tretzena. Comptes d'actualització.

Disposició transitòria catorzena. Règim transitori per a la intensificació de la competència.

Disposició transitòria quinzena. Societats transparents.

Disposició transitòria setzena. Dissolució i liquidació de societats transparents.

Disposició transitòria dissetena. Règim transitori de la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends en l'impost sobre societats.

Disposició transitòria divuitena. Aplicació de l'apartat 11 de l'article 115 d'aquesta Llei als actius el període de construcció dels quals hagi finalitzat abans del 31 de desembre de 2002.

Disposició final primera. Entitats acollides a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Disposició final segona. Entitats acollides a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

Disposició final tercera. Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final quarta. Habilitació normativa.

TEXT REFÓS DE LA LLEI DE L'IMPOST SOBRE SOCIETATS

TÍTOL I

Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1. *Naturalesa.*

L'impost sobre societats és un tribut de caràcter directe i naturalesa personal que grava la renda de les

societats i altres entitats jurídiques d'acord amb les normes d'aquesta Llei.

Article 2. *Àmbit d'aplicació espacial.*

1. L'impost sobre societats s'aplica en tot el territori espanyol.

A efectes del que disposa el paràgraf anterior, el territori espanyol comprèn també les zones adjacents a les aigües territorials sobre les quals Espanya pugui exercir els drets que li corresponguin, referents al sòl i al subsòl marí, aigües suprajacents, i als seus recursos naturals, d'acord amb la legislació espanyola i el dret internacional.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic vigents, respectivament, en els territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Article 3. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, d'acord amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

TÍTOL II

El fet imposable

Article 4. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de renda, sigui quina sigui la seva font o origen, per part del subjecte passiu.

2. En el règim especial d'agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses, s'entén per obtenció de renda la imputació al subjecte passiu de les bases imposables, o dels beneficis o pèrdues, de les entitats sotmeses al règim esmentat.

En el règim de transparència fiscal internacional, s'entén per obtenció de renda el compliment de les circumstàncies determinants de la inclusió en la base imposable de les rendes positives obtingudes per l'entitat no resident.

Article 5. *Estimació de rendes.*

Les cessions de béns i drets en les seves diferents modalitats es presumeixen retribuïdes pel seu valor normal de mercat, llevat de prova en contra.

Article 6. *Atribució de rendes.*

1. Les rendes corresponents a les societats civils, tinguin o no personalitat jurídica, herències jacents, comunitats de béns i altres entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, com també les retencions i els ingressos a compte que hagin suportat, s'atribueixen als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2a del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

2. El règim d'atribució de rendes no és aplicable a les societats agràries de transformació, que tributen per l'impost sobre societats.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes no tributen per l'impost sobre societats.

TÍTOL III

El subjecte passiuArticle 7. *Subjectes passius.*

1. Són subjectes passius de l'impost, quan tinguin la seva residència en el territori espanyol:

- a) Les persones jurídiques, excepte les societats civils.
- b) Els fons d'inversió, que regula la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva.
- c) Les unions temporals d'empreses, que regula la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal de les agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional.
- d) Els fons de capital de risc, que estableix la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores.
- e) Els fons de pensions, que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.
- f) Els fons de regulació del mercat hipotecari, que regula la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.
- g) Els fons de titulització hipotecària, que regula la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària.
- h) Els fons de titulització d'actius a què es refereix la disposició addicional cinquena.2 de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, sobre adaptació de la legislació espanyola en matèria de crèdit a la segona directiva de coordinació bancària i altres modificacions relatives al sistema financer.
- i) Els fons de garantia d'inversions, que regula la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.
- j) Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú, que regula la Llei 55/1980, d'11 de novembre, sobre règim de les forests veïnals de mancomú, o la legislació autonòmica corresponent.

2. Els subjectes passius són gravats per la totalitat de la renda que obtinguin, amb independència del lloc on s'hagi produït i sigui quina sigui la residència del pagador.

3. Els subjectes passius d'aquest impost es designen abreujadament i indistintament per les denominacions «societats» o «entitats» al llarg d'aquesta Llei.

Article 8. *Residència i domicili fiscal.*

1. Es consideren residents en el territori espanyol les entitats en les quals es dona algun dels requisits següents:

- a) Que s'hagin constituït conforme a les lleis espanyoles.
- b) Que tinguin el seu domicili social en el territori espanyol.
- c) Que tinguin la seva seu de direcció efectiva en el territori espanyol.

A aquests efectes, s'entén que una entitat té la seva seu de direcció efectiva en el territori espanyol quan hi radiquin la direcció i el control del conjunt de les seves activitats.

2. El domicili fiscal dels subjectes passius residents en el territori espanyol és el del seu domicili social, sempre que hi estiguin efectivament centralitzades la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis. En un altre cas, cal atènyer-se al lloc en què es dugui a terme la dita gestió o direcció.

En els casos en què no es pugui establir el lloc del domicili fiscal, d'acord amb els criteris anteriors, preval aquell on radiqui el valor superior de l'immobilitzat.

Article 9. *Exempcions.*

1. Estan totalment exempts de l'impost:

- a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.
- b) Els organismes autònoms de l'Estat i les entitats de dret públic de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals.
- c) El Banc d'Espanya, els fons de garantia de dipòsits i els fons de garantia d'inversions.
- d) Les entitats públiques encarregades de la gestió de la Seguretat Social.
- e) L'Institut d'Espanya i les reials acadèmies oficials que hi estan integrades i les institucions de les comunitats autònomes amb llengua oficial pròpia que tinguin fins anàlegs als de la Reial Acadèmia Espanyola.
- f) Els restants organismes públics esmentats a les disposicions addicionals novena i desena, apartat 1, de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, així com les entitats de dret públic de caràcter anàleg de les comunitats autònomes i de les entitats locals.

2. Estan parcialment exemptes de l'impost, en els termes que preveu el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, les entitats i institucions sense ànim de lucre a les quals sigui aplicable el títol esmentat.

3. Estan parcialment exempts de l'impost en els termes que preveu el capítol XV del títol VII d'aquesta Llei:

- a) Les entitats i institucions sense ànim de lucre no incloses a l'apartat anterior.
- b) Les unions, federacions i confederacions de cooperatives.
- c) Els col·legis professionals, les associacions empresarials, les cambres oficials, els sindicats de treballadors i els partits polítics.
- d) Els fons de promoció d'ocupació constituïts a l'empara de l'article 22 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització.
- e) Les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social que compleixin els requisits que estableix la seva normativa reguladora.
- f) L'entitat de dret públic Ports de l'Estat i les Autoritats Portuàries.

TÍTOL IV

La base imposableArticle 10. *Concepte i determinació de la base imposable.*

1. La base imposable està constituïda per l'import de la renda en el període impositiu minorada per la compensació de bases imposables negatives de períodes impositius anteriors.

2. La base imposable es determina pel mètode d'estimació directa, pel d'estimació objectiva quan aquesta Llei en determini l'aplicació i, subsidiàriament, pel d'estimació indirecta, d'acord amb el que disposa la Llei general tributària.

3. En el mètode d'estimació directa, la base imposable es calcula, mitjançant l'aplicació dels preceptes que estableix aquesta Llei, corregint el resultat comptable determinat d'acord amb les normes que preveu el Codi de comerç, en les altres lleis relatives a la determinació esmentada i en les disposicions que es dictin en desplegament d'aquestes normes.

4. En el mètode d'estimació objectiva, la base imposable es pot determinar totalment o parcialment mitjan-

çant l'aplicació dels signes, índexs o mòduls als sectors d'activitat que determini aquesta Llei.

Article 11. *Correccions de valor: amortitzacions.*

1. Són deduïbles les quantitats que, en concepte d'amortització de l'immobilitzat material o immaterial, corresponguin a la depreciació efectiva que pateixin els diferents elements per funcionament, ús, gaudi o obsolescència.

Es considera que la depreciació és efectiva quan:

a) Sigui el resultat d'aplicar els coeficients d'amortització lineal establerts a les taules d'amortització oficialment aprovades.

b) Sigui el resultat d'aplicar un percentatge constant sobre el valor pendent d'amortització.

El percentatge constant es determina ponderant el coeficient d'amortització lineal obtingut a partir del període d'amortització segons taules d'amortització oficialment aprovades, pels coeficients següents:

1r 1,5, si l'element té un període d'amortització inferior a cinc anys.

2n 2, si l'element té un període d'amortització igual o superior a cinc anys i inferior a vuit anys.

3r 2,5, si l'element té un període d'amortització igual o superior a vuit anys.

El percentatge constant no pot ser inferior a l'11 per cent.

Els edificis, mobiliari i béns no es poden acollir a l'amortització mitjançant un percentatge constant.

c) Sigui el resultat d'aplicar el mètode dels números dígit.

La suma de dígit es determina en funció del període d'amortització establert a les taules d'amortització oficialment aprovades.

Els edificis, mobiliari i béns no es poden acollir a l'amortització mitjançant números dígit.

d) S'ajusti a un pla formulat pel subjecte passiu i acceptat per l'Administració tributària.

e) El subjecte passiu justifiqui el seu import.

Per reglament s'han d'aprovar les taules d'amortització i el procediment per a la resolució del pla a què es refereix el paràgraf d).

2. Es poden amortitzar lliurement:

a) Els elements de l'immobilitzat material i immaterial de les societats anònimes laborals i de les societats limitades laborals afectes a la realització de les seves activitats, adquirits durant els cinc primers anys a partir de la data de ser qualificats d'aquesta manera.

b) Els actius miners en els termes que estableix l'article 97.

c) Els elements de l'immobilitzat material i immaterial, exclosos els edificis, afectes a les activitats de recerca i desenvolupament.

Els edificis es poden amortitzar, per parts iguals, durant un període de 10 anys, en la part que estiguin afectes a les activitats de recerca i desenvolupament.

d) Les despeses de recerca i desenvolupament activades com a immobilitzat immaterial, excloses les amortitzacions dels elements que gaudeixen de llibertat d'amortització.

e) Els elements de l'immobilitzat material o immaterial de les entitats que tinguin la qualificació d'explotacions associatives prioritàries d'acord amb el que disposa la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, adquirits durant els cinc primers anys a partir de la data del seu reconeixement com a explotació prioritària.

Les quantitats aplicades a la llibertat d'amortització incrementen la base imposable en ocasió de l'amortització o transmissió dels elements que van gaudir d'aquella.

3. En el cas de cessió d'ús de béns amb opció de compra o renovació, quan per les condicions econòmiques de l'operació no hi hagi dubtes raonables que s'ha d'exercir una opció o una altra, és deduïble per a l'entitat cessionària un import equivalent a les quotes d'amortització que, d'acord amb el que preveu l'apartat 1, correspondrien als béns esmentats.

Es presumeix que no hi ha dubtes raonables que s'ha d'exercir una opció o una altra quan l'import que s'ha de pagar pel seu exercici sigui inferior a l'import que resulta de menys el preu d'adquisició o cost de producció del bé en la suma de les quotes d'amortització màximes que correspondrien a aquest bé dins del temps de durada de la cessió.

La diferència existent entre les quantitats per pagar a l'entitat cedent i el preu d'adquisició o cost de producció del bé té per a l'entitat cessionària la consideració de despesa per distribuir entre els períodes impositius compresos dins el temps de durada de la cessió.

Quan el bé ha estat objecte de transmissió prèvia per part del cessionari al cedent, el cessionari continua l'amortització d'aquell en condicions idèntiques i sobre el mateix valor anteriors a la transmissió.

Quan sigui aplicable el que preveu aquest apartat, l'entitat cedent ha d'amortitzar el preu d'adquisició o cost de producció del bé, deduït el valor de l'opció, en el termini de vigència de l'operació.

Els béns a què fa referència aquest apartat també es poden amortitzar lliurement en els casos que preveu l'apartat anterior.

4. Les dotacions per a l'amortització del fons de comerç són deduïbles amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que el fons de comerç s'hagi posat de manifest en virtut d'una adquisició a títol oneros.

b) Que l'entitat adquirent no estigui, respecte de la persona o entitat transmissora, en algun dels casos que preveu l'article 42 del Codi de comerç. A aquests efectes, s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que preveu la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovades pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre. El requisit que preveu aquest paràgraf no s'ha d'aplicar respecte del preu d'adquisició del fons de comerç satisfet per la persona o entitat transmissora quan l'hagi adquirit de persones o entitats no vinculades.

Les dotacions per a l'amortització del fons de comerç que no compleixin els requisits que preveuen els paràgrafs a) i b) anteriors són deduïbles si es prova que responen a una depreciació irreversible d'aquell.

5. Quan es compleixin els requisits que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, són deduïbles amb el límit anual màxim de la desena part del seu import les dotacions per a:

a) L'amortització de les marques.

b) L'amortització dels drets de traspàs, excepte si el contracte té una durada inferior a 10 anys, cas en què el límit anual màxim es calcula atenent aquesta durada.

c) Els restants elements patrimonials d'immobilitzat immaterial que no tinguin data certa d'extinció.

Quan no es compleixin els requisits que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, les dotacions esmentades són deduïbles si es prova que responen a una depreciació irreversible dels elements patrimonials esmentats.

Article 12. *Correccions de valor: pèrdua de valor dels elements patrimonials.*

1. Són deduïbles les dotacions per a la cobertura de la reducció del valor dels fons editorials, fonogràfics i

audiovisuals de les entitats que realitzin la corresponent activitat productora, una vegada transcorreguts dos anys des que es posin en el mercat les respectives produccions. Abans del transcurs del termini esmentat, també poden ser deduïbles si se'n prova la depreciació.

2. Són deduïbles les dotacions per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències dels deutors, quan en el moment de la meritació de l'impost es doni alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que hagi transcorregut el termini de sis mesos des del venciment de l'obligació.
- b) Que el deutor estigui declarat en situació de concurs.
- c) Que el deutor estigui processat pel delictes d'aixecament de béns.
- d) Que les obligacions hagin estat reclamades judicialment o siguin objecte d'un litigi judicial o procediment arbitral de la solució del qual en depengui el cobrament.

No són deduïbles les dotacions respecte dels crèdits que s'esmenten tot seguit, excepte si són objecte d'un procediment arbitral o judicial que versï sobre la seva existència o quantia:

1r Els que deuen les entitats de dret públic o són fiançats per aquestes.

2n Els fiançats per entitats de crèdit o societats de garantia recíproca.

3r Els garantits mitjançant drets reals, pacte de reserva de domini i dret de retenció, excepte en els casos de pèrdua o depreciació de la garantia.

4t Els garantits mitjançant un contracte d'assegurança de crèdit o caució.

5è Els que hagin estat objecte de renovació o pròrroga expressa.

No són deduïbles les dotacions per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències de persones o entitats vinculades amb el creditor, llevat del cas d'insolvència declarada judicialment, ni les dotacions basades en estimacions globals del risc d'insolvències de clients i deutors.

Per reglament s'han d'establir les normes relatives a les circumstàncies determinants del risc derivat de les possibles insolvències dels deutors de les entitats financeres i les concernents a l'import de les dotacions per a la cobertura del risc esmentat.

3. La deducció en concepte de dotació per depreciació dels valors representatius de la participació en fons propis d'entitats que no cotitzin en un mercat secundari organitzat no pot excedir la diferència entre el valor teòric comptable a l'inici i al tancament de l'exercici, i cal tenir en compte les aportacions o devolucions d'aportacions que s'hi han efectuat. Aquest mateix criteri s'aplica a les participacions en el capital de societats del grup o associades en els termes de la legislació mercantil.

Per determinar la diferència a què es refereix el paràgraf anterior, es prenen els valors al tancament de l'exercici sempre que es recullin en els balanços formulats o aprovats per l'òrgan competent.

No són deduïbles les dotacions corresponents a la participació en entitats residents en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals, llevat que aquestes entitats consolidin els seus comptes amb els de l'entitat que fa la dotació en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, ni les concernents a valors representatius del capital social del mateix subjecte passiu.

4. Són deduïbles les dotacions per depreciació de valors de renda fixa admesos a cotització en mercats secundaris organitzats, amb el límit de la depreciació global experimentada en el període impositiu pel conjunt dels valors de renda fixa posseïts pel subjecte passiu admesos a cotització en aquests mercats.

No són deduïbles les dotacions per depreciació de valors que tinguin un valor cert de reembossament que no estiguin admesos a cotització en mercats secundaris organitzats o que estiguin admesos a cotització en mercats secundaris organitzats situats en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

5. Quan s'adquireixin valors representatius de la participació en fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol, les rendes dels quals es puguin acollir a l'exempció que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, l'import de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric comptable a la data d'adquisició s'imputa als béns i drets de l'entitat no resident en el territori espanyol, d'acord amb els criteris que estableix el Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre, pel qual s'aproven les normes per a la formulació de comptes anuals consolidats, i la part de la diferència que no hagi estat imputada és deduïble de la base imposable, amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import, llevat que s'hagi inclòs en la base de la deducció de l'article 37 d'aquesta Llei sense perjudici del que estableix la normativa comptable aplicable.

La deducció d'aquesta diferència és compatible, si s'escau, amb les dotacions a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article.

Article 13. *Provisió per a riscos i despeses.*

1. No són deduïbles les dotacions a provisions per a la cobertura de riscos previsibles, pèrdues eventuales, despeses o deutes probables.

2. No obstant el que estableix l'apartat anterior, són deduïbles:

a) Les dotacions relatives a responsabilitats procedents de litigis en curs o derivades d'indemnitzacions o pagaments pendents convenientment justificats la quantia dels quals no estigui definitivament establerta.

b) Les dotacions per a la recuperació de l'actiu revertible, atenent les condicions de reversió establertes en la concessió, sense perjudici de l'amortització dels elements que en siguin susceptibles, de tal manera que el saldo del fons de reversió sigui igual al valor comptable de l'actiu en el moment de la reversió, inclòs l'import de les reparacions exigides per l'entitat concedent per a la recepció d'aquell.

c) Les dotacions que les empreses dedicades a la pesca marítima i a la navegació marítima i aèria destinin a la provisió per a grans reparacions que s'hagin de fer a causa de les revisions generals a què han de ser sotmesos obligatòriament els vaixells i les aeronaus.

d) Les dotacions per a la cobertura de reparacions extraordinàries d'elements patrimonials diferents dels que preveu el paràgraf anterior i de les despeses d'abandonament d'explotacions econòmiques de caràcter temporal, sempre que corresponguin a un pla formulat pel subjecte passiu i acceptat per l'Administració tributària.

Per reglament s'ha d'establir el procediment per a la resolució dels plans que es formulin.

e) Les dotacions a les provisions tècniques efectuades per les entitats asseguradores, fins a l'import de les quanties mínimes establertes per les normes aplicables.

La dotació a la provisió per a primes o quotes pendents de cobrament és incompatible, per als mateixos saldos, amb la dotació per a la cobertura de possibles insolvències de deutors.

f) Les dotacions que les societats de garantia recíproca efectuïn en el fons de provisions tècniques, amb càrrec al seu compte de pèrdues i guanys, fins que aquest fons aconseguixi la quantia mínima obligatòria a què es refereix l'article 9 de la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca. Les dotacions que excedeixin les quanties obligatòries són deduïbles en un 75 per cent.

No s'integren en la base imposable les subvencions atorgades per les administracions públiques a les societats de garantia recíproca ni les rendes que derivin d'aquestes subvencions, sempre que les unes i les altres es destinin al fons de provisions tècniques. El que preveu aquest paràgraf f) també s'aplica a les societats de refiançament pel que fa a les activitats, que d'acord amb el que preveu l'article 11 de la Llei 1/1994, sobre règim jurídic de les societats de garantia recíproca, han d'integrar necessàriament el seu objecte social.

g) Les dotacions per a la cobertura de garanties de reparació i revisió, fins a l'import necessari per determinar un saldo de la provisió no superior al resultat d'aplicar a les vendes amb garanties vives en la conclusió del període impositiu el percentatge determinat per la proporció en què s'hagin trobat les despeses realitzades per fer front a les garanties que hi ha hagut en el període impositiu i en els dos anteriors en relació amb les vendes amb garanties efectuades en els períodes impositius esmentats.

El que disposa el paràgraf anterior també s'aplica a les dotacions per a la cobertura de despeses accessorïes per devolucions de vendes.

Les entitats de nova creació també poden deduir les dotacions a què fa referència el paràgraf primer, mitjançant la fixació del percentatge que s'hi esmenta respecte de les despeses i vendes efectuades en els períodes impositius que hagin transcorregut.

3. Són deduïbles les contribucions dels promotors de plans de pensions que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. Aquestes contribucions s'imputen a cada partícip en la part corresponent, llevat de les efectuades de manera extraordinària per aplicació de l'article 5.3.d) de l'esmentat text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. Són també deduïbles les contribucions per a la cobertura de contingències anàlogues a la dels plans de pensions, sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que siguin imputades fiscalment a les persones a qui es vinculin les prestacions.
- b) Que es transmeti de manera irrevocable el dret a la percepció de les prestacions futures.
- c) Que es transmeti la titularitat i la gestió dels recursos en què consisteixin aquestes contribucions.

Article 14. *Despeses no deduïbles.*

1. No tenen la consideració de despeses deduïbles fiscalment:

- a) Les que representin una retribució dels fons propis.
- b) Les derivades de la comptabilització de l'impost sobre societats. No tenen la consideració d'ingressos els procedents d'aquesta comptabilització.
- c) Les multes i sancions penals i administratives, el recàrrec de constreyniment i el recàrrec per presentació fora de termini de declaracions liquidacions i autoliquidacions.
- d) Les pèrdues del joc.
- e) Els donatius i les liberalitats.

No s'entenen compreses en aquest paràgraf e) les despeses per relacions públiques amb clients o proveïdors ni les que, d'acord amb els usos i costums, s'efectuïn respecte al personal de l'empresa ni les realitzades per a promocionar, directament o indirectament, la venda de béns i prestació de serveis, ni les que estiguin correlacionades amb els ingressos.

f) Les dotacions a provisions o fons interns per a la cobertura de contingències idèntiques o anàlogues a les que són objecte del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

g) Les despeses de serveis corresponents a operacions realitzades, directament o indirectament, amb per-

sones o entitats residents en països o territoris qualificats reglamentàriament pel seu caràcter de paradisos fiscals, o que es paguin per mitjà de persones o entitats que hi resideixen, excepte que el subjecte passiu provi que la despesa meritada respon a una operació o transacció efectivament realitzada.

Les normes sobre transparència fiscal internacional no s'apliquen en relació amb les rendes corresponents a les despeses qualificades de no deduïbles fiscalment.

2. Són deduïbles els interessos meritats, tant fixos com variables, d'un préstec participatiu que compleixi els requisits que assenyala l'apartat u de l'article 20 del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica.

3. Són deduïbles les quantitats satisfetes i el valor comptable dels béns lliurats en concepte de donació quan siguin aplicables a la consecució dels fins propis de les entitats donatàries següents:

- a) Les societats de desenvolupament industrial regional.
- b) Les federacions esportives espanyoles, territorials d'àmbit autonòmic i els clubs esportius, en relació amb les quantitats rebudes de les societats anònimes esportives per a la promoció i el desenvolupament d'activitats esportives no professionals, sempre que entre les referides entitats s'hagi establert un vincle contractual oneros necessari per a la realització de l'objecte i finalitat de les esmentades federacions i clubs esportius.

Les transmissions a què es refereix aquest apartat no determinen per a l'entitat transmissora l'obtenció de rendes, positives o negatives, que preveu l'apartat 3 de l'article següent.

Article 15. *Regles de valoració: regla general i regles especials en els casos de transmissions lucratives i societàries.*

1. Els elements patrimonials es valoren al preu d'adquisició o cost de producció.

L'import de les revaloracions comptables no s'ha d'integrar en la base imposable, excepte quan es duguin a terme en virtut de normes legals o reglamentàries que obliguin a incloure'n l'import en el resultat comptable. L'import de la revaloració no integrada en la base imposable no determina un valor superior, a efectes fiscals, dels elements revalorats.

2. Es valoren pel seu valor normal de mercat els elements patrimonials següents:

- a) Els transmesos o adquirits a títol lucratiu.
- b) Els aportats a entitats i els valors rebuts en contraprestació.
- c) Els transmesos als socis per causa de dissolució, separació d'aquests, reducció del capital amb devolució d'aportacions, repartiment de la prima d'emissió i distribució de beneficis.
- d) Els transmesos en virtut de fusió, absorció i escissió total o parcial.
- e) Els adquirits per permuta.
- f) Els adquirits per canvi o conversió.

S'entén per valor normal del mercat el que hagi estat acordat en condicions normals de mercat entre parts independents. Per determinar aquest valor s'apliquen els mètodes que preveu l'article 16.3 d'aquesta Llei.

3. En els casos que preveuen els paràgrafs a), b), c) i d), l'entitat transmissora integra en la seva base imposable la diferència entre el valor normal de mercat dels elements transmesos i el seu valor comptable.

En els casos que preveuen els paràgrafs e) i f), les entitats integren en la base imposable la diferència entre el

valor normal del mercat dels elements adquirits i el valor comptable dels lliurats.

En l'adquisició a títol lucratiu, l'entitat adquirent integra en la seva base imposable el valor normal de mercat de l'element patrimonial adquirit.

La integració en la base imposable de les rendes a què es refereix aquest article s'ha d'efectuar en el període impositiu en què es realitzin les operacions de les quals deriven aquestes rendes.

Als efectes del que preveu aquest apartat no s'entenen com a adquisicions a títol lucratiu les subvencions.

4. En la reducció de capital amb devolució d'aportacions s'integra en la base imposable dels socis l'excés del valor normal de mercat dels elements rebuts sobre el valor comptable de la participació.

La mateixa regla s'aplica en el cas de distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions.

5. En la distribució de beneficis s'ha d'integrar en la base imposable dels socis el valor normal de mercat dels elements rebuts.

6. En la dissolució d'entitats i separació de socis s'integra en la base imposable d'aquests la diferència entre el valor normal de mercat dels elements rebuts i el valor comptable de la participació anul·lada.

7. En la fusió, absorció o escissió total o parcial s'integra en la base imposable dels socis la diferència entre el valor normal de mercat de la participació rebuda i el valor comptable de la participació anul·lada.

8. La reducció de capital la finalitat de la qual sigui diferent de la devolució d'aportacions no determina per als socis rendes, positives o negatives, integrables en la base imposable.

9. L'adquisició i amortització d'accions o participacions pròpies no determina, per a l'entitat adquirent, rendes positives o negatives.

10. Als efectes d'integrar en la base imposable les rendes positives obtingudes en la transmissió d'elements patrimonials de l'immobilitzat material que tinguin la naturalesa de béns immobles, es dedueix l'import de la depreciació monetària produïda des del dia 1 de gener de 1983, calculada d'acord amb les regles següents:

a) Es multiplica el preu d'adquisició o cost de producció dels béns immobles transmesos i les amortitzacions acumulades relatives a aquests pels coeficients que estableixi la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.

b) La diferència entre les quantitats determinades per l'aplicació del que estableix el paràgraf anterior es minora en el valor comptable de l'element patrimonial transmès.

c) La quantitat resultant de l'operació esmentada es multiplica per un coeficient determinat per:

1r En el numerador: els fons propis.

2n En el denominador: el passiu total menys els drets de crèdit i la tresoreria.

Les magnituds determinants del coeficient són les que hi ha hagut durant el temps de tinença de l'element patrimonial transmès o en els cinc exercicis anteriors a la data de la transmissió, si aquest últim termini és inferior, a elecció del subjecte passiu.

El que preveu aquest paràgraf no s'aplica quan el coeficient és superior a 0,4.

Article 16. Regles de valoració: operacions vinculades.

1. L'Administració tributària pot valorar, dins el període de prescripció, pel seu valor normal de mercat, les operacions efectuades entre persones o entitats vinculades quan la valoració convinguda hagi determinat, atès el conjunt de les persones o entitats vinculades, una tributació a Espanya inferior a la que hauria correspost

per l'aplicació del valor normal de mercat o un diferiment d'aquesta tributació.

El deute tributari resultant de la valoració administrativa s'imputa, a tots els efectes, inclosos el càlcul dels interessos de demora i el còmput del termini de prescripció, al període impositiu en el qual es van realitzar les operacions amb persones o entitats vinculades.

La valoració administrativa no determina la tributació per aquest impost ni, si s'escau, per l'impost sobre la renda de les persones físiques, d'una renda superior a la derivada efectivament de l'operació per al conjunt de les entitats que l'han realitzat. Per reglament s'ha d'establir el procediment per practicar la valoració pel valor normal de mercat.

2. Es consideren persones o entitats vinculades les següents:

a) Una societat i els seus socis.

b) Una societat i els seus consellers o administradors.

c) Una societat i els cònjuges, ascendents o descendents dels socis, consellers o administradors.

d) Dues societats que, d'acord amb el que s'estableix a l'article 42 del Codi de comerç, compleixin les circumstàncies requerides per formar part d'un mateix grup de societats, sense que siguin aplicables, a aquests efectes, les causes d'exclusió que preveu l'article 43 del citat Codi.

e) Una societat i els socis d'una altra societat, quan les dues societats pertanyin al mateix grup de societats definit a l'article 42 del Codi de comerç, sense que siguin aplicables, a aquests efectes, les causes d'exclusió que preveu l'article 43.

f) Una societat i els consellers o administradors d'una altra societat, quan totes dues pertanyin al mateix grup de societats definit a l'article 42 del Codi de comerç, sense que siguin aplicables, a aquests efectes, les causes d'exclusió que preveu l'article 43.

g) Una societat i els cònjuges, ascendents o descendents dels socis o consellers d'una altra societat quan les dues societats pertanyin al mateix grup de societats definit a l'article 42 del Codi de comerç, sense que siguin aplicables, a aquests efectes, les causes d'exclusió que preveu l'article 43.

h) Una societat i una altra societat participada per la primera indirectament, almenys, en el 25 per cent del capital social.

i) Dues societats en les quals els mateixos socis o els seus cònjuges, ascendents o descendents participin, directament o indirectament, almenys, en el 25 per cent del capital social.

j) Una societat resident en el territori espanyol i els seus establiments permanents a l'estranger.

k) Una societat resident a l'estranger i els seus establiments permanents en el territori espanyol.

l) Dues entitats que formen part d'un grup que tributi en el règim dels grups de societats cooperatives.

m) Dues societats, quan l'una exerceix el poder de decisió sobre l'altra.

En els casos en què la vinculació es defineixi en funció de la relació soci-societat, la participació ha de ser igual o superior al cinc per cent o a l'1 per cent si es tracta de valors cotitzats en un mercat secundari organitzat.

A efectes d'aquest apartat s'entén que el grup de societats a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç és el que preveu la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovats pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

3. Per determinar del valor normal de mercat, l'Administració tributària aplica els mètodes següents:

a) Preu de mercat del bé o servei de què es tracti o d'altres de característiques similars, efectuant, en aquest

cas, les correccions necessàries per obtenir l'equivalència, així com per considerar les particularitats de l'operació.

b) Supletòriament són aplicables:

1r Preu de venda de béns i serveis calculat mitjançant l'increment del valor d'adquisició o el cost de producció d'aquells en el marge que habitualment obté el subjecte passiu en operacions equiparables concertades amb persones o entitats independents o en el marge que habitualment obtenen les empreses que actuen en el mateix sector en operacions equiparables concertades amb persones o entitats independents.

2n Preu de revenda de béns i serveis establert pel seu comprador, minorat en el marge que habitualment obté el dit comprador en operacions equiparables concertades amb persones o entitats independents o en el marge que habitualment obtenen les empreses que actuen en el mateix sector en operacions equiparables concertades amb persones o entitats independents, considerant, si s'escau, els costos en què hagi incorregut aquest comprador per transformar els béns i serveis esmentats.

c) Quan no siguin aplicables cap dels mètodes anteriors, s'ha d'aplicar el preu derivat de la distribució del resultat conjunt de l'operació de què es tracti, tenint en compte els riscos assumits, els actius implicats i les funcions desenvolupades per les parts relacionades.

4. La deducció de les despeses en concepte de contribucions a activitats de recerca i desenvolupament realitzades per una entitat vinculada està condicionada al compliment dels requisits següents:

a) Que siguin exigibles en virtut d'un contracte escrit, subscrit amb caràcter previ, en el qual s'identifiquin el projecte o els projectes que s'hagin de realitzar i que atorgui el dret a utilitzar els seus resultats.

b) Que els criteris de distribució de les despeses suportades efectivament per l'entitat que efectua l'activitat de recerca i desenvolupament es corresponguin racionalment amb el contingut del dret a utilitzar els resultats del projecte o projectes per part de les entitats que fan les contribucions.

5. La deducció de les despeses en concepte de serveis de suport a la gestió prestats entre entitats vinculades està condicionada al fet que el seu import s'estableixi d'acord amb un contracte escrit, subscrit amb caràcter previ, a través del qual es fixin els criteris de distribució de les despeses incorregudes a aquest efecte per l'entitat que els presta. Aquest pacte o contracte ha de complir els requisits següents:

a) Ha d'especificar la naturalesa dels serveis a prestar.

b) Ha d'establir els mètodes de distribució de les despeses atenent criteris de continuïtat i racionalitat.

6. Els subjectes passius poden sotmetre a l'Administració tributària una proposta per a la valoració d'operacions efectuades entre persones o entitats vinculades amb caràcter previ a la seva realització. Aquesta proposta es fonamenta en el valor normal de mercat.

La proposta també es pot referir a les despeses que figuren als apartats 4 i 5.

L'aprovació de la proposta produeix efectes respecte de les operacions que s'iniciïn després de la data en què s'executi aquesta aprovació, sempre que aquestes operacions s'efectuïn segons els termes de la proposta aprovada, i té validesa durant tres períodes impositius.

En el cas de variació significativa de les circumstàncies econòmiques existents en el moment de l'aprovació de la proposta, aquesta es pot modificar per adequar-la a les noves circumstàncies econòmiques.

L'Administració tributària pot establir acords amb les administracions d'altres estats als efectes de determinar el valor normal de mercat.

Les propostes a què es refereix aquest apartat es poden entendre desestimades una vegada transcorregut el termini de resolució.

Per reglament s'ha d'establir el procediment per a la resolució de les propostes de valoració d'operacions vinculades.

7. En tot cas, s'entén que la contraprestació efectivament satisfeta coincideix amb el valor normal de mercat en les operacions corresponents a l'exercici d'activitats professionals o a la prestació de treball personal per persones físiques a societats en les quals més del 50 per cent dels seus ingressos procedeixin de l'exercici d'activitats professionals, sempre que l'entitat disposi de mitjans personals i materials per a l'exercici de les seves activitats.

Article 17. Regles de valoració: canvis de residència, cessament d'establiments permanents, operacions realitzades amb o per persones o entitats residents en paradisos fiscals i quantitats subjectes a retenció. Regles especials.

1. S'integra en la base imposable la diferència entre el valor normal de mercat i el valor comptable dels elements patrimonials següents:

a) Els que siguin propietat d'una entitat resident en el territori espanyol que trasllada la seva residència fora d'aquest, excepte que els esmentats elements patrimonials quedin afectats a un establiment permanent situat en el territori espanyol d'aquesta entitat. En aquest cas és aplicable als elements patrimonials esmentats el que preveu l'article 85.

b) Els que estiguin afectes a un establiment permanent situat en el territori espanyol que cessa la seva activitat.

c) Els qui tot i estar prèviament afectes a un establiment permanent situat en el territori espanyol són transferits a l'estranger.

2. L'Administració tributària pot valorar, pel seu valor normal de mercat, les operacions efectuades amb o per persones o entitats residents en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals quan la valoració convinguda hagi determinat una tributació a Espanya inferior a la que hauria correspost per l'aplicació del valor normal de mercat o un diferiment de la dita tributació.

3. El perceptor de quantitats sobre les quals s'hagi de retenir a compte d'aquest impost les ha de computar per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'hagi fet o s'hagi fet per un import inferior al degut, el perceptor ha de deduir de la quota la quantitat que s'havia d'haver retingut.

En el cas de retribucions legalment establertes que hagin estat satisfetes pel sector públic, el perceptor només pot deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada se'n rescata la retenció procedent, resulti la percebuda efectivament. En aquest cas es dedueix de la quota, com a retenció a compte, la diferència entre el que s'ha percebut realment i l'import íntegre.

4. La renda que es posi de manifest com a conseqüència de l'exercici del dret de rescat dels contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin compromisos per pensions, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, no està subjecta a l'impost sobre societats del titular dels recursos econòmics que en cada cas correspongui, en els casos següents:

a) Per a la integració total o parcial dels compromisos instrumentats en la pòlissa en un altre contracte d'assegurança que compleixi els requisits de l'esmentada disposició addicional primera.

b) Per a la integració en un altre contracte d'assegurança col·lectiva, dels drets que corresponguin al treballador segons el contracte d'assegurança original en el cas de cessament de la relació laboral.

Els casos que estableixen els paràgrafs a) i b) anteriors no alteren la naturalesa de les primes respecte de la seva imputació fiscal per part de l'empresa, ni el còmput de l'antiguitat de les primes satisfetes en el contracte d'assegurança original. No obstant això, en el cas que estableix el paràgraf b) anterior, si les primes no van ser imputades, l'empresa les pot deduir en ocasió d'aquesta mobilització.

No queda subjecta la renda que es posi de manifest com a conseqüència de la participació en beneficis dels contractes d'assegurança que instrumentin compromisos per pensions d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, quan aquesta participació en beneficis es destini a l'augment de les prestacions assegurades en els contractes esmentats.

5. No s'integren en la base imposable les rendes positives o negatives que es posin de manifest en ocasió del pagament dels deutes tributaris a què es refereix l'apartat 2 de l'article 137 d'aquesta Llei i dels deutes tributaris a què es refereix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

6. No s'integren en la base imposable les subvencions concedides als subjectes passius d'aquest impost que explotin finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal, aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracti, determinat en cada cas per l'Administració forestal competent, sigui igual o superior a 20 anys.

Article 18. Efectes de la substitució del valor comptable pel valor normal de mercat.

Quan un element patrimonial o un servei hagin estat valorats a efectes fiscals pel valor normal de mercat, l'entitat adquirent d'aquell integra en la seva base imposable la diferència entre aquest valor i el valor d'adquisició, de la manera següent:

- a) Si es tracta d'elements patrimonials integrants de l'actiu circulant, en el període impositiu en què aquests motivin la meritació d'un ingrés.
- b) Si es tracta d'elements patrimonials no amortitzables integrants de l'immobilitzat, en el període impositiu en què aquests es transmetin.
- c) Si es tracta d'elements patrimonials amortitzables integrants de l'immobilitzat, en els períodes impositius que restin de vida útil, aplicant a la diferència esmentada el mètode d'amortització utilitzat respecte dels elements esmentats.
- d) Si es tracta de serveis, en el període impositiu en què es rebin, excepte si el seu import s'ha d'incorporat a un element patrimonial, cas en què cal atènyer-se al que preveuen els paràgrafs anteriors.

Article 19. Imputació temporal. Inscripció comptable d'ingressos i despeses.

1. Els ingressos i les despeses s'imputen en el període impositiu en què es meritin, atenent el corrent real de béns i serveis que aquells representen, amb independència del moment en què es produeixi el corrent monetari o financer, respectant l'adequada correlació entre els uns i els altres.

2. L'eficàcia fiscal dels criteris d'imputació temporal d'ingressos i despeses, diferents dels que preveu l'apartat anterior, utilitzats excepcionalment pel subjecte passiu

per aconseguir la imatge fidel del patrimoni de la situació financera i dels resultats, d'acord amb el que preveuen els articles 34.4 i 38.2 del Codi de comerç, està supeditada a l'aprovació per l'Administració tributària, en la forma que es determini reglamentàriament.

3. No són fiscalment deduïbles les despeses que no s'hagin imputat comptablement en el compte de pèrdues i guanys o en un compte de reserves si així ho estableix una norma legal o reglamentària, tret del que es preveu respecte dels elements patrimonials que es puguin amortitzar lliurement.

Els ingressos i les despeses imputats comptablement en el compte de pèrdues i guanys en un període impositiu diferent d'aquell en què pertoqui la seva imputació temporal, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, s'imputen en el període impositiu que correspongui d'acord amb el que estableixen els apartats esmentats. No obstant això, si es tracta de despeses imputades comptablement en el compte de pèrdues i guanys en un període impositiu posterior a aquell en què pertoqui la seva imputació temporal o d'ingressos imputats en l'esmentat compte en un període impositiu anterior, la imputació temporal dels uns i dels altres s'efectua en el període impositiu en què s'hagi realitzat la imputació comptable, sempre que no en derivi una tributació inferior a la que hauria correspost per l'aplicació de les normes d'imputació temporal que preveuen els apartats anteriors.

4. En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, les rendes s'entenen obtingudes proporcionalment a mesura que s'efectuïn els cobraments corresponents, llevat que l'entitat decideixi aplicar el criteri del meritació.

Es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat les vendes i execucions d'obra el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius o mitjançant un sol pagament, sempre que el període transcorregut entre el lliurament i el venciment de l'últim o únic termini sigui superior a l'any.

En cas que es produeixi l'endós, el descompte o el cobrament anticipat dels imports ajornats, s'entén obtinguda, en aquell moment, la renda pendent d'imputació.

El que preveu aquest apartat s'aplica sigui quina sigui la manera com s'hagin comptabilitzat els ingressos i les despeses corresponents a les rendes afectades.

5. Les dotacions efectuades a provisions i fons interns per a la cobertura de contingències idèntiques o anàlogues a les que són objecte del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions són imputables en el període impositiu en què s'abonin les prestacions. Aquesta regla s'aplica respecte de les contribucions per a la cobertura de contingències anàlogues a la dels plans de pensions que no hagin resultat deduïbles.

6. La recuperació de valor dels elements patrimonials que hagin estat objecte d'una correcció de valor s'imputa en el període impositiu en què s'hagi produït la recuperació esmentada, ja sigui en l'entitat que va practicar la correcció o en una altra que hi estigui vinculada. La mateixa regla s'aplica en el cas de pèrdues derivades de la transmissió d'elements patrimonials de l'immobilitzat que hagin estat adquirits novament dins els sis mesos següents a la data en què es van transmetre.

7. Per reglament, als únics efectes de determinar la base imposable, es poden dictar normes per a l'aplicació del que preveu l'apartat 1 a activitats, operacions o sectors determinats.

8. En qualsevol cas, les rendes derivades de les adquisicions d'elements patrimonials a títol lucratiu, tant en metàl·lic com en espècie, s'imputen en el període impositiu en què aquelles es produeixin, sense perjudici del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 15.

9. Quan s'eliminïn provisions, perquè no s'han aplicat a la seva finalitat, sense abonament a un compte d'ingressos de l'exercici, el seu import s'integra en la base

imposable de l'entitat que les hagi dotat, en la mesura en què aquesta dotació s'hagi considerat despesa deduïble.

10. Quan l'entitat tingui reconegut el dret de rescat de contractes d'assegurança de vida, o en sigui beneficiària, en els quals, a més, assumeixi el risc d'inversió, ha d'integrar en tot cas en la base imposable la diferència entre el valor liquidatiu dels actius afectes a la pòlissa al final i al començament de cada període impositiu.

El que disposa aquest apartat no s'aplica a les assegurances que instrumentin compromisos per pensions assumits per les empreses en els termes que preveuen la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplaçament.

L'import de les rendes imputades minora el rendiment derivat de la percepció de quantitats dels contractes.

Article 20. *Subcapitalització.*

1. Quan l'endeutament net remunerat, directe o indirecte, d'una entitat, excloses les entitats financeres, amb una persona o altres o entitats no residents en el territori espanyol amb les quals estigui vinculada, excedeixi el resultat d'aplicar el coeficient 3 a la xifra del capital fiscal, els interessos meritats que corresponguin a l'excés tenen la consideració de dividendes.

2. Per a l'aplicació del que estableix l'apartat anterior, tant l'endeutament net remunerat com el capital fiscal es redueixen al seu estat mitjà al llarg del període impositiu.

S'entén per capital fiscal l'import dels fons propis de l'entitat, sense incloure-hi el resultat de l'exercici.

3. Els subjectes passius poden sotmetre a l'Administració tributària, en els termes de l'article 16.6 d'aquesta Llei, una proposta per a l'aplicació d'un coeficient diferent del que estableix l'apartat 1. La proposta es fonamenta en l'endeutament que el subjecte passiu hagi pogut obtenir en condicions normals de mercat de persones o entitats no vinculades.

El que preveu aquest apartat no és aplicable a les operacions efectuades amb o per persones o entitats residents en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

4. El que preveu aquest article no és aplicable quan l'entitat vinculada no resident en el territori espanyol sigui resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que resideixi en un territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

Article 21. *Exempció per evitar la doble imposició econòmica internacional sobre dividendes i rendes de font estrangera derivades de la transmissió de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol.*

1. Estan exempts els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats no residents en el territori espanyol, quan es compleixin els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directa o indirecta, en el capital o en els fons propis de l'entitat no resident sigui, almenys, del cinc per cent.

La participació corresponent s'ha de posseir de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no n'hi ha, s'ha de mantenir posteriorment durant el temps necessari per completar el termini esmentat. Per al còmput del termini també s'ha de tenir en compte el període en què la participació hagi estat posseïda ininterrompudament per altres entitats que compleixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats.

b) Que l'entitat participada hagi estat gravada per un impost estranger de naturalesa idèntica o anàloga a

aquest impost en l'exercici en què s'hagin obtingut els beneficis que es reparteixen o en els quals es participa.

A aquests efectes, es tenen en compte els tributs estrangers que hagin tingut per finalitat la imposició de la renda obtinguda per l'entitat participada, encara que sigui parcialment, amb independència que l'objecte del tribut el constitueixi la renda mateixa, els ingressos o qualsevol altre element indiciari d'aquella renda.

Es considera complert aquest requisit quan l'entitat participada sigui resident en un país amb què Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable i que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

En cap cas s'ha d'aplicar el que disposa aquest article quan l'entitat participada sigui resident en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

c) Que els beneficis que es reparteixen o en què es participa procedeixin de la realització d'activitats empresarials a l'estranger.

Només es considera complert aquest requisit quan almenys el 85 per cent dels ingressos de l'exercici corresponguin a:

1r Rendes que s'hagin obtingut a l'estranger i que no estiguin compreses entre aquelles classes de renda a què es refereix l'apartat 2 de l'article 107 com a susceptibles de ser incloses en la base imposable per aplicació del règim de transparència fiscal internacional. En qualsevol cas, les rendes derivades de la participació en els beneficis d'altres entitats, o de la transmissió dels valors o participacions corresponents, han de complir els requisits del paràgraf 2n següent.

En particular, a aquests efectes, es consideren obtingudes a l'estranger les rendes procedents de les activitats següents:

1a Comerç a l'engròs, quan els béns siguin posats a disposició dels adquirents en el país o territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

2a Serveis, quan siguin utilitzats en el país o territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

3a Creditícies i financeres, quan els préstecs i crèdits siguin atorgats a persones o entitats residents al país o territori en el qual resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que les operacions s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

4a Asseguradores i reasseguradores, quan els riscos assegurats estiguin en el país o territori en què resideixi l'entitat participada o en qualsevol altre país o territori diferent de l'espanyol, sempre que aquelles s'efectuïn a través de l'organització de mitjans personals i materials de què disposi l'entitat participada.

2n Dividendes o participacions en beneficis d'altres entitats no residents respecte de les quals el subjecte passiu tingui una participació indirecta que compleixi els requisits de percentatge i antiguitat que preveu el paràgraf a), quan els beneficis i les entitats esmentades compleixin, al seu torn, els requisits que estableixen els altres paràgrafs d'aquest apartat. Així mateix, rendes derivades de la transmissió de la participació en les esmentades entitats no residents, quan es compleixin els requisits de l'apartat següent.

Per a l'aplicació d'aquest article, en el cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que conté

l'acord social i, si hi manca, es consideren aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

2. Està exempta la renda obtinguda en la transmissió de la participació en una entitat no resident en el territori espanyol, quan es compleixin els requisits establerts a l'apartat anterior. El mateix règim s'aplica a la renda obtinguda en els casos de separació del soci o dissolució de l'entitat.

El requisit que preveu el paràgraf a) de l'apartat anterior s'ha de complir el dia en què es produeixi la transmissió. Els requisits que preveuen els paràgrafs b) i c) s'han de complir en tots i cadascun dels exercicis de tinença de la participació. No obstant això, quan la participació a l'entitat no resident hagi estat valorada conforme a les regles del règim especial del capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, s'aplica l'exempció en les condicions que estableix el paràgraf d) d'aquest apartat.

No s'aplica l'exempció quan l'adquirent resideixi en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

En els casos següents, l'aplicació de l'exempció té les especialitats que s'indiquen a continuació:

a) Quan l'entitat no resident posseeixi, directament o indirectament, participacions en entitats residents en el territori espanyol o actius situats en el territori esmentat i la suma del valor de mercat de les unes i les altres superi el 15 per cent del valor de mercat dels seus actius totals.

En aquest cas, l'exempció es limita a aquella part de la renda obtinguda que es correspongui amb l'increment net dels beneficis no distribuïts generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la participació.

b) Quan el subjecte passiu hagi efectuat alguna correcció de valor sobre la participació transmesa que hagi resultat fiscalment deduïble.

En aquest cas, l'exempció es limita a l'excés de la renda obtinguda en la transmissió sobre l'import de la correcció esmentada.

c) Quan la participació en l'entitat no resident hagi estat prèviament transmesa per una altra entitat que compleixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el subjecte passiu, de manera que hagi obtingut una renda negativa que s'hagi integrat en la base imposable d'aquest impost.

En aquest cas, la renda positiva obtinguda en la transmissió de la participació és gravada fins a l'import de la renda negativa obtinguda per l'altra entitat del grup.

d) Quan la participació a l'entitat no resident hagi estat valorada conforme a les regles del règim especial del capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei i l'aplicació d'aquestes regles, fins i tot en una transmissió anterior, hagi determinat la no-integració de rendes en la base imposable d'aquest impost, de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre la renda de no residents, derivades de:

1r La transmissió de la participació en una entitat resident en el territori espanyol.

2n La transmissió de la participació en una entitat no resident que no compleixi els requisits a què es refereixen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 1 anterior.

3r L'aportació no dinerària d'altres elements patrimonials.

En aquest cas, l'exempció només s'aplica a la renda que correspongui a la diferència positiva entre el valor de transmissió de la participació a l'entitat no resident i el valor normal de mercat d'aquella en el moment de la seva adquisició per l'entitat transmissora. La resta de la renda obtinguda en la transmissió s'integra en la base imposable del període.

3. No s'aplica l'exempció que preveu aquest article:

a) A les rendes de font estrangera obtingudes per agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i per unions temporals d'empreses.

b) A les rendes de font estrangera procedents d'entitats que desenvolupin la seva activitat a l'estranger amb la finalitat principal de gaudir del règim fiscal que preveu aquest article. Es presumeix que es dóna la circumstància esmentada quan la mateixa activitat que exerceix la filial a l'estranger, en relació amb el mateix mercat, s'hagi desenvolupat anteriorment a Espanya per una altra entitat, que hagi cessat en l'activitat esmentada i que tingui amb aquella alguna de les relacions a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que es provi l'existència d'un altre motiu econòmic vàlid.

c) A les rendes de font estrangera que l'entitat integri en la seva base imposable i en relació amb les quals opti per aplicar, si s'escau, la deducció que estableixen els articles 31 o 32 d'aquesta Llei.

4. En qualsevol cas, si s'ha aplicat l'exempció als dividendes de font estrangera, no es pot integrar en la base imposable la depreciació de la participació, sigui quina sigui la forma i el període impositiu en què es posi de manifest, fins a l'import dels dividendes esmentats.

Així mateix, si s'obté una renda negativa en la transmissió de la participació en una entitat no resident que hagi estat prèviament transmesa per una altra entitat que compleixi les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part d'un mateix grup de societats amb el subjecte passiu, la renda negativa es minora en l'import de la renda positiva obtinguda en la transmissió precedent i a la qual s'hagi aplicat l'exempció.

Article 22. Exempció de determinades rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent.

1. Estan exemptes les rendes obtingudes a l'estranger a través d'un establiment permanent situat fora del territori espanyol quan es compleixin els requisits següents:

a) Que la renda de l'establiment permanent procedeixi de la realització d'activitats empresarials a l'estranger, en els termes que preveu el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei.

b) Que l'establiment permanent hagi estat gravat per un impost de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, en els termes de l'article anterior, i que no estigui situat en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

2. Quan en anteriors períodes impositius l'establiment permanent hagi obtingut rendes negatives netes que s'hagin integrat en la base imposable de l'entitat, l'exempció que preveu aquest article o la deducció a què es refereix l'article 31 d'aquesta Llei només s'aplica a les rendes positives obtingudes posteriorment a partir del moment en què superin la quantia de les rendes negatives.

3. A aquests efectes, es considera que una entitat actua mitjançant un establiment permanent a l'estranger quan, per qualsevol títol, disposi fora del territori espanyol, de manera continuada o habitual, d'instal·lacions o llocs de treball en què realitzi tota la seva activitat o una part. En particular, s'entén que constitueixen establiments permanents aquells a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 13 del text refet de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat per Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març. Si l'establiment permanent està situat en un país amb què Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició internacional, que li sigui aplicable, cal atènyer-se al que resulti d'aquest conveni.

4. No s'ha aplicar el règim que preveu aquest article quan es donin, respecte del subjecte passiu o de les rendes obtingudes a l'estranger, les circumstàncies que preveu l'apartat 3 de l'article anterior. L'opció a què es refereix el paràgraf c) d'aquest apartat s'exerceix per cada

establiment situat fora del territori espanyol, fins i tot en el cas que n'hi hagi diversos en el territori d'un sol país.

Article 23. Deducció per inversions per a la implantació d'empreses a l'estranger.

1. És deduïble en la base imposable l'import de les inversions efectivament realitzades en l'exercici per a l'adquisició de participacions en els fons propis de societats no residents en el territori espanyol que permetin assolir la majoria dels drets de vot en aquestes, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la societat participada exerceixi activitats empresarials a l'estranger, en els termes que estableix el paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 21 d'aquesta Llei. No es pot fer la deducció quan l'activitat principal de l'entitat participada sigui immobiliària, financera o d'assegurances, ni quan consisteixi en la prestació de serveis a entitats vinculades residents en el territori espanyol.

b) Que les activitats desenvolupades per la societat participada no s'hagin exercit abans sota una altra titularitat.

c) Que la societat participada no resideixi en el territori de la Unió Europea ni en algun dels territoris o països qualificats reglamentàriament de paradís fiscal.

Aquesta deducció no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

2. L'import màxim anual de la deducció és de 30.050.605,22 euros sense excedir el 25 per cent de la base imposable del període impositiu prèvia al còmput d'aquella.

L'import de la deducció es redueix en la quantia de la depreciació del valor de la participació tinguda en les societats no residents que hagi estat fiscalment deduïble.

Si en relació amb una inversió hi concorren els requisits establerts per a la pràctica de la deducció a què es refereix aquest article i de la deducció que preveu l'article 37 d'aquesta Llei, l'entitat pot optar per aplicar l'una o l'altra, fins i tot distribuint la base de la deducció entre totes dues. El mateix import de la inversió no dona dret a deducció pels dos conceptes.

3. Les quantitats deduïdes s'integren en la base imposable, per parts iguals, en els períodes impositius que concloguin en els quatre anys següents. Si en algun d'aquests períodes impositius es produeix la depreciació del valor de la participació en aquelles societats, s'ha d'integrar en la seva base imposable, a més, l'import de l'esmentada depreciació que hagi estat fiscalment deduïble, fins a completar la quantia de la deducció.

El grau de participació i la resta de requisits exigits per a la deducció s'han de complir almenys durant quatre anys. Si no és així, en el període impositiu en què es produeixi l'incompliment s'ha d'integrar en la base imposable la totalitat de la quantitat deduïda que estigui pendent de la integració esmentada.

4. El que disposa aquest article no és aplicable en relació amb les entitats filials que exerceixin la seva activitat a l'estranger amb la finalitat principal de gaudir de la deducció que hi està prevista. Es presumeix que es dona la circumstància esmentada quan la mateixa activitat que exerceix la filial a l'estranger, en relació amb el mateix mercat, s'hagi exercit abans a Espanya per una altra entitat que hagi cessat en l'activitat esmentada i que hi tingui alguna de les relacions a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç, llevat que es provi l'existència d'un altre motiu econòmic vàlid.

Article 24. Obra benèfica social de les caixes d'estalvi.

1. Són deduïbles fiscalment les quantitats que les caixes d'estalvi destinin dels seus resultats al finançament

d'obres benèfiques socials, d'acord amb les normes per les quals es regeixen.

2. Les quantitats assignades a l'obra benèfica social de les caixes d'estalvi s'han d'aplicar, almenys en un 50 per cent, en el mateix exercici a què correspongui l'assignació, o en l'immediatament següent, en la realització de les inversions afectes, o a sufragar despeses de sosteniment de les institucions o establiments que s'hi acullen.

3. No s'integren en la base imposable:

a) Les despeses de manteniment de l'obra benèfica social, encara que excedeixin les assignacions efectuades, sense perjudici que tinguin la consideració d'aplicació de futures assignacions.

b) Les rendes derivades de la transmissió d'inversions afectes a l'obra benèfica social.

Article 25. Compensació de bases imposables negatives.

1. Les bases imposables negatives que hagin estat objecte de liquidació o autoliquidació poden ser compensades amb les rendes positives dels períodes impositius que concloguin en els 15 anys immediats i successius.

2. La base imposable negativa susceptible de compensació es redueix en l'import de la diferència positiva entre el valor de les aportacions dels socis, efectuades per qualsevol títol, corresponent a la participació adquirida i el seu valor d'adquisició, quan hi concorrin les circumstàncies següents:

a) La majoria del capital social o dels drets a participar dels resultats de l'entitat que hagi estat adquirida per una persona o entitat o per un conjunt de persones o entitats vinculades, posteriorment a la conclusió del període impositiu al qual correspon la base imposable negativa.

b) Les persones o entitats a què es refereix el paràgraf anterior hagin tingut una participació inferior al 25 per cent en el moment de la conclusió del període impositiu al qual correspon la base imposable negativa.

c) L'entitat no hagi realitzat explotacions econòmiques dins els sis mesos anteriors a l'adquisició de la participació que confereix la majoria del capital social.

3. Les entitats de nova creació poden computar el termini de compensació a què es refereix l'apartat 1 a partir del primer període impositiu la renda del qual sigui positiva.

4. El que disposa l'apartat anterior és aplicable a les bases imposables negatives derivades de l'explotació de noves autopistes, túnels i vies de peatge realitzades per les societats concessionàries d'aquestes activitats.

5. El subjecte passiu ha d'acreditar la procedència i quantia de les bases imposables negatives la compensació de les quals pretengui, mitjançant l'exhibició de la liquidació o autoliquidació, la comptabilitat i els oportuns suports documentals, sigui quin sigui l'exercici en què es van originar.

TÍTOL V

Període impositiu i meritació de l'impost

Article 26. Període impositiu.

1. El període impositiu coincideix amb l'exercici econòmic de l'entitat.

2. En qualsevol cas, el període impositiu ha de concloure:

a) Quan l'entitat s'extingeixi.

b) Quan tingui lloc un canvi de residència de l'entitat resident en el territori espanyol a l'estranger.

c) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la no-subjecció a aquest impost de l'entitat resultant.

Per tal de determinar la base imposable corresponent a aquest període impositiu s'entén que l'entitat s'ha dissolt amb els efectes establerts a l'article 15.3 d'aquesta Llei.

d) Quan es produeixi la transformació de la forma jurídica de l'entitat i això determini la modificació del seu tipus de gravamen o l'aplicació d'un règim tributari especial.

La renda derivada de la transmissió d'elements patrimonials existents en el moment de la transformació, realitzada posteriorment a aquesta, s'entén generada de manera lineal, llevat de prova en contra, durant tot el temps de tinença de l'element transmès. La part de l'esmentada renda generada fins ara de la transformació es grava aplicant el tipus de gravamen i el règim tributari que hagi correspost a l'entitat si hagués conservat la seva forma jurídica originària.

3. El període impositiu no excedeix els 12 mesos.

Article 27. *Meritació de l'impost.*

L'impost es merita l'últim dia del període impositiu.

TÍTOL VI

Deute tributari

CAPÍTOL I

Tipus de gravamen i quota íntegra

Article 28. *El tipus de gravamen.*

1. El tipus general de gravamen per als subjectes passius d'aquest impost és el 35 per cent.

2. Tributen al tipus del 25 per cent:

a) Les mútues d'assegurances generals, les mutualitats de previsió social i les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social que compleixin els requisits que estableix la seva normativa reguladora.

b) Les societats de garantia recíproca i les societats de refiançament que regula la Llei 1/1994, d'11 de març, sobre el règim jurídic de les societats de garantia recíproca, inscrites en el registre especial del Banc d'Espanya.

c) Les societats cooperatives de crèdit i caixes rurals, excepte pel que fa als resultats extracooperatius, que tributen al tipus general.

d) Els col·legis professionals, les associacions empresarials, les cambres oficials, els sindicats de treballadors i els partits polítics.

e) Les entitats sense fins lucratius a les quals no els sigui aplicable el règim fiscal que estableix la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.

f) Els fons de promoció d'ocupació constituïts a l'empara de l'article 22 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització.

g) Les unions, federacions i confederacions de cooperatives.

3. Tributen al 20 per cent les societats cooperatives fiscalment protegides, excepte pel que fa als resultats extracooperatius, que tributen al tipus general.

4. Tributen al 10 per cent les entitats a les quals els sigui aplicable el règim fiscal que estableix la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.

5. Tributen al tipus de l'u per cent:

a) Les societats d'inversió de capital variable que regula la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva, sempre

que el nombre d'accionistes requerit sigui com a mínim el que preveu l'apartat quart de l'article novè de la Llei esmentada.

b) Els fons d'inversió de caràcter financer que preveu la Llei esmentada abans, sempre que el nombre de partícips requerit sigui com a mínim el que preveu l'apartat quart de l'article 5 de la Llei esmentada.

c) Les societats d'inversió immobiliària i els fons d'inversió immobiliària que regula aquesta Llei, sempre que el nombre d'accionistes o partícips requerit sigui com a mínim el que preveuen els apartats quart dels articles cinc i nou d'aquesta Llei i que, amb el caràcter d'institucions d'inversió col·lectiva no financeres tinguin per objecte exclusiu la inversió en qualsevol mena d'immoble de naturalesa urbana per al seu arrendament i, a més, els habitatges, les residències estudiantils i les residències de la tercera edat, en els termes que reglamentàriament s'estableixin, representin conjuntament, almenys, el 50 per cent del total de l'actiu.

L'aplicació dels tipus de gravamen que preveu aquest apartat requereix que els béns immobles que integrin l'actiu de les institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix el paràgraf anterior no s'alienin fins que no hagin transcorregut tres anys des de la seva adquisició, llevat que, amb caràcter excepcional, intervingui l'autorització expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

d) El fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari, que estableix l'article 25 de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari.

6. Tributen al tipus del zero per cent els fons de pensions que regula el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions.

7. Tributen al tipus del 40 per cent les entitats que es dediquin a l'exploració, la recerca i l'explotació de jaciments i emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs en els termes que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Les activitats relatives a la refinació i qualssevol altres diferents de les d'exploració, recerca, explotació, transport, emmagatzematge, depuració i venda d'hidrocarburs extrets, o de l'activitat d'emmagatzematge subterrani d'hidrocarburs propietat de tercers, queden sotmeses al tipus general de gravamen.

A les entitats que duguin a terme exclusivament l'activitat d'emmagatzematge d'hidrocarburs propietat de tercers no els és aplicable el règim especial que estableix el capítol X del títol VII d'aquesta Llei i tributen al tipus del 35 per cent.

8. Tributen al tipus de gravamen especial que resulti del que estableix l'article 43 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, les entitats de la zona especial canària, per la part de base imposable corresponent a les operacions realitzades efectivament i materialment en l'àmbit geogràfic de la zona especial canària.

Article 29. *Quota íntegra.*

S'entén per quota íntegra la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

CAPÍTOL II

Deduccions per evitar la doble imposició

Article 30. *Deducció per evitar la doble imposició interna: dividendes i plusvàlues de font interna.*

1. Quan entre les rendes del subjecte passiu es computin dividendes o participacions en beneficis d'altres entitats residents a Espanya es dedueix el 50 per cent de la quota íntegra que correspongui a la base imposable

derivada dels esmentats dividendes o participacions en beneficis.

La base imposable derivada dels dividendes o participacions en beneficis ha de ser l'import íntegre d'aquests.

2. La deducció a què es refereix l'apartat anterior és del 100 per cent quan els dividendes o les participacions en beneficis procedeixin d'entitats en les quals el percentatge de participació, directe o indirecte, sigui igual o superior al cinc per cent, sempre que aquest percentatge s'hagi tingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no n'hi ha, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any. La deducció també ha de ser del 100 per cent respecte de la participació en beneficis procedents de mútues d'assegurances generals, entitats de previsió social, societats de garantia recíproca i associacions.

3. La deducció també s'aplica en els casos de liquidació de societats, separació de socis, adquisició d'accions o participacions pròpies per a la seva amortització i dissolució sense liquidació en les operacions de fusió, escissió total o cessió global de l'actiu i el passiu, respecte de les rendes computades derivades de les operacions esmentades, en la part que corresponguin als beneficis no distribuïts, fins i tot els que hagin estat incorporats al capital, i a la renda que la societat que realitza les operacions a què es refereix el paràgraf anterior hagi d'integrar en la base imposable d'acord amb el que estableix l'article 15.3 d'aquesta Llei.

4. La deducció que preveuen els apartats anteriors no s'aplica respecte de les rendes següents:

a) Les derivades de la reducció del capital o de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, sense perjudici del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Quan conjuntament amb les operacions referides en el paràgraf anterior es produeixi la distribució de dividendes o participacions en beneficis, s'aplica la deducció sobre aquests d'acord amb les normes que estableix aquest article.

b) Les que preveuen els apartats anteriors, quan abans de la seva distribució s'hagi produït una reducció de capital per constituir reserves o compensar pèrdues, el traspàs de la prima d'emissió a reserves, o una aportació dels socis per reposar el patrimoni, fins a l'import de la reducció, traspàs o aportació.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica respecte de les rendes distribuïdes que s'hagin integrat en la base imposable sense que s'hagi produït respecte d'aquelles la compensació de bases imposables negatives, excepte que la no-compensació hagi derivat del que preveu l'apartat 2 de l'article 25 d'aquesta Llei.

c) Les distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

d) Els dividendes o les participacions en beneficis que corresponguin a accions o participacions adquirides dins els dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan posteriorment a aquesta data, dins el mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis.

e) Quan la distribució del dividend o la participació en beneficis no determini la integració de renda en la base imposable o quan la distribució esmentada hagi produït una depreciació en el valor de la participació. En aquest cas la recuperació del valor de la participació no s'integra en la base imposable.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica quan:

1r El subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre societats tributant en algun dels tipus de gravamen que preveuen els apartats 1, 2 i 7 de l'article 28 o a l'article 114 d'aquesta Llei, en concepte de renda obtinguda per les successives entitats propietàries de la participació en ocasió de la seva trans-

missió, i que la renda esmentada no hagi tingut dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues.

En aquest cas, quan les anteriors entitats propietàries de la participació hagin aplicat a les rendes obtingudes per aquelles en ocasió de la seva transmissió la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris, la deducció és del 18 per cent de l'import del dividend o de la participació en beneficis.

La deducció es practica parcialment quan la prova a què es refereix aquest paràgraf e) tingui caràcter parcial.

2n El subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, en l'ocasió de la seva transmissió. La deducció es practica parcialment quan la prova a què es refereix aquest paràgraf e) tingui caràcter parcial.

En aquest cas, la deducció no pot excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'impost sobre la renda de les persones físiques correspon als guanys de capital integrats en la part especial de la base imposable.

f) Els dividendes o participacions en beneficis corresponents a entitats de la zona especial canària procedents de beneficis que hagin tributat als tipus indicats a l'apartat 8 de l'article 28 d'aquesta Llei. A aquests efectes, es considera que les rendes rebudes procedeixen en primer lloc dels beneficis esmentats.

5. Quan entre les rendes del subjecte passiu es comptin les derivades de la transmissió de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats residents en el territori espanyol que tributin al tipus general de gravamen o al tipus del 40 per cent, es dedueix de la quota íntegra el resultat d'aplicar el tipus de gravamen a l'increment net dels beneficis no distribuïts, fins i tot els que hagin estat incorporats al capital social, que corresponguin a la participació transmesa, generats per l'entitat participada durant el temps de tinença de la dita participació o a l'import de les rendes computades si aquest és menor.

Aquesta deducció es practica sempre que es compleixen els requisits següents:

a) Que el percentatge de participació, directe o indirecte, abans de la transmissió sigui igual o superior al cinc per cent.

b) Que el percentatge esmentat s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què es transmeti la participació.

Quan, a causa de la data d'adquisició de la participació, no es pugui determinar l'import dels beneficis no distribuïts en la data d'adquisició de la participació, es presumeix que els valors es van adquirir pel seu valor teòric.

L'aplicació d'aquesta deducció és incompatible amb l'ajornament per reinversió que preveu l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la part corresponent a la renda que ha gaudit de la deducció que preveu aquest apartat.

El que preveu aquest apartat també s'aplica a les transmissions de valors representatius del capital de les entitats a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 28 d'aquesta Llei, i s'ha d'aplicar, a aquests efectes, el tipus de gravamen que preveu l'esmentat apartat 2.

La deducció que preveu aquest apartat no s'aplica respecte de la part de l'increment net dels beneficis no distribuïts que correspongui a rendes no integrades en la base imposable de l'entitat participada a causa de la compensació de bases imposables negatives.

6. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir de les quotes íntegres dels períodes impositius que concloguin en els set anys immediats i successius.

Article 31. Deducció per evitar la doble imposició internacional: impost suportat pel subjecte passiu.

1. Quan en la base imposable del subjecte passiu s'integrin rendes obtingudes i gravades a l'estranger, s'ha de deduir de la quota íntegra la quantitat més petita de les dues següents:

a) L'import efectiu del que s'ha satisfet a l'estranger per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost.

No es dedueixen els impostos no pagats en virtut d'exempció, bonificació o qualsevol altre benefici fiscal.

En ser aplicable un conveni per evitar la doble imposició, la deducció no pot excedir l'impost que correspongui segons aquell.

b) L'import de la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per les rendes esmentades si s'haguessin obtingut en el territori espanyol.

2. L'import de l'impost satisfet a l'estranger s'inclou en la renda als efectes que preveu l'apartat anterior i, igualment, forma part de la base imposable, encara que no sigui plenament deduïble.

3. Quan el subjecte passiu hagi obtingut en el període impositiu diverses rendes de l'estranger, la deducció s'ha de fer agrupant les procedents d'un mateix país llevat de les rendes d'establiments permanents, que es computen aïlladament per cadascun d'aquests.

4. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir en els períodes impositius que concloguin en els 10 anys immediats i successius.

Article 32. Deducció per evitar la doble imposició internacional: dividendes i participacions en beneficis.

1. Quan en la base imposable es computin dividendes o participacions en els beneficis pagats per una entitat no resident en el territori espanyol, es dedueix l'impost efectivament pagat per aquesta última respecte dels beneficis amb càrrec als quals s'abonen els dividendes, en la quantia corresponent d'aquests dividendes, sempre que la quantia esmentada s'inclouï en la base imposable del subjecte passiu.

Per a l'aplicació d'aquesta deducció és necessari que la participació directa o indirecta en el capital de l'entitat no resident sigui, almenys, del cinc per cent, i que aquella s'hagi posseït de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueixi o, si no n'hi ha, que es mantingui durant el temps que sigui necessari per completar un any.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

2. També té la consideració d'impost efectivament pagat l'impost satisfet per les entitats participades directament per la societat que distribueix el dividend i per les quals, al seu torn, estiguin participades directament per aquelles, en la part imputable als beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividendes sempre que les dites participacions no siguin inferiors al cinc per cent i compleixin el requisit a què es refereix l'apartat anterior en el que fa referència al temps de tinença de la participació.

3. Aquesta deducció, juntament amb la que estableix l'article anterior respecte dels dividendes o participacions en els beneficis, no pot excedir la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per aquestes rendes si s'haguessin obtingut en el territori espanyol.

L'excés sobre el límit esmentat no té la consideració de despesa fiscalment deduïble.

4. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota íntegra es poden deduir en els períodes impositius que concloguin en els deu anys immediats i successius.

5. No s'integra en la base imposable del subjecte passiu la percepció dels dividendes o la participació en beneficis la depreciació de la participació derivada de la distribució dels beneficis, sigui quina sigui la forma i el període impositiu en què la depreciació esmentada es posi de manifest, llevat que l'import dels beneficis esmentats hagi tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

CAPÍTOL III

Bonificacions

Article 33. Bonificació per rendes obtingudes a Ceuta i Melilla.

1. Té una bonificació del 50 per cent la part de quota íntegra que correspongui a les rendes obtingudes per entitats que actuïn efectivament i materialment a Ceuta, Melilla o les seves dependències.

Les entitats a què es refereix el paràgraf anterior són les següents:

a) Entitats espanyoles domiciliades fiscalment en els territoris esmentats.

b) Entitats espanyoles domiciliades fiscalment fora dels territoris esmentats i que hi actuïn mitjançant establiment o sucursal.

c) Entitats estrangeres no residents a Espanya i que actuïn en els territoris esmentats mitjançant establiment permanent.

2. S'entén per operacions efectivament i materialment realitzades a Ceuta i Melilla o a les seves dependències les que tanquin en aquests territoris un cicle mercantil que determini resultats econòmics.

No es considera que intervinguen aquestes circumstàncies quan es tracta d'operacions aïllades d'extracció, fabricació, compra, transport, entrada i sortida de gèneres o efectes en aquells i, en general, quan les operacions no determinin rendes per si soles.

3. Excepcionalment, per determinar la renda imputable a Ceuta i Melilla, obtinguda per entitats pesqueres, s'ha de procedir assignant els percentatges següents:

a) El 20 per cent de la renda total al territori en què radiqui la seu de direcció efectiva.

b) Un 40 per cent d'aquesta renda s'ha de distribuir en proporció al volum de desembarcaments de captures que duguin a terme a Ceuta i Melilla i en territori diferent.

Les exportacions s'han d'imputar en el territori en què radiqui la seu de direcció efectiva.

c) El restant 40 per cent, en proporció al valor comptable dels vaixells segons si estan matriculats a Ceuta i Melilla i en territoris diferents.

El percentatge que preveu el paràgraf c) només és aplicable quan l'entitat de què es tracti tingui la seu de direcció efectiva a Ceuta i Melilla. En un altre cas aquest percentatge incrementa el del paràgraf b).

4. En les entitats de navegació marítima s'atribueix la renda a Ceuta i Melilla d'acord amb aquests criteris i percentatges aplicables a les empreses pesqueres, i se substitueix la referència a desembarcaments de les captures per la de passatges, nolis i arrendaments que s'hi han contractat.

Article 34. Bonificació per activitats exportadores i de prestació de serveis públics locals.

1. Té una bonificació del 99 per cent la part de quota íntegra que correspon a les rendes procedents de l'activitat exportadora de produccions cinematogràfiques o audiovisuals espanyoles, de llibres, fascicles i elements

el contingut dels quals sigui normalment homogeni o editat conjuntament amb aquells, així com de qualsevol manifestació editorial de caràcter didàctic, sempre que els beneficis corresponents es reinverteixin en el mateix període impositiu a què es refereix la bonificació o en el següent, en l'adquisició d'elements afectes a la realització de les activitats esmentades o en qualsevol dels actius indicats en els articles 37, 38 i 39 d'aquesta Llei.

Els elements en què es materialitzi la reinversió no gaudeixen de la deducció que preveuen els articles 37, 38 i 39.

La part de la quota íntegra derivada de les subvencions concedides per a la realització de les activitats a què es refereix aquest apartat no és objecte de bonificació.

2. Té una bonificació del 99 per cent la part de quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de la prestació de qualsevol dels serveis que comprèn l'apartat 2 de l'article 25 o l'apartat 1.a), b) i c) de l'article 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, de competències de les entitats locals territorials, municipals i provincials, excepte quan s'explotin pel sistema d'empresa mixta o de capital íntegrament privat.

La bonificació també s'aplica quan els serveis referits en el paràgraf anterior es prestin per entitats íntegrament dependents de l'Estat o de les comunitats autònomes.

CAPÍTOL IV

Deduccions per incentivar la realització de determinades activitats

Article 35. Deducció per activitats de recerca i desenvolupament i innovació tecnològica.

1. Deducció per activitats de recerca i desenvolupament.

La realització d'activitats de recerca i desenvolupament dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra, en les condicions que estableix aquest apartat.

a) Concepte de recerca i desenvolupament.

Es considera recerca la indagació original planificada que persegueixi descobrir nous coneixements i una comprensió superior en l'àmbit científic i tecnològic, i desenvolupament en l'aplicació dels resultats de la recerca o de qualsevol altre tipus de coneixement científic per a la fabricació de nous materials o productes o per al disseny de nous processos o sistemes de producció, com també per a la millora tecnològica substancial de materials, productes, processos o sistemes preexistents.

Es considera també activitat de recerca i desenvolupament la materialització dels nous productes o processos en un plànol, esquema o disseny, com també la creació d'un primer prototip no comercialitzable i els projectes de demostració inicial o projectes pilot, sempre que aquests no es puguin convertir o utilitzar per a aplicacions industrials o per a la seva explotació comercial.

Així mateix, es considera activitat de recerca i desenvolupament el disseny i l'elaboració del mostrari per al llançament de nous productes. A aquests efectes, s'entén com a llançament d'un nou producte la seva introducció en el mercat, i com a nou producte, aquell la novetat del qual sigui essencial i no merament formal o accidental.

També es considera activitat de recerca i desenvolupament la concepció de programari avançat, sempre que suposi un progrés científic o tecnològic significatiu mitjançant el desenvolupament de nous teoremes i algorismes o mitjançant la creació de sistemes operatius i llenguatges nous, o sempre que estigui destinat a facilitar a les persones discapacitades l'accés als serveis de la societat de la informació. No s'inclouen les activitats habituals o rutinàries relacionades amb el programari.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de les despeses de recerca i desenvolupament i, si s'escau, per les inversions en elements d'immobilitzat material i immaterial exclosos els immobles i els terrenys.

Es consideren despeses de recerca i desenvolupament les realitzades pel subjecte passiu, incloses les amortitzacions dels béns afectes a les activitats esmentades, quan estiguin directament relacionades amb aquestes activitats i s'apliquin efectivament a la seva realització, i que constin específicament individualitzades per projectes.

La base de la deducció es minora en el 65 per cent de les subvencions rebudes per al foment de les activitats esmentades i imputables com a ingrés en el període impositiu.

Les despeses de recerca i desenvolupament corresponents a activitats realitzades a l'exterior també poden ser objecte de la deducció sempre que l'activitat de recerca i desenvolupament principal s'efectuï a Espanya i no ultrapassin el 25 per cent de l'import total invertit.

També tenen la consideració de despeses de recerca i desenvolupament les quantitats pagades per a la realització de les activitats esmentades a Espanya, per encàrrec del subjecte passiu, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Les inversions s'entenen realitzades quan els elements patrimonials es posin en condicions de funcionament.

c) Percentatges de deducció.

1r El 30 per cent de les despeses efectuades en el període impositiu per aquest concepte.

En el cas que les despeses efectuades en la realització d'activitats de recerca i desenvolupament en el període impositiu siguin més grans que la mitjana de les efectuades en els dos anys anteriors, s'aplica el percentatge establert en el paràgraf anterior fins a la dita mitjana, i el 50 per cent sobre l'excés respecte d'aquesta.

A més de la deducció que sigui procedent conforme al que disposen els paràgrafs anteriors es practica una deducció addicional del 20 per cent de l'import de les següents despeses del període:

Les despeses de personal de l'entitat corresponents a investigadors qualificats adscrits en exclusiva a activitats de recerca i desenvolupament.

Les despeses corresponents a projectes de recerca i desenvolupament contractats amb universitats, organismes públics de recerca o centres d'innovació i tecnologia, reconeguts i registrats com a tals segons el Reial decret 2609/1996, de 20 de desembre, pel qual es regulen els centres d'innovació i tecnologia.

2n El 10 per cent de les inversions en elements d'immobilitzat material i immaterial, exclosos els immobles i terrenys, sempre que estiguin afectes exclusivament a les activitats de recerca i desenvolupament.

La deducció que estableix el paràgraf anterior és compatible amb la que preveu l'article 42 d'aquesta Llei i incompatible per a les mateixes inversions amb les restants deduccions que preveuen els altres articles d'aquest capítol.

Els elements en què es materialitzi la inversió han de romandre en el patrimoni del subjecte passiu, llevat de pèrdues justificades, fins que compleixin la seva finalitat específica en les activitats de recerca i desenvolupament, tret que la seva vida útil conforme al mètode d'amortització, admès en el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 11, que s'apliqui, sigui inferior.

2. Deducció per activitats d'innovació tecnològica.

La realització d'activitats d'innovació tecnològica dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra en les condicions que estableix aquest apartat.

a) Concepte d'innovació tecnològica.

Es considera innovació tecnològica l'activitat el resultat de la qual sigui un avenç tecnològic en l'obtenció de nous productes o processos de producció o millores substancials dels ja existents. Es consideren nous els productes o processos les característiques o aplicacions dels quals, des del punt de vista tecnològic, difereixin substancialment de les ja existents.

Aquesta activitat inclou la materialització dels nous productes o processos en un plànol, esquema o disseny, així com la creació d'un primer prototip no comercialitzable i els projectes de demostració inicial o projectes pilot, sempre que aquests no es puguin convertir o utilitzar per a aplicacions industrials o per a la seva explotació comercial.

També s'inclouen les activitats de diagnòstic tecnològic tendents a la identificació, la definició i l'orientació de solucions tecnològiques avançades realitzades per les entitats a què es refereix el paràgraf b). 1r següent, amb independència dels resultats en què culminin.

b) Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de les despeses del període en activitats d'innovació tecnològica que corresponguin als conceptes següents:

1r Projectes la realització dels quals s'encarregui a universitats, organismes públics de recerca o centres d'innovació i tecnologia, reconeguts i registrats com a tals segons l'esmentat Reial decret 2609/1996, de 20 de desembre.

2n Disseny industrial i enginyeria de processos de producció, que inclouen la concepció i l'elaboració dels plànols, dibuixos i suports destinats a definir els elements descriptius, especificacions tècniques i característiques de funcionament necessaris per a la fabricació, prova, instal·lació i utilització d'un producte.

3r Adquisició de tecnologia avançada en forma de patents, llicències, «know how» i dissenys. No donen dret a la deducció les quantitats satisfetes a persones o entitats vinculades al subjecte passiu. La base corresponent a aquest concepte no pot superar la quantia d'un milió d'euros.

4t Obtenció del certificat de compliment de les normes d'assegurament de la qualitat de la sèrie ISO 9000, GMP o similars, sense incloure les despeses corresponents a la implantació de les dites normes.

Es consideren despeses d'innovació tecnològica les realitzades pel subjecte passiu en allò que estigui directament relacionat amb les activitats esmentades i s'apliquen efectivament a la seva realització, i que consten específicament individualitzades per projectes.

Les despeses d'innovació tecnològica corresponents a activitats realitzades a l'exterior també poden ser objecte de la deducció sempre que l'activitat d'innovació tecnològica principal s'efectuï a Espanya i no sobrepassin el 25 per cent de l'import total invertit.

També tenen la consideració de despeses d'innovació tecnològica les quantitats pagades per a la realització d'aquestes activitats a Espanya, per encàrrec del subjecte passiu, individualment o en col·laboració amb altres entitats.

Per determinar la base de la deducció l'import de les despeses d'innovació tecnològica s'ha de minorar en el 65 per cent de les subvencions rebudes per al foment de les dites activitats i imputables com a ingrés en el període impositiu.

c) Percentatges de deducció.

Els percentatges de deducció aplicables a la base de deducció que estableix el paràgraf b) són del 15 per cent per als conceptes que preveu el seu ordinal 1r i del 10 per cent per als que preveuen els ordinals restants.

3. Exclusions.

No es consideren activitats de recerca i desenvolupament ni d'innovació tecnològica les consistents en:

a) Les activitats que no impliquin una novetat científica o tecnològica significativa. En particular, els esforços rutinaris per millorar la qualitat de productes o processos, l'adaptació d'un producte o procés de producció ja existent als requisits específics imposats per un client, els canvis periòdics o de temporada, així com les modificacions estètiques o menors de productes ja existents per diferenciar-los d'altres de similars.

b) Les activitats de producció industrial i provisió de serveis o de distribució de béns i serveis. En particular, la planificació de l'activitat productiva: la preparació i l'inici de la producció, incloent-hi el reglatge d'eines i aquelles altres activitats diferents de les que descriu el paràgraf b) de l'apartat anterior; la incorporació o modificació d'instal·lacions, màquines, equips i sistemes per a la producció que no estiguin afectes a activitats qualificades de recerca i desenvolupament o d'innovació; la solució de problemes tècnics de processos productius interromputs; el control de qualitat i la normalització de productes i processos; la prospecció en matèria de ciències socials i els estudis de mercat; l'establiment de xarxes o instal·lacions per a la comercialització; l'ensinistrament i la formació del personal relacionada amb les activitats esmentades.

c) L'exploració, el sondeig, o la prospecció de minerals i hidrocarburs.

4. Aplicació i interpretació de la deducció.

a) Per a l'aplicació de la deducció que regula aquest article, els subjectes passius poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, o per un organisme que hi estigui adscrit, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics exigits en el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del subjecte passiu de recerca i desenvolupament, o en el paràgraf a) del seu apartat 2, per qualificar-les d'innovació, tenint en compte en els dos casos el que estableix l'apartat 3. Aquest informe té un caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

b) El subjecte passiu pot presentar consultes sobre la interpretació i aplicació de la present deducció, la resposta de les quals té caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

A aquests efectes, els subjectes passius poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics que exigeix el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del subjecte passiu de recerca i desenvolupament, o el paràgraf a) del seu apartat 2, per qualificar-les d'innovació tecnològica, tenint en compte en els dos casos el que estableix l'apartat 3. Aquest informe té un caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

c) Igualment, a l'efecte d'aplicar aquesta deducció, el subjecte passiu pot sol·licitar a l'Administració tributària l'adopció d'acords previs de valoració de les despeses i inversions corresponents a projectes de recerca i desenvolupament o d'innovació tecnològica, conforme al que preveu l'article 91 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

A aquests efectes, els subjectes passius poden aportar un informe motivat emès pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, o per un organisme adscrit a aquest, relatiu al compliment dels requisits científics i tecnològics que exigeix el paràgraf a) de l'apartat 1 d'aquest article per qualificar les activitats del subjecte passiu de recerca i desenvolupament, o el paràgraf a) del seu apartat 2, per qualificar-les d'innovació tecnològica, tenint en compte en els dos

casos el que estableix l'apartat 3, així com la identificació de les despeses i inversions que puguin ser imputades a les activitats esmentades. Aquest informe té un caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

5. Desplegament reglamentari.

Per reglament es poden concretar els supòsits de fet que determinen l'aplicació de les deduccions que preveu aquest precepte, així com el procediment d'adopció d'acords de valoració a què es refereix l'apartat anterior.

Es consideren despeses de recerca i desenvolupament les realitzades pel subjecte passiu, incloses les amortitzacions dels béns afectes a les activitats esmentades, en el que hi estiguin directament relacionades i s'apliquin efectivament a la seva realització, i que constin específicament individualitzades per projectes.

Article 36. *Deducció per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació.*

1. Les entitats que compleixin els requisits que estableix l'article 108 d'aquesta Llei tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de l'import de les inversions i de les despeses del període relacionats amb la millora de la seva capacitat d'accés i maneig de la informació de transaccions comercials a través d'Internet, com també amb la millora dels seus processos interns mitjançant l'ús de tecnologies de la informació i de la comunicació, que s'especifiquen a continuació:

a) Accés a Internet, que inclou:

1r Adquisició d'equips i terminals, amb el seu programari i perifèrics associats, per a la connexió a Internet i l'accés a facilitats de correu electrònic.

2n Adquisició d'equips de comunicacions específics per connectar xarxes internes d'ordinadors a Internet.

3r Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4t Formació del personal de l'empresa per usar-los.

b) Presència a Internet, que inclou:

1r Adquisició d'equips, amb programari i perifèrics associats, per al desenvolupament i la publicació de pàgines i portals web.

2n Realització de treballs, interns o contractats a tercers, per al disseny i desenvolupament de pàgines i portals web.

3r Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4t Formació del personal de l'empresa per usar-los.

c) Comerç electrònic, que inclou:

1r Adquisició d'equips, amb el seu programari i perifèrics associats, per a la implantació de comerç electrònic a través d'Internet amb les adequades garanties de seguretat i confidencialitat de les transaccions.

2n Adquisició d'equips, amb el seu programari i perifèrics associats, per a la implantació de comerç electrònic a través de xarxes tancades formades per agrupacions d'empreses clients i proveïdors.

3r Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4t Formació del personal de l'empresa per al seu ús.

d) Incorporació de les tecnologies de la informació i de les comunicacions als processos empresarials, que inclou:

1r Adquisició d'equips i paquets de programari específics per a la interconnexió d'ordinadors, la integració de veu i dades i la creació de configuracions intranet.

2n Adquisició de paquets de programari per a aplicacions a processos específics de gestió, disseny i producció.

3r Instal·lació i implantació dels sistemes esmentats.

4t Formació del personal de l'empresa per utilitzar-los.

2. Aquesta deducció és incompatible per a les mateixes inversions o despeses amb les altres que preveu aquest capítol. La part d'inversió o de la despesa finançada amb subvencions no dóna dret a la deducció.

Article 37. *Deducció per activitats d'exportació.*

1. La realització d'activitats d'exportació dóna dret a practicar les deduccions següents de la quota íntegra:

a) El 25 per cent de l'import de les inversions que efectivament es realitzin en la creació de sucursals o establiments permanents a l'estranger, així com en l'adquisició de participacions de societats estrangeres o constitució de filials directament relacionades amb l'activitat exportadora de béns o serveis o la contractació de serveis turístics a Espanya, sempre que la participació sigui, com a mínim, del 25 per cent del capital social de la filial. En el període impositiu en què s'aconsegueixi el 25 per cent de la participació s'ha de deduir el 25 per cent de la inversió total efectuada en aquest i en els dos períodes impositius precedents.

A efectes del que preveu aquest apartat les activitats financeres i d'assegurances no es consideren directament relacionades amb l'activitat exportadora.

b) El 25 per cent de l'import satisfet en concepte de despeses de propaganda i publicitat de projecció plurianual per a llançament de productes, d'obertura i prospecció de mercats a l'estranger i de concurrència a fires, exposicions i altres manifestacions anàlogues, incloent en aquest cas les celebrades a Espanya amb caràcter internacional.

2. No és procedent la deducció quan la inversió o la despesa es realitzi en un Estat o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

3. La base de la deducció es minora en el 65 per cent de les subvencions rebudes per a la realització de les inversions i despeses a què es refereix l'apartat.

Article 38. *Deducció per inversions en béns d'interès cultural, produccions cinematogràfiques, edició de llibres, sistemes de navegació i localització de vehicles, adaptació de vehicles per a discapacitats i guarderies per a fills de treballadors.*

1. Els subjectes passius de l'impost sobre societats tenen dret a una deducció en la quota íntegra del 15 per cent de l'import de les inversions o despeses que realitzin per a:

a) L'adquisició de béns del patrimoni històric espanyol, realitzada fora del territori espanyol per introduir-los dins el territori esmentat, sempre que els béns siguin declarats béns d'interès cultural o inclosos en l'inventari general de béns mobles en el termini d'un any des de la seva introducció i romanguin en el territori espanyol i dins el patrimoni del titular durant almenys quatre anys.

La base d'aquesta deducció és la valoració efectuada per la Junta de qualificació, valoració i exportació de béns del patrimoni històric espanyol.

b) La conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns de la seva propietat que estiguin declarats d'interès cultural conforme a la normativa del Patrimoni Històric de l'Estat i de les comunitats autònomes, sempre que es compleixin les exigències que estableix aquesta normativa, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns esmentats.

c) La rehabilitació d'edificis, el manteniment i la reparació de les teulades i façanes, així com la millora d'infraestructures de la seva propietat situades en l'en-

torn que sigui objecte de protecció de les ciutats espanyoles o dels conjunts arquitectònics, arqueològics, naturals o paisatgístics i dels béns declarats Patrimoni Mundial per la Unesco situats a Espanya.

2. Les inversions en produccions espanyoles de llargmetratges cinematogràfics i de sèries audiovisuals de ficció, animació o documental, que permetin la confecció d'un suport físic previ a la seva producció industrial seriada donen dret al productor a una deducció del 20 per cent. La base de la deducció està constituïda pel cost de la producció minorat en la part finançada pel coproductor financer.

El coproductor financer que participi en una producció espanyola de llargmetratge cinematogràfic té dret a una deducció del cinc per cent de la inversió que financi, amb el límit del cinc per cent de la renda del període derivada de les inversions esmentades.

Als efectes d'aquesta deducció, es considera coproductor financer l'entitat que participi en la producció de les pel·lícules indicades en el paràgraf anterior exclusivament mitjançant l'aportació de recursos financers en una quantia que no sigui inferior al 10 per cent ni superior al 25 per cent del cost total de la producció, a canvi del dret a participar en els ingressos derivats de la seva explotació. El contracte de coproducció, en el qual han de constar les circumstàncies indicades, s'ha de presentar davant el Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

Les deduccions a què es refereix aquest apartat es practiquen a partir del període impositiu en què finalitzi la producció de l'obra. Les quantitats no deduïdes en aquest període es poden aplicar a les liquidacions dels períodes impositius successius, en les condicions que preveu l'apartat 1 de l'article 44 d'aquesta Llei. En aquest cas, el límit del cinc per cent a què es refereix aquest apartat es calcula sobre la renda derivada de la coproducció que s'obtingui en el període en què s'apliqui la deducció.

Per reglament es poden establir les condicions i els procediments per a la pràctica d'aquesta deducció.

3. Les inversions en l'edició de llibres que permetin la confecció d'un suport físic, previ a la seva producció industrial seriada, donen dret a una deducció del cinc per cent.

4. Les inversions en sistemes de navegació i localització de vehicles via satèl·lit que s'incorporin a vehicles industrials o comercials de transport per carretera donen dret a practicar una deducció de la quota íntegra del 10 per cent de l'import d'aquestes inversions.

5. Les inversions en plataformes d'accessos per a persones discapacitades o en ancoratges de fixació de cadires de rodes, que s'incorporin a vehicles de transport públic de viatgers per carretera, donen dret a practicar una deducció de la quota íntegra del 10 per cent de l'import d'aquestes inversions.

6. Les inversions i despeses en locals homologats per l'Administració pública competent per prestar el servei de primer cicle d'educació infantil als fills dels treballadors de l'entitat, i les despeses derivades de la contractació d'aquest servei amb un tercer degudament autoritzat, donen dret a practicar una deducció de la quota íntegra del 10 per cent de l'import d'aquestes inversions i despeses.

La base de la deducció es minora en la part del cost del servei repercutit per l'empresa als treballadors i en el 65 per cent de les subvencions rebudes per a la prestació d'aquest servei i imputables com a ingressos en el període impositiu.

7. La part de la inversió finançada amb subvencions no dóna dret a deducció.

Article 39. *Deduccions per inversions mediambientals.*

1. Les inversions realitzades en béns de l'actiu material destinades a la protecció del medi ambient consistents

en instal·lacions que evitin la contaminació atmosfèrica procedent d'instal·lacions industrials, contra la contaminació d'aigües superficials, subterrànies i marines per a la reducció, recuperació o tractament de residus industrials per a la millora de la normativa vigent en els àmbits d'actuació esmentats, donen dret a practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les inversions que estiguin incloses en programes, convenis o acords amb l'Administració competent en matèria mediambiental, la qual ha d'expedir la certificació de la convalidació de la inversió.

2. La deducció que preveu l'apartat anterior també s'aplica en el cas d'adquisició de nous vehicles industrials o comercials de transport per carretera, només per a aquella part de la inversió que per reglament es determini que contribueix de manera efectiva a la reducció de la contaminació atmosfèrica.

3. Així mateix, es pot deduir de la quota íntegra el 10 per cent de les inversions realitzades en béns d'actiu material nous destinades a l'aprofitament de fonts d'energies renovables consistents en instal·lacions i equips amb qualsevol de les finalitats que s'esmenten a continuació:

a) Aprofitament de l'energia provinent del sol per transformar-la en calor o electricitat.

b) Aprofitament, com a combustible, de residus sòlids urbans o de biomassa procedent de residus d'indústries agrícoles i forestals, de residus agrícoles i forestals i de cultius energètics per transformar-la en calor o electricitat.

c) Tractament de residus biodegradables procedents d'explotacions ramaderes, d'estacions depuradores d'aigües residuals, d'efluents industrials o de residus sòlids urbans per transformar-los en biogàs.

d) Tractament de productes agrícoles, forestals o olis usats per transformar-los en biocarburants (bioetanol o biodièsel).

4. La part de la inversió finançada amb subvencions no dóna dret a deducció.

Article 40. *Deducció per despeses de formació professional.*

1. La realització d'activitats de formació professional dóna dret a practicar una deducció de la quota íntegra del cinc per cent de les despeses efectuades en el període impositiu, minorats en el 65 per cent de l'import de les subvencions rebudes per a la realització d'aquestes activitats, i imputables com a ingressos en el període impositiu.

En el cas de què les despeses efectuades en la realització d'activitats de formació professional en el període impositiu siguin més grans que la mitjana de les efectuades en els dos anys anteriors, s'aplica el percentatge establert en el paràgraf anterior fins a la mitjana esmentada, i el 10 per cent sobre l'excés respecte d'aquesta.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior es considera formació professional el conjunt d'accions formatives exercides per una empresa, directament o a través de tercers, adreçat a l'actualització, la capacitació o el reciclatge del seu personal i exigit per l'exercici de les seves activitats o per les característiques dels llocs de treball. En cap cas s'entenen com a despeses de formació professional les que, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tinguin la consideració de rendiments del treball personal.

3. La deducció també s'aplica per a les despeses efectuades per l'entitat amb la finalitat d'habituar els empleats en la utilització de noves tecnologies. Entre aquestes despeses s'inclouen les realitzades per proporcionar, facilitar o finançar la seva connexió a Internet, així com les derivades del lliurament gratuït, o a preus rebuixats, o de la concessió de préstecs i ajudes econòmiques

per a l'adquisició dels equips i terminals necessaris per accedir a aquella, amb el seu programari i perifèrics associats, fins i tot quan el seu ús pels empleats es pugui efectuar fora del lloc i l'horari de treball. Les despeses a què es refereix aquest apartat tenen la consideració, a efectes fiscals, de despeses de formació de personal i no determinen l'obtenció d'un rendiment del treball per a l'empleat.

Article 41. Deducció per creació de llocs de treball per a treballadors minusvàlids.

1. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 6.000 euros per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids, contractats, d'acord amb el que disposa l'article 39 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, per temps indefinit, experimentant durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors minusvàlids amb el tipus de contracte esmentat del període immediatament anterior.

2. Per al càlcul de l'increment de la mitjana de plantilla es computen, exclusivament, els treballadors minusvàlids/any amb contracte indefinit que facin jornada completa, en els termes que disposa la normativa laboral.

3. Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen a l'efecte de la llibertat d'amortització amb la creació de llocs de treball que regulen el Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny, el Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, i l'article 109 d'aquesta Llei.

Article 42. Deducció per reinversió de beneficis extraordinaris.

1. Deducció en la quota íntegra.

Es dedueix de la quota íntegra el 20 per cent de les rendes positives obtingudes en la transmissió onerosa dels elements patrimonials detallats en l'apartat següent integrades en la base imposable sotmesa al tipus general de gravamen o a l'escala que preveu l'article 114 d'aquesta Llei, a condició de reinversió, en els termes i requisits d'aquest article.

Aquesta deducció és del 10 per cent, del cinc per cent o del 25 per cent quan la base imposable tributi als tipus del 25 per cent, del 20 per cent o del 40 per cent, respectivament.

S'entén que es compleix la condició de reinversió si l'import obtingut en la transmissió onerosa es reinverteix en els elements patrimonials a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article i la renda procedeix dels elements patrimonials enumerats a l'apartat 2 d'aquest article.

No s'aplica a aquesta deducció el límit a què es refereix l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 44 d'aquesta Llei. A l'efecte del càlcul d'aquest límit no es computa aquesta deducció.

2. Elements patrimonials transmesos.

Els elements patrimonials transmesos, susceptibles de generar rendes que constitueixin la base de la deducció que preveu aquest article, són els següents:

a) Els pertanyents a l'immobilitzat material i immaterial, que s'hagin posseït almenys un any abans de la transmissió.

b) Valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de tota classe d'entitats que atorguin una participació no inferior al cinc per cent sobre el seu capital social, i que s'hagin posseït, almenys, amb un any d'antelació a la data de transmissió.

No s'entenen compresos en aquest paràgraf b) els valors que no atorguin una participació en el capital social.

Als efectes de calcular el temps de possessió, s'entén que els valors transmesos han estat els més antics. El còmput de la participació transmesa es refereix al període impositiu.

3. Elements patrimonials objecte de la reinversió.

Els elements patrimonials en què s'ha de reinvertir l'import obtingut en la transmissió que genera la renda objecte de la deducció són els següents:

a) Els pertanyents a l'immobilitzat material o immaterial afectes a activitats econòmiques.

b) Els valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de tota classe d'entitats que atorguin una participació no inferior al cinc per cent sobre el capital social d'aquells.

No s'entenen compresos en aquest paràgraf b) els valors que no atorguin una participació en el capital social i els representatius de la participació en el capital social o en els fons propis d'entitats residents en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradís fiscal.

4. Termini per efectuar la reinversió.

a) La reinversió s'ha de realitzar dins el termini compres entre l'any anterior a la data de la posada a disposició de l'element patrimonial transmès i els tres anys posteriors, o, excepcionalment, d'acord amb un pla especial de reinversió aprovat per l'Administració tributària a proposta del subjecte passiu. Quan s'hagin realitzat dues o més transmissions en el període impositiu de valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis de tota classe d'entitats, el termini esmentat es computa des de la finalització del període impositiu.

La reinversió s'entén efectuada en la data en què es produeixi la posada a disposició dels elements patrimonials en què es materialitzi.

b) Si es tracta d'elements patrimonials que siguin objecte dels contractes d'arrendament financer als quals es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es considera efectuada la reinversió en la data de celebració del contracte, pel mateix import que el valor al comptat de l'element patrimonial. Els efectes de la reinversió estan condicionats, amb caràcter resolutori, a l'exercici de l'opció de compra.

c) La deducció es practica en la quota íntegra corresponent al període impositiu en què s'efectuï la reinversió. Quan la reinversió s'hagi realitzat abans de la transmissió, la deducció es practica en la quota íntegra corresponent al període impositiu en el qual s'efectuï la dita transmissió.

5. Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de la renda obtinguda en la transmissió dels elements patrimonials a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, que s'hagi integrat en la base imposable. Als únics efectes del càlcul d'aquesta base de deducció, el valor de transmissió no pot superar el valor de mercat.

No formen part de la renda obtinguda en la transmissió l'import de les provisions relatives als elements patrimonials o valors, quan les dotacions a aquestes hagin estat fiscalment deduïbles, ni les quantitats aplicades a la llibertat d'amortització, o a la recuperació del cost del bé fiscalment deduïble segons el que preveu l'article 115 d'aquesta Llei, que s'hagin d'integrar en la base imposable en ocasió de la transmissió dels elements patrimonials als que es van acollir als règims esmentats.

No s'inclou en la base de la deducció la part de la renda obtinguda en la transmissió que hagi generat el dret a practicar la deducció per doble imposició.

La inclusió en la base de deducció de l'import de la renda obtinguda en la transmissió dels elements patrimonials l'adquisició o la utilització posterior de la qual

generi despeses deduïbles, sigui quin sigui l'exercici en què aquests es meritin, és incompatible amb la deducció de les despeses esmentades. El subjecte passiu pot optar entre acollir-se a la deducció per reinversió i la deducció de les despeses esmentades. En aquest cas, la pèrdua del dret d'aquesta deducció es regularitza en la forma que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.

Si es tracta d'elements patrimonials a què fa referència el paràgraf a) de l'apartat 2 d'aquest article, la renda obtinguda es corregeix, si s'escau, en l'import de la depreciació monetària d'acord amb el que preveu l'apartat 10 de l'article 15 d'aquesta Llei.

La reinversió d'una quantitat inferior a l'import obtingut en la transmissió dona dret a la deducció que estableix aquest article, en què la base de la deducció és la part de la renda que proporcionalment correspon a la quantitat reinvertida.

6. Manteniment de la inversió.

a) Els elements patrimonials objecte de la reinversió romanen en el patrimoni del subjecte passiu, llevat de pèrdua justificada, fins que es compleixi el termini de cinc anys, o de tres anys si es tracta de béns mobles, excepte si la seva vida útil conforme al mètode d'amortització dels admesos a l'article 11 d'aquesta Llei, que s'apliqui, sigui inferior.

b) La transmissió dels elements patrimonials objecte de la reinversió abans de la finalització del termini esmentat a l'apartat anterior determina la pèrdua de la deducció, excepte si l'import obtingut o el valor net comptable, si és inferior, és objecte de reinversió en els termes que estableix aquest article. En aquest cas, la pèrdua del dret d'aquesta deducció es regularitza en la forma que estableix l'article 137.3 d'aquesta Llei.

7. Plans especials de reinversió.

Quan es provi que, per les seves característiques tècniques, la inversió s'ha d'efectuar necessàriament en un termini superior al que preveu l'apartat 4 d'aquest article, els subjectes passius poden presentar plans especials de reinversió. Per reglament s'ha d'establir el procediment per a la presentació i l'aprovació dels plans especials de reinversió.

8. Requisits formals.

Els subjectes passius han de fer constar en la memòria dels comptes anuals l'import de la renda acollida a la deducció que preveu aquest article i la data de la reinversió. La menció s'ha de fer mentre no es compleixi el termini de manteniment a què es refereix l'apartat 6 d'aquest article.

Article 43. *Deducció per contribucions empresarials a plans de pensions d'ocupació, a mutualitats de previsió social que actuïn com a instrument de previsió social empresarial o per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.*

1. El subjecte passiu pot practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les contribucions empresarials imputades a favor dels treballadors amb retribucions brutes anuals inferiors a 27.000 euros, sempre que aquestes contribucions es duguin a terme en plans de pensions d'ocupació o en mutualitats de previsió social que actuïn com a instrument de previsió social dels quals sigui promotor el subjecte passiu.

2. Així mateix, el subjecte passiu pot practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les aportacions realitzades a favor de patrimonis protegits dels treballadors amb retribucions brutes anuals inferiors a 27.000 euros, o dels seus parents en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, dels seus cònjuges

o de les persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment regulats en la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi civil, de la Llei d'enjudiciament civil i de la normativa tributària amb aquesta finalitat, d'acord amb les regles següents:

a) Les aportacions que generin el dret a practicar la deducció que preveu aquest apartat no poden excedir els 8.000 euros anuals per cada treballador o persona discapacitada.

b) Les aportacions que excedeixin el límit que preveu el paràgraf anterior donen dret a practicar la deducció en els quatre períodes impositius següents, fins a exhaurir en cadascun, si s'escau, l'import màxim que genera el dret a deducció.

Quan concorrin en un mateix període impositiu deduccions en la quota per aportacions efectuades en l'exercici, amb deduccions pendents de practicar d'exercicis anteriors, s'han de practicar, en primer lloc, les deduccions procedents de les aportacions dels exercicis anteriors, fins a exhaurir l'import màxim que genera el dret a deducció.

c) Si es tracta d'aportacions no dineràries es pren com a import de l'aportació el que resulti del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Estan exemptes de l'impost sobre societats les rendes positives que es posin de manifest en ocasió de les contribucions empresarials a patrimonis protegits.

3. Quan es tracti de treballadors amb retribucions brutes anuals iguals o superiors a 27.000 euros, la deducció que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors s'aplica sobre la part proporcional de les contribucions empresarials i aportacions que corresponguin a l'import de la retribució bruta anual indicat en els apartats esmentats.

4. Aquesta deducció no es pot aplicar respecte de les contribucions realitzades a l'emparedat del règim transitori que estableixen les disposicions transitòries quarta, cinquena i sisena del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. Així mateix, no és aplicable en el cas de compromisos específics assumits amb els treballadors com a conseqüència d'un expedient de regulació d'ocupació.

5. Quan s'efectuïn disposicions de béns o drets aportats al patrimoni protegit dels treballadors, dels seus parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, en els termes que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 5 de l'article 59 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el subjecte passiu que va efectuar l'aportació, en el període en què s'hagin incomplert els requisits, conjuntament amb la quota corresponent al seu període impositiu, ha d'ingressar la quantitat deduïda de conformitat amb el que preveu aquest article, a més dels interessos de demora.

Article 44. *Normes comunes a les deduccions que preveu aquest capítol.*

1. Les deduccions que preveu el present capítol es practiquen una vegada realitzades les deduccions i bonificacions dels capítols II i III d'aquest títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que conclouguin en els 10 anys immediats i successius. No obstant això, les quantitats corresponents a les deduccions que preveuen els articles 35 i 36 d'aquesta Llei es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius que conclouguin en els 15 anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al pri-

mer exercici en què, dins el període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

- a) En les entitats de nova creació.
- b) En les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es consideri com a tal l'aplicació o la capitalització de reserves.

L'import de les deduccions que preveu aquest capítol a què es refereix aquest apartat, aplicades en el període impositiu, no poden excedir conjuntament el 35 per cent de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions. No obstant això, el límit s'eleva al 50 per cent quan l'import de la deducció que preveuen els articles 35 i 36, que corresponguin a despeses i inversions efectuats en el mateix període impositiu, excedeixi el 10 per cent de la quota íntegra, minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.

2. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una entitat.

3. Els elements patrimonials afectes a les deduccions que preveuen els articles anteriors han de romandre en funcionament durant cinc anys, o tres anys, si es tracta de béns mobles, o durant la seva vida útil si és inferior.

Conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què es manifesti l'incompliment d'aquest requisit, s'ha ingressar la quantitat deduïda, a més dels interessos de demora.

CAPÍTOL V

Pagament fraccionat

Article 45. *El pagament fraccionat.*

1. En els primers 20 dies naturals dels mesos d'abril, octubre i desembre, els subjectes passius han d'efectuar un pagament fraccionat a càrrec de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el dia 1 de cadascun dels mesos indicats.

2. La base per calcular el pagament fraccionat és la quota íntegra de l'últim període impositiu el termini reglamentari de declaració del qual hagi vençut el primer dia dels 20 naturals a què fa referència l'apartat anterior, minorat en les deduccions i bonificacions a què es refereixen els capítols II, III i IV d'aquest títol, així com en les retencions i els ingressos a compte corresponents a aquell.

Quan l'últim període impositiu conclòs sigui de durada inferior a l'any també s'ha de tenir en compte la part proporcional de la quota de períodes impositius anteriors, fins a completar un període de 12 mesos.

3. Els pagaments fraccionats també es poden realitzar, a opció del subjecte passiu, sobre la part de la base imposable del període dels tres, nou o 11 primers mesos de cada any natural determinada segons les normes que preveu aquesta Llei.

Els subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural han de realitzar el pagament fraccionat sobre la part de la base imposable corresponent als dies transcorreguts des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a l'inici de cadascun dels períodes d'ingrés del pagament fraccionat a què es refereix l'apartat 1. En aquests casos, el pagament fraccionat va a càrrec de la liquidació corresponent al període impositiu que estigui en curs el dia anterior a l'inici de cadascun dels períodes de pagament esmentats.

Per tal que l'opció a què es refereix aquest apartat sigui vàlida i tingui efectes, s'ha d'exercir en la corresponent declaració censal, durant el mes de febrer de l'any natural a partir del qual hagi de tenir efectes, sempre que el període impositiu a què es refereixi l'opció esmentada coincideixi amb l'any natural. En cas contrari, l'exercici de l'opció s'ha de realitzar

en la corresponent declaració censal, durant el termini de dos mesos a comptar de l'inici del període impositiu esmentat o dins el termini comprès entre l'inici del període impositiu i l'acabament del termini per efectuar el primer pagament fraccionat corresponent al dit període impositiu quan aquest últim termini sigui inferior a dos mesos.

El subjecte passiu queda vinculat a aquesta modalitat del pagament fraccionat respecte dels pagaments corresponents al mateix període impositiu i següents, mentre no es renunciï a la seva aplicació a través de la corresponent declaració censal que s'ha exercir en els mateixos terminis que estableix el paràgraf anterior.

4. La quantia del pagament fraccionat és el resultat d'aplicar a les bases que preveuen els dos apartats anteriors el percentatge que s'estableixi en la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

En la modalitat que preveu l'apartat anterior, de la quota resultant s'han de deduir les bonificacions del capítol III del present títol, altres bonificacions que siguin aplicables al subjecte passiu, les retencions i els ingressos a compte practicats sobre els ingressos del subjecte passiu, i els pagaments fraccionats efectuats corresponents al període impositiu.

5. El pagament fraccionat té la consideració de deute tributari.

CAPÍTOL VI

Deducció dels pagaments a compte

Article 46. *Deducció de les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats.*

Són deduïbles de la quota íntegra:

- a) Les retencions a compte.
- b) Els ingressos a compte.
- c) Els pagaments fraccionats.

Quan els conceptes esmentats superin la quantitat resultant de practicar en la quota íntegra de l'impost les deduccions a què es refereixen els capítols II, III i IV d'aquest títol, l'Administració tributària, d'ofici, ha de procedir a tornar l'excés.

TÍTOL VII

Règims tributaris especials

CAPÍTOL I

Règims tributaris especials en particular

Article 47. *Definició.*

1. Són règims tributaris especials els que regula aquest títol, sigui per raó de la naturalesa dels subjectes passius afectats o per raó de la naturalesa dels fets, els actes o les operacions de què es tracti.

2. Les normes que contenen els títols restants s'apliquen amb caràcter supletori respecte de les que conté aquest títol.

CAPÍTOL II

Agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses

Article 48. *Agrupacions d'interès econòmic espanyoles.*

1. A les agrupacions d'interès econòmic que regula la Llei 12/1991, de 29 d'abril, d'agrupacions d'interès eco-

nòmic, s'apliquen les normes generals d'aquest impost amb les especialitats següents:

a) No tributen per l'impost sobre societats per la part de base imposable imputable als socis residents en el territori espanyol.

En el cas que l'entitat opti per la modalitat de pagaments fraccionats que regula l'apartat 3 de l'article 45 d'aquesta Llei, la base de càlcul no inclou la part de la base imposable atribuïble als socis que hagin de suportar la imputació de la base imposable. En cap cas no és procedent la devolució a què es refereix l'article 46 d'aquesta Llei en relació amb aquesta mateixa part.

b) S'imputen als seus socis residents en el territori espanyol:

1r Les bases imposables, positives o negatives, obtingudes per aquestes entitats. Les bases imposables negatives que imputin als seus socis no són compensables per l'entitat que les va obtenir.

2n Les deduccions i les bonificacions en la quota a les quals tingui dret l'entitat. Les bases de les deduccions i bonificacions s'integren en la liquidació dels socis, minorant la quota segons les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3r Les retencions i els ingressos a compte corresponents a l'entitat.

2. Els dividends i les participacions en beneficis que corresponguin a socis no residents en el territori espanyol tributen en aquest concepte, d'acord amb les normes que estableix el text refós de Llei de l'impost sobre la renda de no residents, i els convenis per evitar la doble imposició subscriu per Espanya.

3. Els dividends i les participacions en beneficis que corresponguin a socis que hagin de suportar la imputació de la base imposable i procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat hagi estat en el règim present, no tributen per aquest impost ni per l'impost sobre la renda de les persones físiques. L'import d'aquests dividends o participacions en beneficis no s'integra en el valor d'adquisició de les participacions dels socis als qui hagin estat imputades. Si es tracta dels socis que adquireixin les participacions posteriorment a la imputació, es disminueix el seu valor d'adquisició en l'import esmentat.

En la transmissió de participacions en el capital, fons propis o resultats d'entitats acollides a aquest règim, el valor d'adquisició s'incrementa en l'import dels beneficis socials que, sense distribució efectiva, hagin estat imputats als socis com a rendes de les seves participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i transmissió.

4. L'aplicació del que disposa l'apartat 11 de l'article 115 d'aquesta Llei exigeix que els actius que s'hi esmenten siguin arrendats a tercers no vinculats amb l'agrupació d'interès econòmic que l'afecti en la seva activitat, i que els seus socis mantinguin la seva participació fins que s'acabi el període impositiu en què conclogui l'arrendament esmentat.

5. Aquest règim fiscal no és aplicable en els períodes impositius en què es realitzin activitats diferents de les adequades al seu objecte o es posseeixin, directament o indirectament, participacions en societats que en siguin sòcies, o dirigeixin o controlin, directament o indirectament, les activitats dels seus socis o de tercers.

Article 49. *Agrupacions europees d'interès econòmic.*

1. A les agrupacions europees d'interès econòmic que regula el Reglament (CEE) núm. 2137/1985 del Consell, de 25 de juliol de 1985, i els seus socis, s'hi aplica el que estableix l'article anterior, amb les especialitats següents:

a) No tributen per l'impost sobre societats.

Aquestes entitats no efectuen els pagaments fraccionats a què es refereix l'article 45 d'aquesta Llei, ni tampoc

els pertoca la deducció que recull l'article 46 de la mateixa Llei.

b) Si l'entitat no és resident en el territori espanyol, els seus socis residents a Espanya integren en la base imposable de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons escaigui, la part corresponent dels beneficis o les pèrdues determinades en l'agrupació, corregides per l'aplicació de les normes per determinar la base imposable.

Quan l'activitat realitzada pels socis a través de l'agrupació hagi donat lloc a l'existència d'un establiment permanent a l'estranger, són aplicables les normes que preveuen l'impost sobre societats o el respectiu conveni per evitar la doble imposició internacional subscriu per Espanya.

c) Els socis no residents en el territori espanyol, amb independència que l'entitat resideixi a Espanya o a fora, estan subjectes per l'impost sobre la renda de no residents únicament si, d'acord amb el que s'estableix l'article 13 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, o en el respectiu conveni de doble imposició internacional, resulta que l'activitat realitzada per aquells a través de l'agrupació dóna lloc a l'existència d'un establiment permanent en el territori esmentat.

d) Els beneficis imputats als socis no residents en el territori espanyol que hagin estat sotmesos a tributació en virtut de normes de l'impost sobre rendes de no residents no estan subjectes a tributació per raó de la seva distribució.

2. El règim que preveuen els apartats anteriors no és aplicable en el període impositiu en què l'agrupació europea d'interès econòmic realitzi activitats diferents de les pròpies del seu objecte o les prohibides a l'apartat 2 de l'article 3 del Reglament CEE 2137/1985, de 25 de juliol.

Article 50. *Unions temporals d'empreses.*

1. Les unions temporals d'empreses que regula la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de societats de desenvolupament industrial regional, i inscrites en el registre especial del Ministeri d'Hisenda, així com les seves empreses membres, tributen d'acord amb el que estableix l'article 48 d'aquesta Llei.

Les empreses membres d'una unió temporal d'empreses que actuï a l'estranger es poden acollir al mètode d'exempció per les rendes procedents de l'estranger.

2. Les entitats que participin en obres, serveis o subministraments que realitzin o prestin a l'estranger, mitjançant fórmules de col·laboració anàlogues a les unions temporals, es poden acollir a l'exempció respecte de les rendes procedents de l'estranger.

Les entitats han de sol·licitar l'exempció al Ministeri d'Hisenda aportant una informació similar a l'exigida per a les unions temporals d'empreses constituïdes en el territori espanyol.

3. L'opció per l'exempció determina la seva aplicació fins a l'extinció de la unió temporal. La renda negativa obtinguda per la unió temporal s'imputa en la base imposable de les entitats membres. En aquest cas, quan en successius exercicis la unió temporal obtingui rendes positives, les empreses membres han d'integrar en la seva base imposable, amb caràcter positiu, la renda negativa prèviament imputada, amb el límit de l'import de les esmentades rendes positives.

4. El que preveu aquest article no és aplicable en els períodes impositius en què el subjecte passiu dugui a terme activitats diferents d'aquelles en què ha de consistir el seu objecte social.

Article 51. *Criteris d'imputació.*

1. Les imputacions a què es refereix aquest capítol s'efectuen a les persones o entitats que exerceixin els drets econòmics inherents a la qualitat de soci o d'empresa membre el dia de la conclusió del període impositiu de l'entitat sotmesa al present règim, en la proporció que resulti de l'escriptura de constitució de l'entitat i, si no n'hi ha, per parts iguals.

2. La imputació s'efectua:

a) Quan els socis o empreses membres siguin entitats sotmeses a aquest règim, en la data del tancament de l'exercici de l'entitat sotmesa a aquest règim.

b) En els altres casos, en el període impositiu següent, llevat que es decideixi fer-ho de manera continuada en la mateixa data de tancament de l'exercici de l'entitat sotmesa a aquest règim.

L'opció es manifesta a la primera declaració de l'impost en què hagi de produir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

Article 52. *Identificació de socis o empreses membres.*

Les entitats a les quals sigui aplicable el que disposa aquest capítol han de presentar, conjuntament amb la seva declaració de l'impost sobre societats, una relació de les persones que exerceixin els drets inherents o la qualitat de soci o empresa membre l'últim dia del seu període impositiu, així com la proporció en la qual cadascuna d'elles participi en els resultats de les entitats esmentades.

CAPÍTOL III

Entitats dedicades a l'arrendament d'habitatges

Article 53. *Àmbit d'aplicació.*

1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les societats que tinguin per objecte social exclusiu l'arrendament d'habitatges situats en el territori espanyol. Aquesta exclusivitat és compatible amb la inversió en locals de negoci i places de garatge per arrendar-les, sempre que el seu valor comptable conjunt no excedeixi el 20 per cent del valor comptable total de les inversions en habitatge de l'entitat.

A aquests efectes, únicament s'entén per arrendament d'habitatge el que defineix l'article 2 de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, sempre que es compleixin els requisits i les condicions que estableix la Llei esmentada per als contractes d'arrendament d'habitatges.

2. L'aplicació del règim fiscal especial que regula aquest capítol requereix el compliment dels requisits següents:

a) Que el nombre d'habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat sigui en tot moment igual o superior a 10. El valor comptable del conjunt dels habitatges adquirits per l'entitat en fase de construcció, incloses les comprades sobre plànol, no pot excedir el 20 per cent del valor comptable total dels habitatges de l'entitat.

b) Que almenys un terç dels habitatges arrendats incorporin en el contracte d'arrendament una opció de compra de l'habitatge a favor de l'arrendatari. El reconeixement de l'opció no ha de suposar per a l'arrendatari l'abonament de cap contraprestació i ha d'especificar el preu d'exercici de la mateixa opció, exercici que és sempre facultatiu. En cap cas no es pot estipular que el no-exercici del dret de pròrroga del contracte d'arrendament durant els cinc primers anys o la falta d'exercici del dret d'opció determini per a l'arrendatari l'obligació d'abonar cap indemnització a l'arrendador.

c) En el cas què els habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat no estiguin qualificats de protecció oficial o declarats protegits s'han de complir, a més, els requisits següents:

1r Que els habitatges s'adquireixin per l'entitat a valor de mercat i que no tinguin en el moment de la seva compra una antiguitat superior a tres anys des de la finalització de la seva construcció o des de la rehabilitació integral de l'edifici en què es trobin. A aquests efectes, s'entén per rehabilitació integral d'edificis el que assenyala l'article 37 del Reial decret 1/2002, d'11 de gener, sobre mesures de finançament d'actuacions protegides en matèria d'habitatge i sòl del Pla 2002-2005, o la normativa que el substitueixi.

En el cas d'habitatges ja adquirits en el moment d'acollir-se al règim, l'antiguitat s'ha de computar en la data d'inici del període impositiu en què es comuniqui l'opció pel règim.

2n Que la superfície construïda de cada habitatge no excedeixi els 110 metres quadrats, que pot arribar fins a un màxim de 135 metres quadrats en el 20 per cent del total dels habitatges gestionats sota aquest règim per cada entitat. L'arrendament pot incloure un màxim de dues places de garatge i els annexos situats en el mateix edifici, exclosos els locals de negoci, sempre que els uns i els altres s'arrendin conjuntament amb l'habitatge.

3r Que durant els cinc primers anys de vigència del contracte d'arrendament, l'actualització anual de la renda regulada en l'apartat 1 de l'article 18 de la Llei 29/1994 es realitzi aplicant, com a màxim, la variació percentual experimentada per l'índex general nacional del sistema d'índexs de preus de consum en un període de 12 mesos immediatament anteriors a la data de cada actualització reduïda en 0,75 punts percentuals.

4t Que el dret d'opció reconegut a l'arrendatari, d'acord amb el que preveu el paràgraf b) anterior, sigui exercitable dins els sis mesos anteriors a la data de finalització de l'arrendament. En tot cas, l'exercici d'aquesta opció té efecte l'endemà de l'acabament de l'arrendament, llevat que les parts, de comú acord, pactin una altra data.

d) En el cas que els habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat estiguin qualificats de protecció oficial o declarats protegits, que el dret d'opció reconegut a l'arrendatari d'acord amb el que preveu el paràgraf b) anterior sigui exercitable en el termini màxim de sis mesos, comptats una vegada transcorregut el termini de protecció establert en la normativa estatal o autonòmica corresponent, sempre que el contracte d'arrendament segueixi vigent. A aquest efecte, l'arrendatari pot prorrogar el contracte durant els sis mesos addicionals.

3. L'opció per aquest règim s'ha de comunicar a l'Administració tributària. El règim fiscal especial s'aplica en el període impositiu que finalitzi posteriorment a la comunicació esmentada i en els successius que conculguin abans que es comuniqui a l'Administració tributària la renúncia al règim.

Per reglament es poden establir els requisits de la comunicació i el contingut de la informació que aquesta ha de subministrar.

4. Quan a l'entitat li sigui aplicable qualsevol dels restants règims especials que preveu aquest títol VII, excepte el de transparència fiscal internacional, i el de les fusions, escissions, aportacions d'actiu i bescanvi de valors, no pot optar pel règim que regula aquest capítol III, sense perjudici del que estableix el paràgraf següent.

Les entitats a les quals, d'acord amb el que s'estableix l'article 108 d'aquesta Llei, els siguin aplicables els incentius fiscals per a les empreses de dimensió reduïda que preveu el capítol XII d'aquest títol VII, poden optar entre aplicar els incentius esmentats o aplicar el règim que regula aquest capítol III.

5. L'aplicació del règim que regula aquest capítol III és incompatible amb la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris que preveu l'article 42 d'aquesta Llei.

Article 54. *Bonificacions.*

1. Les entitats que compleixin els requisits que preveu l'article anterior poden aplicar les bonificacions següents a la quota íntegra:

a) El 85 per cent de la part de la quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de l'arrendament o de la transmissió d'habitatges que compleixin els requisits de l'article anterior.

En els casos de transmissió dels habitatges s'ha de complir, a més, el següent:

1r Que hagin estat arrendats per l'entitat almenys durant cinc anys en el cas dels habitatges a què es refereix l'apartat 2.c) de l'article anterior i, almenys en el termini de protecció que estableix la normativa estatal o autonòmica corresponent, en el cas dels habitatges a què es refereix l'apartat 2.d) de l'article anterior.

2n Que l'import obtingut es reinverteixi, en el termini de tres anys des de la transmissió, en altres habitatges que compleixin els requisits que estableix l'article anterior.

b) El 97 per cent de la part de la quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de l'arrendament o de la transmissió d'habitatges quan, a més dels requisits de l'article anterior, es compleixin els següents:

1r En el cas que els habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat no estiguin qualificats de protecció oficial o declarats protegits:

Que la renda anual inicial que hagi de satisfer l'arrendatari no excedeixi el resultat d'aplicar un quatre per cent al preu legal màxim de venda dels habitatges protegits en arrendament, calculat segons el que estableixi la normativa vigent en cada moment dels plans estatals d'habitatge.

Que el contracte d'arrendament incorpori l'opció de compra d'acord amb el que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 2 de l'anterior article.

2n. En el cas que els habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat estiguin qualificats de protecció oficial o declarats protegits, que el contracte d'arrendament incorpori una opció de compra d'acord amb el que preveu el paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article anterior.

En els casos de transmissió dels habitatges s'ha de complir, a més, el següent:

Que hagin estat arrendats per l'entitat almenys durant cinc anys en el cas que els habitatges a què es refereix l'apartat 1r anterior i, almenys en el termini que estableix la normativa aplicable per poder oferir en venda els habitatges als arrendataris, en el cas dels habitatges a què es refereix el paràgraf 2n anterior.

Que l'import obtingut es reinverteixi, en el termini de tres anys des de la transmissió, en altres habitatges que compleixin els requisits que estableix l'article anterior.

2. La renda per bonificar derivada de l'arrendament està integrada per a cada habitatge per l'ingrés íntegre obtingut, minorat en les despeses directament relacionades amb l'obtenció de l'ingrés esmentat i en la part de les despeses generals que corresponguin proporcionalment a aquest ingrés.

3. Si l'entitat ha adquirit l'habitatge mitjançant una transmissió derivada d'operacions de fusió, escissió o aportació d'actius, i la renda generada en aquella transmissió no s'ha integrat en la base imposable del transmissor en virtut del que disposa el règim especial relatiu a les operacions esmentades, la renda a bonificar derivada de la seva transmissió posterior d'acord amb el que disposa

l'apartat 1 és exclusivament la que excedeixi el valor de mercat en la data de l'adquisició.

4. Les bonificacions que preveu l'apartat 1 d'aquest article són incompatibles entre si per a les mateixes rendes i s'han de practicar una vegada aplicades, si s'escau, les restants bonificacions que regula la normativa d'aquest impost.

5. Als socis de les entitats que optin pel règim que regula aquest capítol els és aplicable la deducció per evitar la doble imposició que regula l'apartat 1 de l'article 30 d'aquesta Llei per als casos de distribució de beneficis i transmissió de les participacions.

6. El règim fiscal que preveu aquest capítol també pot ser aplicat, amb les especialitats que preveu aquest apartat, per les entitats a què es refereix l'apartat 1 de l'article 53 d'aquesta Llei que arrendin o ofereixin en arrendament habitatges que hagin construït, promogut o adquirit. En aquests casos, s'han de complir els requisits següents:

Que el nombre d'habitatges arrendats o oferts en arrendament per l'entitat sigui en tot moment igual o superior a 10.

Que el contracte d'arrendament no incorpori opció de compra.

En el cas d'habitatges no qualificats de protecció oficial ni declarats protegits, els requisits segon i tercer del paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 53. Si es tracta d'habitatges adquirits, s'ha de complir, a més, el requisit primer de l'esmentat paràgraf c).

Que els habitatges romanguin arrendats o oferts en arrendament durant almenys 15 anys a comptar de la data en què van ser arrendats o oferts en arrendament per primera vegada per l'entitat. En el cas d'habitatges que figurin en el patrimoni de l'entitat abans del moment d'acollir-se al règim, el termini es computa des de la data d'inici del període impositiu en què es comuniqui l'opció per part del règim. Les entitats que compleixin els requisits que preveu aquest apartat poden aplicar en la quota íntegra una bonificació del 85 per cent de la part de la quota íntegra que correspongui a les rendes derivades de l'arrendament o de la transmissió d'habitatges que compleixin els requisits que estableix aquest apartat. L'aplicació d'aquesta bonificació en els casos de transmissió dels habitatges exigeix, a més, el compliment dels requisits següents:

Que l'habitatge no sigui adquirit per l'arrendatari, el seu cònjuge o parents, inclosos els afins, fins al tercer grau inclusivament.

Que l'import obtingut es reinverteixi, en el termini de tres anys des de la transmissió, en altres habitatges que compleixin els requisits que estableix aquest apartat.

CAPÍTOL IV

Societats i fons de capital de risc i societats de desenvolupament industrial regional

Article 55. *Societats i fons de capital de risc.*

1. Les societats i fons de capital de risc, que regula la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores, estan exemptes en el 99 per cent de les rendes que obtinguin en la transmissió de valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de les empreses a què es refereix l'article 2.1 de la Llei esmentada, en què participin, sempre que la transmissió es produeixi a partir de l'inici del segon any de tinença computat des del moment d'adquisició i fins al quinzè, inclusivament.

Excepcionalment es pot admetre una ampliació d'aquest últim termini fins al vintè any, inclusivament. Per reglament s'han de determinar els supòsits, les

condicions i els requisits que habiliten per a l'ampliació esmentada.

Amb excepció del cas que preveu el paràgraf anterior, no s'aplica l'exempció en el primer any i a partir del quinè.

En el cas que l'entitat participada accedeixi a la cotització en un mercat de valors que regula la Directiva 93/22/CEE del Consell, de 10 de maig de 1993, l'aplicació de l'exempció que preveuen els paràgrafs anteriors queda condicionada al fet que la societat o el fons de capital de risc transmeti la seva participació en el capital de l'empresa participada en un termini no superior a tres anys, comptats des de la data en què s'hagi produït l'admissió a cotització d'aquesta última.

2. Les societats i els fons de capital de risc poden aplicar la deducció que preveu l'article 30.2 d'aquesta Llei o l'exempció que preveu l'article 21.1 d'aquesta Llei, segons quin sigui l'origen de les rendes esmentades, als dividendes i, en general, a les participacions en beneficis procedents de les societats que promoguin o fomentin, sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.

3. Els dividendes i, en general, les participacions en beneficis percebuts de les societats i fons de capital de risc tenen el tractament següent:

a) Donen dret a la deducció que preveu l'article 30.2 d'aquesta Llei sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions quan el seu perceptor sigui un subjecte passiu d'aquest impost o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent a Espanya.

b) No s'entenen obtinguts en el territori espanyol quan el seu perceptor sigui una persona física o entitat contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent a Espanya.

4. Les rendes positives posades de manifest en la transmissió o el reembossament d'accions o participacions representatives dels fons propis de les societats i fons de capital de risc tenen el tractament següent:

a) Donen dret a la deducció que preveu l'article 30.5 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions quan el seu perceptor sigui un subjecte passiu d'aquest impost o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent a Espanya.

b) No s'entenen obtingudes en el territori espanyol quan el seu perceptor sigui una persona física o entitat contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent a Espanya.

5. El que disposa el paràgraf b) dels apartats 3 i 4 anteriors no és aplicable quan la renda s'obtingui a través d'un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

Article 56. *Societats de desenvolupament industrial regional.*

1. Les societats de desenvolupament industrial regional que regula la Llei 18/1982, de 26 de maig, sobre règim fiscal d'agrupacions i unions temporals d'empreses i de les societats de desenvolupament industrial regional, gaudeixen d'exempció parcial per les rendes que obtinguin en la transmissió d'accions i participacions en el capital de les empreses en què participin en els termes que disposa l'apartat 1 de l'article anterior.

2. Els dividendes i, en general, les participacions en beneficis percebuts de les societats participades per les societats de desenvolupament industrial regional gaudeixen de la deducció que preveu l'article 30.2 d'aquesta Llei sigui quin sigui el percentatge de participació i el temps de tinença de les accions o participacions.

CAPÍTOL V

Institucions d'inversió col·lectiva

Article 57. *Tributació de les institucions d'inversió col·lectiva.*

1. Les institucions d'inversió col·lectiva que regula la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva amb excepció de les sotmeses al tipus general de gravamen no tenen dret a cap deducció de la quota ni a l'exempció de rendes en la base imposable per evitar la doble imposició internacional. En cap cas no els és aplicable el règim de les societats patrimonials que preveuen els articles 61 a 63 d'aquesta Llei.

2. Quan l'import dels pagaments fraccionats, les retencions i els ingressos a compte practicats sobre els ingressos superi la quantia de la quota íntegra, l'Administració tributària pot procedir, d'ofici, a tornar l'excés.

Article 58. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.*

1. El que disposa aquest article és aplicable als socis o partícips subjectes a aquest impost o a l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin les seves rendes mitjançant establiment permanent en el territori espanyol, de les institucions d'inversió col·lectiva a què es refereix l'article anterior.

2. Els subjectes passius a què es refereix l'apartat anterior han d'integrar en la base imposable els conceptes següents:

a) La renda, positiva o negativa, obtinguda com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reembossament d'aquestes últimes.

b) Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva. Aquests beneficis no donen dret a deducció per doble imposició.

3. El règim que preveu l'apartat 2 d'aquest article és aplicable als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, regulades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985, diferents de les que preveu l'article 60 d'aquesta Llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites en el registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a efectes de la seva comercialització per entitats residents a Espanya.

Article 59. *Rendes comptabilitzades de les accions o participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.*

S'integra en la base imposable l'import de les rendes comptabilitzades o que s'hagin de comptabilitzar pel subjecte passiu derivades de les accions o participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 60. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.*

1. Els subjectes passius d'aquest impost i de l'impost sobre la renda de no residents que obtinguin les seves rendes mitjançant l'establiment permanent en el territori espanyol, que participin en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals, han d'integrar en la base imposable la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació en el dia del tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat integrada en la base imposable es considera valor d'adquisició superior.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'integren en la base imposable i minoren el valor d'adquisició de la participació. Aquests beneficis no donen dret a deducció per doble imposició.

3. Es presumeix, llevat de prova en contra, que la diferència a què es refereix l'apartat 1 és el 15 per cent del valor d'adquisició de l'acció o participació.

CAPÍTOL VI

Societats patrimonials

Article 61. Règim de les societats patrimonials.

1. Tenen la consideració de societats patrimonials aquelles en què concorrin les circumstàncies següents:

a) Que més de la meitat del seu actiu estigui constituït per valors o que més de la meitat del seu actiu no estigui afecte a activitats econòmiques.

Per determinar si existeix activitat econòmica o si un element patrimonial hi està afecte, cal atènyer-se al que disposa l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Tant el valor de l'actiu com el dels elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques és el que es dedueixi de la comptabilitat, sempre que aquesta reflecteixi fidelment la verdadera situació patrimonial de la societat.

A efectes de determinar la part de l'actiu que està constituïda per valors o elements patrimonials no afectes:

1r No es computen els valors següents:

Els posseïts per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries.

Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència del desenvolupament d'activitats econòmiques.

Els posseïts per societats de valors com a conseqüència de l'exercici de l'activitat constitutiva del seu objecte.

Els qui atorguin, almenys, el cinc per cent dels drets de vot i es posseïxin amb la finalitat de dirigir i gestionar la participació sempre que, a aquests efectes, es disposi de la corresponent organització de mitjans materials i personals, i l'entitat participada no estigui compresa en aquest paràgraf a).

2n No es computen com a valors ni com a elements no afectes a activitats econòmiques aquells el preu d'adquisició dels quals no superi l'import dels beneficis no distribuïts obtinguts per l'entitat, sempre que aquests beneficis provenguin de la realització d'activitats econòmiques, amb el límit de l'import dels beneficis obtinguts tant en el propi any com en els últims 10 anys anteriors. A aquests efectes, s'assimilen als beneficis procedents d'activitats econòmiques els dividendes que procedeixin dels valors a què es refereix l'últim incís del paràgraf anterior, quan els ingressos obtinguts per l'entitat participada procedeixin, almenys en el 90 per cent, de la realització d'activitats econòmiques.

b) Que més del 50 per cent del capital social pertanyi, directament o indirectament, a 10 o menys socis o a un grup familiar, i s'entén a aquests efectes que aquest està constituït pel cònjuge i les altres persones unides per vincles de parentiu, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al quart grau, inclusivament.

Les circumstàncies a què es refereix aquest apartat han de concórrer durant més de 90 dies de l'exercici social.

2. No s'ha d'aplicar aquest règim a societats en què la totalitat dels socis siguin persones jurídiques que, al seu torn, no siguin societats patrimonials o quan una persona jurídica de dret públic sigui titular de més del 50 per cent

del capital. Tampoc s'ha d'aplicar en els períodes impositius en què els valors representatius de la participació de la societat estiguin admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. Les societats patrimonials tributen per aquest impost d'acord amb les regles especials següents:

a) La base imposable es divideix en dues parts, la part general i la part especial, i es quantifica segons el que disposa el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, exclòs el que estableixen el capítol III del seu títol II i l'article 95.1.a), segon paràgraf, i tenint en compte el següent:

1r La determinació del rendiment net procedent d'activitats econòmiques es realitza mitjançant la modalitat normal del mètode d'estimació directa.

2n En el càlcul de l'import dels guanys patrimonials no és aplicable el que estableix la disposició transitòria novena del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3r No són aplicables les reduccions que estableixen els articles 21.2, 21.3, 24.2, 30 i 94.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan algun dels socis de la societat patrimonial sigui subjecte passiu de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents.

4t Les bases imposables negatives d'exercicis anteriors es compensen segons el que disposa la normativa de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) El tipus de gravamen és del 40 per cent per a la part general de la base imposable. La part especial de la base imposable tributa al 15 per cent.

c) La quota íntegra únicament es pot minorar per l'aplicació de les partides següents:

1r Deduccions previstes per a les persones físiques en els apartats 2, 3, 4 i 5 de l'article 69 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en els termes que estableix l'article 70 de la Llei esmentada.

2n Deduccions per doble imposició que estableixen els articles 81 i 82 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3r Pagaments a compte que preveuen els articles 45 i 140 d'aquesta Llei.

d) En el càlcul de l'import dels pagaments fraccionats realitzat segons el que estableix l'apartat 2 de l'article 45 d'aquesta Llei, les úniques minoracions per realitzar són les procedents de les deduccions que preveuen els apartats 2, 4 i 5 de l'article 69 i els articles 81 i 82 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, així com de les retencions i els ingressos a compte que corresponen a aquell.

Si el càlcul esmentat es fa aplicant el que disposa l'apartat 3 de l'article 45 d'aquesta Llei, tan sols es té en compte la deducció que preveu l'apartat 4 de l'article 69 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, així com les retencions i els ingressos a compte practicats sobre els ingressos del subjecte passiu, i els pagaments fraccionats efectuats corresponents al període impositiu.

Article 62. Distribució de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim de societats patrimonials i transmissió d'accions o participacions en societats que hagin estat sotmeses al règim de societats patrimonials.

1. La distribució de beneficis obtinguts en exercicis en què hagi estat aplicable el règim especial de les societats patrimonials, sigui quina sigui l'entitat que reparteixi els beneficis obtinguts per les societats patrimonials, el moment en què es faci el repartiment i el règim fiscal

especial aplicable a les entitats en aquell moment, rep el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, els dividendes i les participacions en beneficis a què es refereixen els apartats 1r i 2n del paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 23 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix estigui en el règim de societats patrimonials, no s'han d'integrar en la renda del període impositiu de l'impost esmentat.

b) Quan el perceptor sigui un subjecte passiu d'aquest impost o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, els beneficis percebuts s'han d'integrar, en tot cas, en la base imposable i donen dret a la deducció per doble imposició de dividendes en els termes que estableixen els apartats 1 i 4 de l'article 30 d'aquesta Llei.

c) Quan el perceptor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, els beneficis percebuts tenen el tractament que els correspongui d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, per a aquests contribuents.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en societats que tinguin reserves procedents de beneficis als quals els hagi estat aplicable el règim de societats patrimonials, sigui quin sigui l'entitat les participacions de la qual es transmetin, el moment en què es realitzi la transmissió i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en aquell moment, reben el tractament següent:

a) Quan el transmissor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, a l'efecte de la determinació del guany o pèrdua patrimonial s'ha d'aplicar el que disposa l'article 35.1.c) del text refós de Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Quan el transmissor sigui una entitat subjecta a aquest impost, o un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents amb establiment permanent, en cap cas no pot aplicar la deducció per evitar la doble imposició sobre plusvàlues de font interna en els termes que estableix l'article 30 d'aquesta Llei.

En la determinació d'aquestes rendes, el valor de transmissió a computar és, com a mínim, el teòric resultat de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius no afectes pel valor que tindrien a l'efecte de l'impost sobre patrimoni, o pel valor normal de mercat si és inferior.

El que disposa el primer paràgraf també s'aplica en els casos a què es refereix l'apartat 3 de l'article 30 d'aquesta Llei.

c) Quan el transmissor sigui un contribuent de l'impost sobre la renda de no residents sense establiment permanent, té el tractament que li correspongui d'acord amb el que estableix el text refós de Llei de l'impost sobre la renda de no residents per a aquests contribuents.

Article 63. *Identificació de partícips.*

1. Les societats patrimonials han de mantenir o convertir en nominatius els valors o les participacions representatius de la participació en el seu capital.

2. La falta de compliment d'aquest requisit té la consideració d'infracció tributària greu. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 3.000 euros, per cada període impositiu en què s'hagi donat l'incompliment, sempre que no s'hagi realitzat un requeriment administratiu a l'efecte. Si hi ha intervingut un requeriment administratiu, la sanció és de 6.000 euros per cada període impositiu en què persisteixi l'incompliment.

D'aquesta infracció són responsables subsidiaris els administradors de la societat, llevat dels que hagin proposat expressament les mesures necessàries per donar compliment al que preveu el paràgraf anterior, sense que les hagin acceptades els restants administradors.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

CAPÍTOL VII

Règim de consolidació fiscal

Article 64. *Definició.*

1. Els grups fiscals poden optar pel règim tributari que preveu el present capítol. En aquest cas les entitats que s'hi integren no tributen en règim individual.

2. S'entén per règim individual de tributació el que correspon a cada entitat en cas que no sigui aplicable el règim de consolidació fiscal.

Article 65. *Subjecte passiu.*

1. El grup fiscal té la consideració de subjecte passiu.

2. La societat dominant té la representació del grup fiscal i està subjecta al compliment de les obligacions tributàries materials i formals que derivin del règim de consolidació fiscal.

3. La societat dominant i les societats dependents també estan subjectes a les obligacions tributàries que derivin del règim de tributació individual, amb l'excepció del pagament del deute tributari.

4. Les actuacions administratives de comprovació o recerca realitzades davant la societat dominant o davant qualsevol entitat del grup fiscal, amb el coneixement formal de la societat dominant, interrompen el termini de prescripció de l'impost sobre societats que afecta el grup fiscal esmentat.

Article 66. *Responsabilitats tributàries derivades de l'aplicació del règim de consolidació fiscal.*

Les societats del grup fiscal responen solidàriament del pagament del deute tributari, excloses les sancions.

Article 67. *Definició del grup fiscal. Societat dominant. Societats dependents.*

1. S'entén per grup fiscal el conjunt de societats anònimes, limitades i comanditàries per accions residents en el territori espanyol format per una societat dominant i totes les societats que en depenen.

2. S'entén per societat dominant la que compleixi els requisits següents:

a) Tenir alguna de les formes jurídiques que estableix l'apartat anterior o, si no n'hi ha, tenir personalitat jurídica i estar subjecta i no exempta a l'impost sobre societats. Els establiments permanents d'entitats no residents situats en el territori espanyol poden ser considerats societats dominants respecte de les societats les participacions de les quals estiguin afectes a aquest.

b) Que tingui una participació, directa o indirecta, almenys del 75 per cent del capital social d'una altra o d'altres societats el primer dia del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim de tributació.

c) Que aquesta participació es mantingui durant tot el període impositiu.

El requisit de manteniment de la participació durant tot el període impositiu no és exigible en el cas de dissolució de l'entitat participada.

d) Que no sigui dependent de cap altra de resident en el territori espanyol, que compleixi els requisits per ser considerada com a dominant.

e) Que no estigui sotmesa al règim especial de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses o al de les societats patrimonials.

f) Que, si es tracta d'establiments permanents d'entitats no residents en el territori espanyol, aquestes entitats no siguin dependents de cap altra resident en el territori espanyol que compleixi els requisits per ser considerada com a dominant i resideixin en un país o territori amb què Espanya tingui subscript un conveni per evitar la doble imposició internacional que contingui una clàusula d'intercanvi d'informació.

3. S'entén per societat dependent aquella sobre la qual la societat dominant posseeixi una participació que compleixi els requisits que contenen els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior.

4. No poden formar part dels grups fiscals les entitats en què es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que estiguin exemptes d'aquest impost.

b) Que al tancament del període impositiu estiguin en situació de concurs, o incurses en la situació patrimonial que preveu l'article 260.1.4t del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, encara que no tinguin la forma de societats anònimes, llevat que abans de la conclusió de l'exercici en el qual s'aproven els comptes anuals aquesta última situació hagi estat superada.

c) Les societats dependents que estiguin subjectes a l'impost sobre societats a un tipus de gravamen diferent del de la societat dominant.

d) Les societats dependents la participació de les quals s'aconsegueixi a través d'una altra societat que no compleixi els requisits establerts per formar part del grup fiscal.

5. El grup fiscal s'extingeix quan la societat dominant perdi el caràcter esmentat.

Article 68. *Inclusió o exclusió de societats en el grup fiscal.*

1. Les societats sobre les quals s'adquireixi una participació com la definida a l'apartat 2.b) de l'article anterior, s'integren obligatòriament en el grup fiscal amb efecte del període impositiu següent. En el cas de societats de nova creació la integració es produeix des del moment de constituir-se, sempre que es compleixin els restants requisits necessaris per formar part del grup fiscal.

2. Les societats dependents que perdin aquesta condició queden excloses del grup fiscal amb efecte del mateix període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància.

Article 69. *Determinació del domini indirecte.*

1. Quan una societat tingui en una altra societat almenys el 75 per cent del seu capital social i, al seu torn, aquesta segona estigui en la mateixa situació respecte a una tercera, i així successivament, per calcular la participació indirecta de la primera sobre les altres societats, s'han de multiplicar, respectivament, els percentatges de participació en el capital social, de manera que el resultat dels productes esmentats ha de ser, almenys, el 75 per cent perquè la societat indirectament participada es pugui integrar en el grup fiscal i ho hagi de fer, i, a més, cal que totes les societats intermèdies integrin el grup fiscal.

2. Si en un grup fiscal coexisteixen relacions de participació, directa i indirecta, per calcular la participació total d'una societat en una altra, directament i indirectament controlada per la primera, se sumen els percentatges de

participació directa i indirecta. Per tal que la societat participada es pugui integrar en el grup fiscal de societats i ho hagi de fer, la suma esmentada ha de ser, almenys, el 75 per cent.

3. Si hi ha relacions de participació recíproca, circular o complexa, s'ha de provar amb dades objectives, si s'escau, almenys la participació del 75 per cent del capital social.

Article 70. *Aplicació del règim de consolidació fiscal.*

1. El règim de consolidació fiscal s'aplica quan així ho acordin totes i cadascuna de les societats que hagin d'integrar el grup fiscal.

2. Els acords als quals es refereix l'apartat anterior els ha d'adoptar la junta d'accionistes o l'òrgan equivalent si no té forma mercantil, en qualsevol data del període impositiu immediat anterior al qual sigui aplicable el règim de consolidació fiscal, i produeixen efectes quan no hagin estat impugnats o no siguin susceptibles d'impugnació.

3. Les societats que d'ara endavant s'integrin en el grup fiscal han de complir les obligacions a què es refereixen els apartats anteriors, dins un termini que finalitza el dia en què conclou el primer període impositiu en què hagin de tributar en el règim de consolidació fiscal.

4. La falta dels acords a què es refereixen els apartats 1 i 2 d'aquest article determina la impossibilitat d'aplicar el règim de consolidació fiscal.

La falta dels acords corresponents a les societats que d'ara endavant s'hagin d'integrar en el grup fiscal constitueixen una infracció tributària greu de l'entitat dominant. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 2.000 euros pel primer període impositiu en què s'hagi aplicat el règim sense complir aquest requisit i de 4.000 euros pel segon, i no impedeix la integració efectiva en el grup de les societats afectades, i es determina la impossibilitat d'aplicar el règim de consolidació fiscal, si en el termini de dos anys a partir del dia en què conclou el primer període impositiu en què hagin de tributar en el règim de consolidació fiscal, persisteix la falta d'acord a què es refereix aquest article.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. Exercida l'opció, el grup fiscal queda vinculat a aquest règim de manera indefinida durant els períodes impositius següents, mentre no es compleixin els requisits de l'article 67 i mentre no es renunciï a la seva aplicació a través de la corresponent declaració censal, que s'ha d'exercir, si s'escau, en el termini de dos mesos a comptar de la finalització de l'últim període impositiu de la seva aplicació.

6. La societat dominant ha de comunicar els acords esmentats a l'apartat 1 d'aquest article a l'Administració tributària abans de l'inici del període impositiu en què sigui aplicable aquest règim.

Així mateix, abans de la finalització de cada període impositiu, la societat dominant ha de comunicar a l'Administració tributària la composició del grup fiscal per al període esmentat, en què s'identifiquin les societats que s'hi han integrat i les que hi han estat excloses.

Article 71. *Determinació de la base imposable del grup fiscal.*

1. La base imposable del grup fiscal es determina sumant:

a) Les bases imposables individuals corresponents a totes i cadascuna de les societats integrants del grup fiscal, sense incloure-hi la compensació de les bases imposables negatives individuals.

- b) Les eliminacions.
- c) Les incorporacions de les eliminacions practicades en exercicis anteriors.
- d) La compensació de les bases imposables negatives del grup fiscal, quan l'import de la suma dels paràgrafs anteriors sigui positiva, així com de les bases imposables negatives que es refereixen a l'apartat 2 de l'article 74 d'aquesta Llei.

2. Les eliminacions i les incorporacions es fan d'acord amb els criteris que estableix el Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre, pel qual s'aproven les normes per a la formulació de comptes anuals consolidats.

3. No té la consideració de partida fiscalment deduïble de la base imposable del grup fiscal la diferència positiva entre el valor comptable de les participacions en el capital de les societats dependents que posseeixi, directament o indirectament, la societat dominant i la part proporcional que els esmentats valors representen en relació amb els fons propis d'aquestes societats dependents.

La diferència negativa no té la consideració de renda gravable.

La diferència referida en els dos paràgrafs anteriors és l'existent en la data en què la societat o societats dependents s'incloquin per primera vegada en el grup fiscal.

Article 72. *Eliminacions.*

1. Per determinar la base imposable consolidada s'han de practicar la totalitat de les eliminacions de resultats per operacions internes efectuades en el període impositiu.

S'entenen per operacions internes les realitzades entre societats del grup fiscal en els períodes impositius en què totes dues formin part d'aquest i s'apliqui el règim de consolidació fiscal.

2. Es practiquen les eliminacions de resultats, positives o negatives, per operacions internes, quan els esmentats resultats estiguin compresos en les bases imposables individuals de les entitats que formen part del grup fiscal.

3. No s'eliminen els dividendes inclosos en les bases imposables individuals respecte dels quals no hagi procedit la deducció per doble imposició interna que preveu l'article 30.4 d'aquesta Llei.

Article 73. *Incorporacions.*

1. Els resultats eliminats s'incorporen a la base imposable del grup fiscal quan es realitzin davant de tercers.

2. Quan una societat hagi intervingut en alguna operació interna i posteriorment deixi de formar part del grup fiscal, el resultat eliminat d'aquesta operació s'incorpora a la base imposable del grup fiscal corresponent al període impositiu anterior a aquell en què hagi tingut lloc la separació esmentada.

3. Es practica la incorporació de l'eliminació de la correcció de valor de la participació de les societats del grup fiscal quan aquestes deixin de formar part del grup fiscal i assumeixin el dret a la compensació de la base imposable negativa corresponent a la pèrdua que va determinar la correcció de valor. No s'incorpora la reversió de les correccions de valor practicades en períodes impositius en els quals l'entitat participada no va formar part del grup fiscal.

Article 74. *Compensació de bases imposables negatives.*

1. Si en virtut de les normes aplicables per a la determinació de la base imposable del grup fiscal aquesta resulta negativa, el seu import pot ser compensat amb les bases imposables positives del grup fiscal en els termes que preveu l'article 25 d'aquesta Llei.

2. Les bases imposables negatives de qualsevol societat pendents de compensar en el moment de la seva integració en el grup fiscal es poden compensar en la base imposable d'aquest, amb el límit de la base imposable individual de la mateixa societat, i s'exclouen de la base imposable, a aquests sols efectes, els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix l'apartat 2 de l'article 30 d'aquesta Llei.

Article 75. *Reinversió.*

1. Les societats del grup fiscal poden aplicar la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris, i pot efectuar la reinversió la mateixa societat que va obtenir el benefici extraordinari, o una altra que pertanyi al grup fiscal. La reinversió es pot materialitzar en un element adquirit a una altra societat del grup fiscal a condició que aquest element sigui nou.

2. La deducció per reinversió de beneficis extraordinaris no és procedent en el cas de transmissions realitzades entre entitats del grup fiscal.

Article 76. *Període impositiu.*

1. El període impositiu del grup fiscal coincideix amb el de la societat dominant.

2. Quan alguna de les societats dependents conclougui un període impositiu d'acord amb les normes reguladores de la tributació en règim individual, la conclusió esmentada no determina la del grup fiscal.

Article 77. *Quota íntegra del grup fiscal.*

S'entén per quota íntegra del grup fiscal la quantia resultant d'aplicar el tipus de gravamen de la societat dominant a la base imposable del grup fiscal.

Article 78. *Deduccions i bonificacions de la quota íntegra del grup fiscal.*

1. La quota íntegra del grup fiscal es minora en l'import de les deduccions i bonificacions que preveuen els capítols II, III i IV del títol VI d'aquesta Llei.

Els requisits establerts per a l'aplicació de les esmentades deduccions i bonificacions es refereixen al grup fiscal, així com per aplicar el règim d'exempció que estableix l'article 21 d'aquesta Llei.

2. Les deduccions de qualsevol societat pendents d'aplicació en el moment de la seva inclusió en el grup fiscal es poden deduir en la quota íntegra del grup fiscal amb el límit que hagi correspost a la societat esmentada en el règim individual de tributació.

Article 79. *Obligacions d'informació.*

1. La societat dominant ha de formular, a efectes fiscals, el balanç i el compte de pèrdues i guanys consolidats, amb l'aplicació del mètode d'integració global a totes les societats que integren el grup fiscal.

2. Els comptes anuals consolidats es refereixen a la mateixa data de tancament i període que els comptes anuals de la societat dominant, de manera que les societats dependents han de tancar el seu exercici social en la data en què ho faci la societat dominant.

3. Als documents a què es refereix l'apartat 1, s'hi adjunta la informació següent:

a) Les eliminacions practicades en períodes impositius anteriors pendents d'incorporació.

b) Les eliminacions practicades en el període impositiu degudament justificades en la seva procedència i quantia.

c) Les incorporacions realitzades en el període impositiu, igualment justificades en la seva procedència i quantia.

d) Les diferències, degudament explicades, que puguin existir entre les eliminacions i les incorporacions realitzades a l'efecte de determinar la base imposable del grup fiscal i les realitzades a l'efecte de l'elaboració dels documents a què es refereix l'apartat 1.

Article 80. Causes determinants de la pèrdua del règim de consolidació fiscal.

1. El règim de consolidació fiscal es perd per les causes següents:

a) La concurrència en alguna o algunes de les societats integrants del grup fiscal d'alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que s'estableix a la Llei general tributària, determinen l'aplicació del mètode d'estimació indirecta.

b) L'incompliment de les obligacions d'informació a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

2. La pèrdua del règim de consolidació fiscal es produeix amb efectes del període impositiu en què es doni alguna o algunes de les causes a què es refereix l'apartat anterior, de manera que les societats integrants del grup fiscal han de tributar pel règim individual en el període esmentat.

Article 81. Efectes de la pèrdua del règim de consolidació fiscal i de l'extinció del grup fiscal.

1. En el cas que hi hagi, en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua del règim de consolidació fiscal o l'extinció del grup fiscal, eliminacions pendents d'incorporació, bases imposables negatives del grup fiscal o deduccions en la quota pendents de compensació, cal procedir de la manera següent:

a) Les eliminacions pendents d'incorporació han d'integrar en la base imposable del grup fiscal corresponent a l'últim període impositiu en què sigui aplicable el règim de consolidació fiscal.

b) Les societats que integrin el grup fiscal en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació de les bases imposables negatives del grup fiscal pendents de compensar, en la proporció que hagin contribuït a la seva formació.

La compensació es realitza amb les bases imposables positives que es determinin en règim individual de tributació en els períodes impositius que restin fins a completar el termini que estableix l'article 25.1 d'aquesta Llei, comptat a partir del següent o següents a aquell o aquells en què es van determinar les bases imposables negatives del grup fiscal.

c) Les societats que integrin el grup fiscal en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la compensació pendent de les deduccions de la quota del grup fiscal, en la proporció en què hagin contribuït a la seva formació.

La compensació s'ha de practicar en les quotes íntegres que es determinin en els períodes impositius que restin fins a completar el termini establert en aquesta Llei per a la deducció pendent, comptat a partir del següent o els següents a aquell o aquells en què es van determinar els imports per deduir.

2. Les societats que integrin el grup fiscal en el període impositiu en què es produeixi la pèrdua o l'extinció d'aquest règim han d'assumir el dret a la deducció dels pagaments fraccionats que hagi realitzat el grup fiscal, en la proporció en què hagin contribuït a aquests pagaments.

3. El que disposen els apartats anteriors és aplicable quan alguna o algunes de les societats que integren el grup fiscal hi deixin de pertànyer.

Article 82. Declaració i autoliquidació del grup fiscal.

1. La societat dominant està obligada, en el moment de presentar la declaració del grup fiscal, a liquidar el deute tributari corresponent a aquest i a ingressar-lo en el lloc, la forma i els terminis que determini el ministre d'Hisenda. La societat dominant ha de complir les mateixes obligacions respecte dels pagaments fraccionats.

2. La declaració del grup fiscal s'ha de presentar dins el termini corresponent a la declaració en règim de tributació individual de la societat dominant.

3. Les declaracions complementàries que s'hagin de practicar en cas d'extinció del grup fiscal, pèrdua del règim de consolidació fiscal o separació de societats del grup fiscal, s'han de presentar dins els vint-i-cinc dies naturals següents als sis mesos posteriors al dia en què es van produir les causes determinants de l'extinció, pèrdua o separació.

CAPÍTOL VIII

Règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors

Article 83. Definicions.

1. Té la consideració de fusió l'operació per la qual:

a) Una o diverses entitats transmeten en bloc a una altra entitat ja existent, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, els seus respectius patrimonis socials, mitjançant l'atribució als seus socis de valors representatius del capital social de l'altra entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels dits valors deduït de la seva comptabilitat.

b) Dues o més entitats transmeten en bloc a una altra de nova, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, la totalitat dels seus patrimonis socials, mitjançant l'atribució als seus socis de valors representatius del capital social de la nova entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels dits valors deduït de la seva comptabilitat.

c) Una entitat transmet, com a conseqüència i en el moment de la seva dissolució sense liquidació, el conjunt del seu patrimoni social a l'entitat que és titular de la totalitat dels valors representatius del seu capital social.

2. 1r Té la consideració d'escissió l'operació per la qual:

a) Una entitat divideix en dues o més parts la totalitat del seu patrimoni social i les transmet en bloc a dues o més entitats ja existents o noves, com a conseqüència de la seva dissolució sense liquidació, mitjançant l'atribució als seus socis, d'acord amb una norma proporcional, de valors representatius del capital social de les entitats adquirentes de l'aportació i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats deduït de la seva comptabilitat.

b) Una entitat segrega una o diverses parts del seu patrimoni social que formin branques d'activitat i les transmet en bloc a una o diverses entitats de nova creació o ja existents, i rep a canvi valors representatius del capital social d'aquestes últimes, que ha d'atribuir als seus socis en proporció a les seves participacions respectives, reduint el capital social i les reserves en la quantia necessària, i, si s'escau, una compensació en diners en els termes del paràgraf anterior.

c) Una entitat segrega una part del seu patrimoni social, constituïda per participacions en el capital d'altres entitats que confereixin la majoria del capital social en aquestes, i la transmet a una altra entitat, de nova creació o ja existent, i rep a canvi valors representatius del capital de l'entitat adquirent, que ha d'atribuir als seus socis en proporció a les seves participacions respectives, reduint el capital social i les reserves en la quantia necessària i, si s'escau, una compensació en diners en els termes del paràgraf a) anterior.

2n En els casos en què hi hagi dues o més entitats adquirentes, l'atribució als socis de l'entitat que s'escindeix de valors representatius del capital d'alguna de les entitats adquirentes en proporció diferent de la que tenien en la que s'escindeix requereix que els patrimonis adquirits per aquelles constitueixin branques d'activitat.

3. Té la consideració d'aportació no dinerària de branques d'activitat l'operació per la qual una entitat aporta, sense ser dissolta, a una altra entitat de nova creació o ja existent la totalitat o una o més branques d'activitat, i rep a canvi valors representatius del capital social de l'entitat adquirent.

4. S'entén per branca d'activitat el conjunt d'elements patrimonials que siguin susceptibles de constituir una unitat econòmica autònoma determinant d'una explotació econòmica, és a dir, un conjunt capaç de funcionar pels seus propis mitjans. Poden ser atribuïts a la societat adquirent els deutes contrets per a l'organització o el funcionament dels elements que es traspassen.

5. Té la consideració de bescanvi de valors representatius del capital social l'operació per la qual una entitat adquireix una participació en el capital social d'una altra que li permeti obtenir la majoria dels drets de vot en aquesta, mitjançant l'atribució als socis, a canvi dels seus valors, d'altres de representatius del capital social de la primera entitat i, si s'escau, d'una compensació en diners que no excedeixi el 10 per cent del valor nominal o, a falta de valor nominal, d'un valor equivalent al nominal dels valors esmentats deduït de la seva comptabilitat.

6. El règim tributari que preveu aquest capítol també és aplicable a les operacions en què intervinguin subjectes passius d'aquest impost que no tinguin la forma jurídica de societat mercantil, sempre que produeixin resultats equivalents als derivats de les operacions esmentades en els apartats anteriors.

Article 84. Règim de les rendes derivades de la transmissió.

1. No s'integren en la base imposable les rendes següents derivades de les operacions a què es refereix l'article anterior:

a) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions efectuades per entitats residents en el territori espanyol de béns i drets que hi estan situats.

Quan l'entitat adquirent resideixi a l'estranger només s'exclouen de la base imposable les rendes derivades de la transmissió d'aquells elements que quedin afectes a un establiment permanent situat en el territori espanyol.

La transferència d'aquests elements fora del territori espanyol determina la integració en la base imposable de l'establiment permanent, en el període impositiu en què aquella es produeixi, de la diferència entre el valor normal de mercat i el valor a què es refereix l'article següent minorat, si s'escau, en l'import de les amortitzacions i altres correccions de valor reflectides comptablement que hagin estat fiscalment deduïbles.

b) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats residents en el territori espanyol, d'establiments permanents situats en el territori d'estats no pertanyents a la Unió Europea a favor d'entitats residents en el territori espanyol.

c) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats no residents en el territori espanyol, d'establiments permanents que hi estan situats.

Quan l'entitat adquirent resideixi a l'estranger, només s'exclouen de la base imposable les rendes derivades de la transmissió d'aquells elements que quedin afectes a un establiment permanent situat en el territori espanyol.

La transferència d'aquests elements fora del territori espanyol determina la integració en la base imposable de l'establiment permanent, en l'exercici en què aquella es produeixi, de la diferència entre el valor normal de mercat i el valor a què es refereix l'article següent minorat, si s'escau, en l'import de les amortitzacions i altres correccions de valor reflectides comptablement que hagin estat fiscalment deduïbles.

d) Les que es posin de manifest com a conseqüència de les transmissions realitzades per entitats residents en el territori espanyol, d'establiments permanents situats en el territori d'estats membres de la Unió Europea, a favor d'entitats que hi resideixin, revesteixin una de les formes que enumera l'annex de la Directiva 90/434/CEE, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim fiscal comú aplicable a les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvis d'accions, i estiguin subjectes i no exemptes a algun dels tributs que esmenta el seu article 3.

No s'exclouen de la base imposable les rendes derivades de les operacions esmentades en els paràgrafs a), b) i c) anteriors, quan l'entitat adquirent estigui exempta per aquest impost o sotmesa al règim d'atribució de rendes.

S'exclouen de la base imposable les rendes derivades de les operacions a què es refereix aquest apartat encara que l'entitat adquirent gaudeixi de l'aplicació d'un tipus de gravamen o un règim tributari especial. Quan l'entitat adquirent gaudeixi de l'aplicació d'un tipus de gravamen o un règim tributari especial diferent del de la transmissora, com a conseqüència de la seva forma jurídica diferent, la renda derivada de la transmissió d'elements patrimonials existents en el moment de l'operació, realitzada posteriorment a aquesta, s'entén generada de manera lineal, llevat de prova en contra durant tot el temps de tinença de l'element transmès. La part de l'esmentada renda de realització de l'operació generada fins avui es grava aplicant el tipus de gravamen i el règim tributari que hagi correspost a l'entitat transmissora.

2. Es pot renunciar al règim que estableix l'apartat anterior mitjançant la integració en la base imposable de les rendes derivades de la transmissió de la totalitat o part dels elements patrimonials.

3. En tot cas, s'integren en la base imposable les rendes derivades de vaixells o aeronaus, o de béns mobles afectes a la seva explotació, que es posin de manifest en les entitats dedicades a la navegació marítima i aèria internacional quan l'entitat adquirent no sigui resident en el territori espanyol.

Article 85. Valoració fiscal dels béns adquirits.

1. Els béns i drets adquirits mitjançant les transmissions derivades de les operacions a les quals hagi estat aplicable el règim que preveu l'article anterior es valoren, a efectes fiscals, pels mateixos valors que tenien a l'entitat transmissora abans de realitzar-se l'operació, i també es manté la data d'adquisició de l'entitat transmissora a efectes d'aplicar el que disposa l'article 15.10 d'aquesta Llei. Els valors esmentats s'han de corregir en l'import de les rendes que hagin tributat efectivament en ocasió de l'operació.

2. En els casos en què no sigui aplicable el règim que preveu l'article anterior s'ha de prendre el valor convingut entre les parts amb el límit del valor normal de mercat.

Article 86. Valoració fiscal de les accions o participacions rebudes en contraprestació de l'aportació.

Les accions o participacions rebudes com a conseqüència d'una aportació de branques d'activitat es valoren, a efectes fiscals, pel valor comptable de la unitat econòmica autònoma, corregit en l'import de les rendes que s'hagin integrat en la base imposable de la societat transmissora en ocasió de l'operació.

Article 87. Règim fiscal del bescanvi de valors.

1. No s'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost les rendes que es posin de manifest en ocasió del bescanvi de valors, sempre que compleixin els requisits següents:

a) Que els socis que facin el bescanvi de valors resideixin en el territori espanyol o en el d'algun Estat membre de la Unió Europea o en el de qualsevol altre Estat sempre que, en aquest últim cas, els valors rebuts siguin representatius del capital social d'una entitat resident a Espanya.

b) Que l'entitat que adquireixi els valors sigui resident en el territori espanyol o estigui compresa en l'àmbit d'aplicació de la Directiva 90/434/CEE.

2. Els valors rebuts per l'entitat que fa el bescanvi de valors es valoren pel valor que tenien en el patrimoni dels socis que efectuen l'aportació, segons les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tret que el seu valor normal de mercat sigui inferior, cas en què s'han de valorar per aquest últim valor.

En els casos en què les rendes generades en els socis no estiguin subjectes a tributació en el territori espanyol, es pren el valor convingut entre les parts amb el límit del valor normal del mercat.

3. Els valors rebuts pels socis es valoren, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons escaigui. Aquesta valoració s'augmenta o disminueix en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda.

Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.

4. En el cas que el soci perdi la qualitat de resident en el territori espanyol, s'integra en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost del període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància, la diferència entre el valor normal de mercat de les accions o participacions i el valor a què es refereix l'apartat anterior, corregit, si s'escau, en l'import de les pèrdues de valor que hagin estat fiscalment deduïbles.

La part de deute tributari corresponent a la renda esmentada es pot ajornar, i es pot ingressar conjuntament amb la declaració corresponent al període impositiu en què es transmetin els valors, a condició que el subjecte passiu garanteixi el pagament d'aquella.

5. S'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost les rendes obtingudes en operacions en les quals intervinguin entitats domiciliades o establertes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals o obtingudes a través d'aquests.

6. Les operacions de bescanvi de valors que no compleixin els requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article no es poden acollir al règim que preveu aquest capítol.

Article 88. Tributació dels socis en les operacions de fusió, absorció i escissió total o parcial.

1. No s'integren en la base imposable les rendes que es posin de manifest en ocasió de l'atribució de valors

de l'entitat adquirent als socis de l'entitat transmissora, sempre que siguin residents en el territori espanyol o en el d'algun Estat membre de la Unió Europea o en el de qualsevol altre Estat sempre que, en aquest últim cas, els valors siguin representatius del capital social d'una entitat resident en el territori espanyol.

2. Els valors rebuts en virtut de les operacions de fusió, absorció i escissió, total o parcial, es valoren, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons escaigui. Aquesta valoració s'augmenta o disminueix en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda. Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.

3. En el cas que el soci perdi la qualitat de resident en el territori espanyol, s'integra en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost del període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància la diferència entre el valor normal de mercat de les accions o participacions i el valor a què es refereix l'apartat anterior, corregit, si s'escau, en l'import de les pèrdues de valor que hagin estat fiscalment deduïbles.

La part de deute tributari corresponent a la renda esmentada es pot ajornar, i s'ingressa conjuntament amb la declaració corresponent al període impositiu en què es transmetin els valors, a condició que el subjecte passiu en garanteixi el pagament.

4. S'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o d'aquest impost les rendes obtingudes en operacions en les quals intervinguin entitats domiciliades o establertes en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals o obtinguts a través d'aquests.

Article 89. Participacions en el capital de l'entitat transmissora i de l'entitat adquirent.

1. Quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora almenys en un cinc per cent no s'ha d'integrar en la base imposable d'aquella la renda positiva derivada de l'anul·lació de la participació, sempre que es correspongui amb reserves de l'entitat transmissora, ni la renda negativa que es posi de manifest per la mateixa causa.

En aquest cas no s'aplica la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends, respecte de les reserves a què es refereix el paràgraf anterior.

2. Quan l'import de la participació sigui inferior al que assenyalava l'apartat anterior la seva anul·lació determina una renda per l'import de la diferència entre el valor normal de mercat dels elements patrimonials rebuts proporcionalment atribuïble a la participació i el valor comptable d'aquesta.

3. Els béns adquirits es valoren, a efectes fiscals, d'acord amb el que estableix l'article 85 d'aquesta Llei.

No obstant això, quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora almenys en un cinc per cent, l'import de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric s'imputa als béns i drets adquirits, d'acord amb els criteris que estableix el Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre, pel qual s'aproven les normes per a la formulació de comptes anuals consolidats, i la part d'aquella diferència que no hagi estat imputada ha de ser fiscalment deduïble de la base imposable, amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import, sempre que es compleixin els requisits següents:

a) Que la participació no hagi estat adquirida a persones o entitats no residents en el territori espanyol o a persones físiques residents en el territori espanyol, o a una entitat vinculada quan aquesta última, al seu torn, va

adquirir la participació a les persones o entitats esmentades.

El requisit que preveu aquest paràgraf a) s'entén complert:

1r Si es tracta d'una participació adquirida a persones o entitats no residents en el territori espanyol o a una entitat vinculada amb l'entitat adquirent que, al seu torn, va adquirir la participació de les persones o entitats esmentades, quan l'import de la diferència esmentada en el paràgraf anterior ha tributat a Espanya a través de qualsevol transmissió de la participació.

També pertoca la deducció de la diferència indicada quan el subjecte passiu provi que un import equivalent a aquesta ha tributat efectivament en un altre Estat membre de la Unió Europea, en concepte de benefici obtingut en ocasió de la transmissió de la participació, i suporta un gravamen equivalent al que hagi resultat d'aplicar aquest impost, sempre que el transmissor no resideixi en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

2n Si es tracta d'una participació adquirida a persones físiques residents en el territori espanyol o a una entitat vinculada quan aquesta última, al seu torn, va adquirir la participació de les persones físiques esmentades, quan es provi que el guany patrimonial obtingut per aquestes persones físiques s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Que l'entitat adquirent de la participació no estigui respecte de l'entitat que la va transmetre en algun dels casos que preveu l'article 42 del Codi de comerç. A aquests efectes s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que preveu la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovats pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

El requisit que preveu aquest paràgraf b) no s'aplica respecte del preu d'adquisició de la participació satisfet per la persona o entitat transmissora quan, al seu torn, l'hagi adquirit de persones o entitats no vinculades residents en el territori espanyol.

Quan es compleixin els requisits a) i b) anteriors, la valoració que resulti de la part imputada als béns de l'immobilitzat adquirit té efectes fiscals, i és deduïble de la base imposable, en el cas de béns amortitzables, l'amortització comptable de la dita part imputada, en els termes que preveu l'article 11.

Quan es compleixi el requisit a), però no es compleixi el que estableix el paràgraf b) anterior, les dotacions per a l'amortització de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric són deduïbles si es prova que responen a una depreciació irreversible.

4. Quan l'entitat transmissora participi en el capital de l'entitat adquirent no s'integren en la base imposable d'aquella les rendes que es posin de manifest en ocasió de la transmissió de la participació, encara que l'entitat hagi exercit la facultat de renúncia que estableix l'apartat 2 de l'article 84 d'aquesta Llei.

Article 90. *Subrogació en els drets i les obligacions tributàries.*

1. Quan les operacions esmentades a l'article 83 determinin una successió a títol universal, es transmeten a l'entitat adquirent els drets i les obligacions tributàries de l'entitat transmissora.

L'entitat adquirent assumeix el compliment dels requisits necessaris per continuar gaudint de beneficis fiscals o consolidar els gaudits per l'entitat transmissora.

2. Quan la successió no sigui a títol universal, la transmissió es produeix únicament respecte dels drets i les obligacions tributàries que es refereixin als béns i drets transmesos.

L'entitat adquirent assumeix el compliment dels requisits derivats dels incentius fiscals de l'entitat transmissora, pel que fa referència als béns i els drets transmesos.

3. Les bases imposables negatives pendents de compensació a l'entitat transmissora poden ser compensades per l'entitat adquirent.

Quan l'entitat adquirent participi en el capital de l'entitat transmissora, o bé totes dues formin part d'un grup de societats al qual es refereix l'article 42 del Codi de comerç, la base imposable negativa susceptible de compensació es redueix en l'import de la diferència positiva entre el valor de les aportacions dels socis, realitzades per qualsevol títol, corresponents a l'esmentada participació o a les participacions que les entitats del grup tinguin sobre l'entitat transmissora, i el seu valor comptable.

En cap cas no són compensables les bases imposables negatives corresponents a pèrdues sofertes per l'entitat transmissora que hagin motivat la depreciació de la participació de l'entitat adquirent en el capital de l'entitat transmissora, o la depreciació de la participació d'una altra entitat en aquesta última quan totes elles formin part d'un grup de societats a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

4. Les subrogacions comprenen exclusivament els drets i les obligacions nascudes a l'empara de les lleis espanyoles.

Article 91. *Imputació de rendes.*

Les rendes de les activitats realitzades per les entitats extingides a causa de les operacions esmentades a l'article 83 d'aquesta Llei s'imputen d'acord amb el que preveuen les normes mercantils.

Article 92. *Pèrdues dels establiments permanents.*

Quan es transmeti un establiment permanent i sigui aplicable el règim que preveu el paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 84 d'aquesta Llei, la base imposable de les entitats transmissores residents en el territori espanyol s'incrementa en l'import de l'excés de les pèrdues sobre els beneficis imputats per l'establiment permanent en els 10 exercicis anteriors.

Article 93. *Obligacions comptables.*

1. L'entitat adquirent ha d'incloure en la memòria anual la informació que s'esmenta seguidament, llevat que l'entitat transmissora hagi exercit la facultat a què es refereix l'article 84.2 d'aquesta Llei cas en què únicament s'ha d'emplenar la indicada en el paràgraf d):

a) Exercici en què l'entitat transmissora va adquirir els béns transmesos que siguin susceptibles d'amortització.

b) Últim balanç tancat per l'entitat transmissora.

c) Relació de béns adquirits que s'hagin incorporat als llibres de comptabilitat per un valor diferent d'aquell pel qual figuraven en els de l'entitat transmissora abans de la realització de l'operació, que expressi els dos valors així com els fons d'amortització i provisions constituïdes en els llibres de comptabilitat de les dues entitats.

d) Relació de beneficis fiscals gaudits per l'entitat transmissora, respecte dels quals l'entitat hagi d'assumir el compliment de determinats requisits d'acord amb el que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 90 d'aquesta Llei.

Als efectes que preveu aquest apartat, l'entitat transmissora està obligada a comunicar les dades esmentades a l'entitat adquirent.

2. Els socis persones jurídiques han d'esmentar en la memòria anual les dades següents:

a) Valor comptable dels valors lliurats.

b) Valor pel qual s'hagin comptabilitzat els valors rebuts.

3. Les mencions que estableixen els apartats anteriors s'han de realitzar mentre romanguin en l'inventari els valors o elements patrimonials adquirits o s'hagin de complir els requisits derivats dels incentius fiscals gaudits per l'entitat transmissora.

L'entitat adquirent pot optar, amb referència a la segona i posteriors memòries anuals, per incloure la mera indicació que les mencions esmentades figuren en la primera memòria anual aprovada després de l'operació, que s'ha de conservar mentre es doni la circumstància a la qual es refereix el paràgraf anterior.

4. L'incompliment de les obligacions que estableixen els apartats anteriors té la consideració d'infracció tributària greu. La sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 200 euros per cada dada omesa, en cadascun dels primers quatre anys en què no s'inclogui la informació, i de 1.000 euros per cada dada omesa, en cadascun dels anys següents, amb el límit del cinc per cent del valor pel qual l'entitat adquirent hagi reflectit els béns i drets transmesos en la seva comptabilitat.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 94. *Aportacions no dineràries.*

1. El règim que preveu aquest capítol s'aplica, a opció del subjecte passiu d'aquest impost o del contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, a les aportacions no dineràries en què concorrin els requisits següents:

a) Que l'entitat que rep l'aportació sigui resident en el territori espanyol o hi realitzi activitats per mitjà d'un establiment permanent al qual s'afectin els béns aportats.

b) Que una vegada realitzada l'aportació, el subjecte passiu aportant d'aquest impost o el contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques participi en els fons propis de l'entitat que rep l'aportació almenys en el cinc per cent.

c) Que, en el cas d'aportació d'accions o participacions socials per contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'han de complir, a més dels requisits que assenyalen els paràgrafs a) i b), els següents:

1r Que l'entitat del capital social de la qual siguin representatius sigui resident en el territori espanyol i que a aquesta entitat no li siguin aplicables el règim especial d'agrupacions d'interès econòmic, espanyoles o europees, i d'unions temporals d'empreses ni el de societats patrimonials, que preveu aquesta Llei.

2n Que representin una participació almenys d'un cinc per cent dels fons propis de l'entitat.

3r Que es posseeixin de manera ininterrompuda per l'aportant durant l'any anterior a la data del document públic en què es formalitzi l'aportació.

d) Que, en el cas d'aportació d'elements patrimonials diferents dels esmentats en el paràgraf c) per contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aquests elements estiguin afectes a activitats econòmiques la comptabilitat de les quals es porti d'acord amb el que disposa el Codi de comerç.

2. El règim que preveu el present capítol s'aplica també a les aportacions de branques d'activitat, efectuades pels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques, sempre que portin la seva comptabilitat d'acord amb el Codi de comerç.

3. Els elements patrimonials aportats no poden ser valorats, a efectes fiscals, per un valor superior al seu valor normal de mercat.

Article 95. *Normes per evitar la doble imposició.*

1. A efectes d'evitar la doble imposició que es pugui produir per aplicació de les regles de valoració que preveuen els articles 86, 87.2 i 94 d'aquesta Llei s'apliquen les normes següents:

a) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes imputables als béns aportats donen dret a la deducció per evitar la doble imposició interna de dividendes a què es refereix l'article 30.2 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació del soci i la seva antiguitat. El mateix criteri s'aplica respecte de la deducció per evitar la doble imposició interna de plusvàlues a què es refereix l'article 30.5 d'aquesta Llei per les rendes generades en la transmissió de la participació.

b) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes imputables als béns aportats tenen dret a l'exempció o a la deducció per evitar la doble imposició internacional de dividendes sigui quin sigui el grau de participació del soci.

La depreciació de la participació derivada de la distribució dels beneficis a què es refereix el paràgraf anterior no és fiscalment deduïble, llevat que l'import dels beneficis esmentats hagi tributat a Espanya a través de la transmissió de la participació.

2. Quan per la manera com va comptabilitzar l'entitat adquirent no hagi estat possible evitar la doble imposició per aplicació de les normes que preveu l'apartat anterior, l'entitat esmentada ha de practicar, en el moment de la seva extinció, els ajustaments de signe contrari als que hagi practicat per aplicació de les regles de valoració que estableixen els articles 86, 87.2 i 94 d'aquesta Llei. L'entitat adquirent pot practicar els ajustaments de signe contrari abans de la seva extinció, sempre que provi que els socis han transmès la seva participació i amb el límit de la quantia que s'hagi integrat en la base imposable d'aquests en ocasió de la transmissió esmentada.

Article 96. *Aplicació del règim fiscal.*

1. L'aplicació del règim que estableix aquest capítol requereix que s'hi opti d'acord amb les regles següents:

a) En les operacions de fusió o escissió l'opció s'inclou en el projecte i en els acords socials de fusió o escissió de les entitats transmissores i adquirentes que tinguin la seva residència fiscal a Espanya.

Si es tracta d'operacions a les quals sigui aplicable el règim que estableix l'article 84 d'aquesta Llei i en les quals ni l'entitat transmissora ni l'adquirent tinguin la seva residència fiscal a Espanya, l'opció l'exerceix l'entitat adquirent i ha de constar en l'escriptura pública en què es documenti la transmissió.

b) En les aportacions no dineràries l'opció l'exerceix l'entitat adquirent i ha de constar en el corresponent acord social o, si no n'hi ha, en l'escriptura pública en què es documenti l'oportú acte o contracte.

Si es tracta d'operacions en les quals l'entitat adquirent no tingui la seva residència fiscal o un establiment permanent a Espanya, l'opció l'exerceix l'entitat transmissora.

c) En les operacions de bescanvi de valors l'opció l'exerceix l'entitat adquirent i ha de constar en el corresponent acord social o, si no n'hi ha, en l'escriptura pública en què es documenti l'oportú acte o contracte. En les ofertes públiques d'adquisició d'accions l'opció l'exerceix l'òrgan social competent per promoure l'operació i ha de constar en el fullet explicatiu.

Si es tracta d'operacions en què ni l'entitat adquirent dels valors ni l'entitat participada els valors de la qual es

bescanvien siguin residents a Espanya, el soci que transmet els valors esmentats ha de demostrar que a l'entitat adquirent se li ha aplicat el règim de la Directiva 90/434/CEE.

En qualsevol cas, l'opció s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda en la forma i els terminis que es determinin reglamentàriament.

2. No s'aplica el règim que estableix el present capítol quan l'operació realitzada tingui com a principal objectiu el frau o l'evasió fiscal. En particular, el règim no s'aplica quan l'operació no s'efectuï per motius econòmics vàlids, com ara la reestructuració o la racionalització de les activitats de les entitats que participen en l'operació, sinó amb la mera finalitat d'aconseguir un avantatge fiscal.

En els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els interessats poden formular consultes a l'Administració tributària sobre l'aplicació i el compliment d'aquest requisit en operacions concretes, la resposta de la qual té un caràcter vinculant per a l'aplicació del règim especial del present capítol en aquest i qualssevol altres tributs.

3. El règim de diferiment de rendes que conté aquest capítol és incompatible, en els termes que estableix l'article 21 d'aquesta Llei, amb l'aplicació de les exempcions que preveuen les rendes derivades de la transmissió de participacions en entitats no residents en el territori espanyol.

CAPÍTOL IX

Règim fiscal de la mineria

Article 97. *Entitats mineres: llibertat d'amortització.*

1. Les entitats que exerceixin activitats d'exploració, recerca i explotació o benefici de jaciments minerals i altres recursos geològics classificats en la secció C), apartat 1, de l'article 3 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, o en la secció D), creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, que modifica la Llei de mines, així com dels que per reglament es determinin amb caràcter general entre els inclosos en les seccions A) i B) de l'article esmentat, poden gaudir, en relació amb les seves inversions en actius miners i amb les quantitats abonades en concepte de cànon de superfície, de llibertat d'amortització durant 10 anys comptats a partir del començament del primer període impositiu en la base imposable del qual s'integri el resultat de l'explotació.

2. No es considera entre les activitats esmentades a l'apartat anterior la mera prestació de serveis per a la realització o l'exercici de les activitats esmentades.

Article 98. *Factor d'exhauriment: àmbit d'aplicació i modalitats.*

1. Poden reduir la base imposable, en l'import de les quantitats que destinin, en concepte de factor d'exhauriment, els subjectes passius que realitzin, a l'empara de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, l'aprofitament d'un o diversos dels recursos següents:

a) Els compresos en la secció C) de l'article 3 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, i en la secció D) creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, que modifica la Llei de mines.

b) Els obtinguts a partir de jaciments d'origen no natural pertanyents a la secció B) de l'article esmentat, sempre que els productes recuperats o transformats estiguin classificats en la secció C) o en la secció D) creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, que modifica la Llei de mines.

2. El factor d'exhauriment no pot excedir el 30 per cent de la part de base imposable corresponent als aprofitaments que assenyala l'apartat anterior.

3. Les entitats que duguin a terme els aprofitaments d'una o de diverses primeres matèries minerals declarades prioritàries en el Pla nacional de proveïment, poden optar, en l'activitat referent a aquests recursos, perquè el factor d'exhauriment sigui de fins al 15 per cent del valor dels minerals venuts, en què també es considera com a tals els consumits per les mateixes empreses per al seu posterior tractament o transformació. En aquest cas, la dotació per al factor d'exhauriment no pot ser superior a la part de base imposable corresponent al tractament, la transformació, la comercialització i la venda de les substàncies obtingudes dels aprofitaments assenyalats i dels productes que incorporin les substàncies esmentades i altres que en deriven.

4. En el cas que diverses persones físiques o jurídiques s'hagin associat per a la realització d'activitats mine-res sense arribar a constituir una personalitat jurídica independent, cadascun dels partícips pot destinar, a prorrata de la seva participació en l'activitat comuna, l'import corresponent en concepte de factor d'exhauriment amb les obligacions que estableixen els articles següents.

Article 99. *Factor d'exhauriment: inversió.*

Les quantitats que van reduir la base imposable en concepte de factor d'exhauriment només poden ser invertides en les despeses, treballs i immobilitzats directament relacionats amb les activitats mineres que s'indiquen a continuació:

a) Exploració i recerca de nous jaciments minerals i altres recursos geològics.

b) Recerca que permeti millorar la recuperació o qualitat dels productes obtinguts.

c) Subscripció o adquisició de valors representatius del capital social d'empreses dedicades exclusivament a les activitats referides en els paràgrafs a), b) i d) d'aquest article, així com a l'explotació de jaciments minerals i altres recursos geològics classificats en la secció C) de l'article 3 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, i en la secció D), creada per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, que modifica la Llei de mines, pel que fa a minerals radioactius, recursos geotèrmics, roques bituminoses i qualssevol altres jaciments minerals o recursos geològics d'interès energètic que el Govern acordi incloure en aquesta secció, sempre que, en els dos casos els valors es mantinguin ininterrompudament en el patrimoni de l'entitat per un termini de 10 anys.

En el cas que les empreses de les quals es van subscriure les accions o participacions, posteriorment a la subscripció, efectuïn activitats diferents de les esmentades, el subjecte passiu ha de realitzar la liquidació a què es refereix l'article 101.1 d'aquesta Llei o bé reinvertir l'import corresponent a aquella subscripció en altres inversions que compleixin els requisits. Si la nova inversió es fa en valors dels esmentats en el primer paràgraf, aquests s'han de mantenir durant el període que resti per completar el termini dels 10 anys.

d) Recerca que permeti obtenir un millor coneixement de la reserva del jaciment en explotació.

e) Laboratoris i equips de recerca aplicables a les activitats mineres de l'empresa.

f) Actuacions compreses en els plans de restauració que preveu el Reial decret 2994/1982, de 15 d'octubre, sobre restauració d'espais naturals afectats per activitats extractives.

Article 100. *Factor d'exhauriment: requisits.*

1. L'import que en concepte de factor d'exhauriment redueixi la base imposable en cada període impositiu s'ha

d'invertir en el termini de 10 anys, comptats a partir de la seva conclusió.

2. S'entén efectuada la inversió quan s'hagin realitzat les despeses o els treballs a què es refereix l'article anterior o s'hagi rebut l'immobilitzat.

3. En cada període impositiu s'han d'incrementar els comptes de reserves de l'entitat en l'import que va reduir la base imposable en concepte de factor d'exhauriment.

4. El subjecte passiu ha de recollir en la memòria dels 10 exercicis següents a aquell en què es va realitzar la corresponent reducció l'import d'aquesta, les inversions realitzades a càrrec seu i les amortitzacions efectuades, així com qualsevol disminució que hi hagi hagut en els comptes de reserves que es van incrementar com a conseqüència del que preveu l'apartat anterior i la destinació d'aquella. Aquests fets poden ser objecte de comprovació durant aquest mateix període.

5. Només es pot disposar lliurement de les reserves constituïdes en compliment del que disposa l'apartat 3, en la mesura que es vagin amortitzant les inversions, o una vegada transcorreguts 10 anys des que es van subscriure les corresponents accions o participacions finançades amb els fons esmentats.

6. Les inversions finançades per aplicació del factor d'exhauriment no es poden acollir a les deduccions que preveu el capítol IV del títol VI.

Article 101. *Factor d'exhauriment: incompliment de requisits.*

1. Transcorregut el termini de 10 anys sense que s'hagi invertit o havent-se invertit inadecuadament l'import corresponent, s'ha d'integrar en la base imposable del període impositiu conclòs en l'expiració del termini esmentat o de l'exercici en què s'hagi realitzat la disposició inadeguada, s'han de liquidar els corresponents interessos de demora que es meriten des del dia en què finalitzi el període de pagament voluntari del deute corresponent al període impositiu en què es va realitzar la reducció correlativa.

2. En el cas de liquidació de l'entitat, l'import pendent d'aplicació del factor d'exhauriment s'integra en la base imposable en la forma i amb els efectes que preveu l'apartat anterior.

3. De la mateixa manera s'ha de procedir en els casos de cessió o alienació total o parcial de l'explotació minera i en els de fusió o transformació d'entitats, llevat que l'entitat resultant, continuadora de l'activitat minera, assumeixi el compliment dels requisits necessaris per consolidar el benefici gaudit per l'entitat transmissora o transformada, en els mateixos termes en què figurava a l'entitat anterior.

CAPÍTOL X

Règim fiscal de la recerca i l'explotació d'hidrocarburs

Article 102. *Exploració, recerca i explotació d'hidrocarburs: factor d'exhauriment.*

Les societats l'objecte social de les quals sigui exclusivament l'exploració, la recerca i l'explotació de jaciments i d'emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs naturals, líquids o gasosos, existents en el territori espanyol i en el subsòl del mar territorial i dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya, en els termes de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i amb caràcter complementari d'aquestes, les de transport, emmagatzematge, depuració i venda dels productes extrets, tenen dret a una reducció en la seva base imposable,

en concepte de factor d'exhauriment, que pot ser, a elecció de l'entitat, qualsevol dels dos següents:

a) El 25 per cent de l'import de la contraprestació per la venda d'hidrocarburs i de la prestació de serveis d'emmagatzematge, amb el límit del 50 per cent de la base imposable prèvia a aquesta reducció.

b) El 40 per cent de la quantia de la base imposable prèvia a aquesta reducció.

Article 103. *Factor d'exhauriment: requisits.*

1. Les quantitats que van reduir la base imposable en concepte de factor d'exhauriment les ha d'invertir el concessionari en les activitats d'exploració, recerca i explotació de jaciments o d'emmagatzematges subterranis d'hidrocarburs que porti a terme en el territori espanyol i en el subsòl del mar territorial i dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya, així com en l'abandonament de camps i en el desballestament de plataformes marines, en el termini de 10 anys comptats des de la conclusió del període impositiu en què es redueixi la base imposable en concepte d'exhauriment. La mateixa consideració tenen les activitats d'exploració, recerca i explotació realitzades en els quatre anys anteriors al primer període impositiu en què es redueixi la base imposable en concepte d'exhauriment.

A aquests efectes, s'entén per exploració o recerca els estudis preliminars de naturalesa geològica, geofísica o sísmica, així com totes les despeses realitzades en l'àrea d'un permís d'exploració o recerca, com ara els sondejos d'exploració, així com els d'avaluació i desenvolupament, si són negatius, les despeses d'obres per a l'accés i la preparació dels terrenys i de localització dels sondejos esmentats. També es consideren despeses d'exploració o recerca les realitzades en una concessió i que es refereixin a treballs per a la localització i perforació d'una estructura capaç de contenir o emmagatzemar hidrocarburs, diferent de la que conté el jaciment que va donar lloc a la concessió d'explotació atorgada. S'entén per abandonament de camps i desballestament de plataformes marines els treballs necessaris per desbastar les instal·lacions productives terrestres o les plataformes marines deixant lliure i expedit el sòl o l'espai marí que aquelles ocupaven en la forma que estableix el decret d'atorgament.

A aquests efectes, s'entén per inversions en explotació les realitzades en l'àrea d'una concessió d'explotació, com ara el disseny, la perforació i la construcció dels pous, les instal·lacions d'explotació, i qualsevol altra inversió, tangible o intangible, necessària per poder dur a terme les tasques d'explotació, sempre que no es corresponguin amb inversions realitzades pel concessionari en les activitats d'exploració o de recerca abans esmentades.

S'inclouen com a explotació, a aquests efectes, els sondejos d'avaluació i de desenvolupament que resultin positius.

2. En cada període impositiu s'han d'incrementar els comptes de reserva de l'entitat en l'import que va reduir la base imposable en concepte de factor d'exhauriment.

3. Només es pot disposar lliurement de les reserves constituïdes en compliment de l'apartat anterior, en la mesura en què es vagin amortitzant els béns finançats amb aquests fons.

4. El subjecte passiu ha de recollir en la memòria dels 10 exercicis següents a aquell en què es va realitzar la corresponent reducció l'import d'aquesta, les inversions realitzades a càrrec seu i les amortitzacions realitzades, així com qualsevol disminució en els comptes de reserves que es van incrementar com a conseqüència del que preveu l'apartat 2 i la destinació d'aquella. Aquests fets poden ser objecte de comprovació durant aquest mateix període, motiu per al qual el subjecte passiu ha d'aportar

la comptabilitat i els oportuns suports documentals que acreditin el compliment dels requisits exigits en el factor d'exhauriment.

5. Les inversions finançades per aplicació del factor d'exhauriment no es poden acollir a les deduccions que preveu capítol IV del títol VI.

Article 104. Factor d'exhauriment: incompliment de requisits.

1. Transcorregut el termini de 10 anys sense que s'hagi invertit o havent-se invertit inadecuadament l'import corresponent, s'integra en la base imposable del període impositiu conclòs a l'expiració del termini esmentat o de l'exercici en què s'hagi realitzat la inadequada disposició, i s'han de liquidar els corresponents interessos de demora que s'han de meritjar des del dia en què finalitzi el període de pagament voluntari del deute corresponent al període impositiu en què es va realitzar la reducció correlativa.

2. En el cas de liquidació de l'entitat o de canvi del seu objecte social, l'import pendent d'aplicació del factor d'exhauriment s'integra en la base imposable en la forma i amb els efectes que preveu l'apartat anterior.

3. De la mateixa manera es procedeix en els casos de cessió o alienació total o parcial, fusió o transformació de l'entitat, llevat que l'entitat resultant continuadora de l'activitat tingui com a objecte social, exclusivament, el que estableix l'article 102 d'aquesta Llei i assumeixi el compliment dels requisits necessaris per consolidar el benefici gaudit per l'entitat transmissora o transformada, en els mateixos termes en què figurava l'entitat anterior.

Article 105. Titularitat compartida.

En el cas que diverses societats tinguin la titularitat compartida d'un permís de recerca o d'una concessió d'explotació, a cadascuna de les entitats copartícips s'atribueixen els ingressos, les despeses, les rendes derivades de la transmissió d'elements patrimonials i inversions, que li siguin imputables, d'acord amb el seu grau de participació.

Article 106. Amortització d'inversions immaterials i despeses de recerca. Compensació de bases imposables negatives.

1. Els actius intangibles i despeses de naturalesa investigadora realitzats en permisos i concessions vigents, caducats o extingits, es consideren com a actiu immaterial, des del moment que s'efectuïn, i es poden amortitzar amb una quota anual màxima del 50 per cent. S'inclouen en aquest concepte els treballs previs geològics, geofísics i sísmics i les obres d'accés i preparació de terrenys així com els sondejos d'exploració, avaluació i desenvolupament i les operacions de recondicionament de pous i conservació de jaciments.

No hi ha un període màxim d'amortització dels actius intangibles i de les despeses de recerca.

2. Els elements tangibles de l'actiu poden ser amortitzats, seguint el criteri d'«unitat de producció», de conformitat amb un pla acceptat per l'Administració en els termes del paràgraf d) de l'apartat 1 de l'article 11 d'aquesta Llei.

3. Les entitats a què es refereix l'article 102 d'aquesta Llei compensen les bases imposables negatives mitjançant el procediment de reduir les bases imposables dels exercicis següents en un import màxim anual del 50 per cent de cadascuna d'aquelles.

Aquest procediment de compensació de bases imposables negatives substitueix el que estableix l'article 25 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL XI

Transparència fiscal internacional

Article 107. Inclusió en la base imposable de determinades rendes positives obtingudes per entitats no residents.

1. Els subjectes passius inclouen en la seva base imposable la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en el territori espanyol, quan la renda esmentada pertanyi a alguna de les classes que preveu l'apartat 2 i es compleixin les circumstàncies següents:

a) Que per elles mateixes o conjuntament amb persones o entitats vinculades en el sentit de l'article 16 d'aquesta Llei tinguin una participació igual o superior al 50 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en el territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'aquesta última.

La participació que tinguin les entitats vinculades no residents en el territori espanyol es computa per l'import de la participació indirecta que determini en les persones o entitats vinculades residents en el territori espanyol.

L'import de la renda positiva que s'ha incloure es determina en proporció a la participació en els resultats i, si no n'hi ha, en proporció a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en el territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes que preveu l'apartat 2 per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, sigui inferior al 75 per cent del qual hagi correspost d'acord amb les normes d'aquell.

2. Només s'inclou en la base imposable la renda positiva que provingui de cadascuna de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que els corresponguin, llevat que estiguin afectes a una activitat empresarial conforme al que disposen els articles 25 i 27 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, o cedits en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol mena d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveu l'article 23.1 i 2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

No s'entén inclosa en aquest paràgraf b) la renda positiva que procedeixi dels actius financers següents:

1r Els tinguts per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

2n Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

3r Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

4t Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats, sense perjudici del que estableix el paràgraf c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es refereix el paràgraf c), quan el cedent i el cessionari pertanyin a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç i els ingressos del cessionari procedeixin, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis, excepte els relacionats directa-

ment amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en el territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16, quan determinin despeses fiscalment deduïbles en les esmentades entitats residents.

No s'inclou la renda positiva quan més del 50 per cent dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident, procedeixin d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16.

d) Transmissió dels béns i drets referits en els paràgrafs a) i b) que generi rendes.

No s'inclouen les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident, quan procedeixin o derivin d'entitats en què participi, directament o indirectament, en més del cinc per cent, quan es compleixin els dos requisits següents:

1r Que l'entitat no resident dirigeixi i gestioni les participacions, mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

2n Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguin les rendes procedeixin, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

A aquests efectes s'entén que procedeixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) que van tenir el seu origen en entitats que compleixin el requisit del paràgraf 2n anterior i estiguin participades, directament o indirectament, en més del cinc per cent per l'entitat no resident.

3. No s'inclouen les rendes que preveuen els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports sigui inferior al 15 per cent de la renda total o al quatre per cent dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits establerts en el paràgraf anterior es poden referir a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en el territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

En cap cas s'ha d'incloure una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

4. No s'inclouen les rendes a què fa referència l'apartat 2 d'aquest article, quan es corresponguin amb despeses fiscalment no deduïbles d'entitats residents a Espanya.

5. Estan obligades a la inclusió les entitats residents en el territori espanyol compreses en el paràgraf a) de l'apartat 1 que participin directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra entitat o altres entitats no residents. En aquest últim cas l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

6. La inclusió s'ha de realitzar en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en el territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquests efectes, no es pot entendre de durada superior a 12 mesos, llevat que el subjecte passiu opti per realitzar la inclusió esmentada en el període impositiu que compregui el dia en què s'aprovin els comptes corresponents a l'exercici esmentat, sempre que no hagin transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de la seva conclusió.

L'opció es manifesta en la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

7. L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure en la base imposable es calcula d'acord amb els principis i criteris que estableixen aquesta Llei i les restants disposicions relatives a aquest impost per determinar la base

imposable. S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar aquests mateixos criteris i principis.

A aquests efectes s'utilitza el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en el territori espanyol.

8. No s'integren en la base imposable els dividendes o les participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que s'hagi inclòs en la base imposable. El mateix tractament s'aplica als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a les reserves esmentades.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'inclusió per una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

9. Són deduïbles de la quota íntegra els conceptes següents:

a) Els impostos o gravàmens de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost, efectivament satisfets, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Es consideren impostos efectivament satisfets els pagats tant per l'entitat no resident com per les seves societats participades, sempre que aquella tingui sobre aquestes el percentatge de participació que estableix l'article 32.2 d'aquesta Llei.

b) L'impost o el gravamen efectivament satisfet a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o les participacions en beneficis sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa abans en la base imposable.

Quan la participació sobre l'entitat no resident sigui indirecta a través d'una altra o altres entitats no residents, es dedueix l'impost o el gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a aquest impost efectivament satisfet per aquella o aquelles en la part que correspongui a la renda positiva inclosa abans en la base imposable.

Aquestes deduccions es practiquen encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la inclusió.

En cap cas no es dedueixen els impostos satisfets en països o territoris qualificats reglamentàriament de paradisos fiscals.

La suma de les deduccions dels paràgrafs a) i b) no pot excedir la quota íntegra que correspongui pagar a Espanya per la renda positiva inclosa en la base imposable.

10. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, el valor d'adquisició s'incrementa en l'import de la renda positiva que, sense distribució efectiva, hagi estat inclosa en la base imposable dels socis com a rendes de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i transmissió.

En el cas de societats que, segons el que disposa aquesta Llei, hagin de ser considerades com a patrimonials, el valor de transmissió per computar ha de ser, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius pel valor que tindrien a efectes de l'impost sobre patrimoni o pel valor normal de mercat si aquest fos inferior.

11. Els subjectes passius als qui sigui aplicable el que preveu aquest article han de presentar conjuntament amb la declaració per aquest impost les següents dades relatives a l'entitat no resident en el territori espanyol:

- Nom o raó social i lloc del domicili social.
- Relació d'administradors.
- Balanç i compte de pèrdues i guanys.

d) Import de la renda positiva que hagi de ser inclosa en la base imposable.

e) Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que hagi de ser inclosa en la base imposable.

12. Quan l'entitat participada resideixi en un país o territori qualificat de paradís fiscal es presumeix que:

a) Es compleix la circumstància que preveu el paràgraf b) de l'apartat 1.

b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es refereix l'apartat 2.

c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per cent del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions que contenen els paràgrafs anteriors admeten prova en contra.

Les presumpcions que contenen els paràgrafs anteriors no s'apliquen quan l'entitat participada consolidi els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

13. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici del que preveuen els articles 3 i 7.2 d'aquesta Llei.

14. Als efectes d'aquest article s'entén que el grup de societats a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç és el que preveuen les seccions 1a i 2a del capítol primer de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats aprovats pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

15. El que preveu aquest article no és aplicable quan l'entitat no resident en el territori espanyol sigui resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que resideixi en un territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

CAPÍTOL XII

Incentius fiscals per a les empreses de dimensió reduïda

Article 108. *Àmbit d'aplicació: volum de negoci.*

1. Els incentius fiscals establerts en aquest capítol s'apliquen sempre que l'import net del volum de negoci que hi ha hagut en el període impositiu immediat anterior sigui inferior a 6 milions d'euros.

2. Quan l'entitat sigui de nova creació, l'import del volum de negoci es refereix al primer període impositiu en què s'exerceixi efectivament l'activitat. Si el període impositiu immediatament anterior ha tingut una durada inferior a l'any, o l'activitat s'ha desenvolupat durant un termini també inferior, l'import net del volum de negoci s'eleva a l'any.

3. Quan l'entitat formi part d'un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, l'import net del volum de negoci es refereix al conjunt d'entitats pertanyents al grup esmentat. També s'aplica aquest criteri quan una persona física per ella mateixa o conjuntament amb altres persones físiques unides per vincles de parentiu en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al segon grau inclusivament, estigui en relació amb altres entitats de les quals siguin socis en algun dels casos a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç.

Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén que els casos de l'article 42 del Codi de comerç són els que recull la secció 1a del capítol I de les normes per a la formulació dels comptes anuals consolidats, aprovats pel Reial decret 1815/1991, de 20 de desembre.

Article 109. *Llibertat d'amortització.*

1. Els elements de l'immobilitzat material nous, posats a disposició del subjecte passiu en el període

impositiu en què es compleixin les condicions de l'article anterior, poden ser amortitzats lliurement sempre que, durant els vint-i-quatre mesos següents a la data de l'inici del període impositiu en què els béns adquirits entrin en funcionament, la plantilla mitjana total de l'empresa s'incrementi respecte de la plantilla mitjana dels 12 mesos anteriors, i l'esmentat increment es mantingui durant un període addicional uns altres vint-i-quatre mesos.

La quantia de la inversió que es pot beneficiar del règim de llibertat d'amortització és la que resulti de multiplicar la xifra de 90.151,82 euros pel referit increment calculat amb dos decimals.

Per al càlcul de la plantilla mitjana total de l'empresa i del seu increment es prenen les persones ocupades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa.

La llibertat d'amortització és aplicable des de l'entrada en funcionament dels elements que s'hi puguin acollir.

2. El règim que preveu l'apartat anterior és també aplicable als elements encarregats en virtut d'un contracte d'execució d'obra subscrit en el període impositiu, sempre que la seva posada a disposició sigui dins els 12 mesos següents a la seva conclusió.

3. El que preveuen els dos apartats anteriors és també aplicable als elements de l'immobilitzat material construïts per la mateixa empresa.

4. La llibertat d'amortització és incompatible amb els beneficis fiscals següents:

a) La bonificació per activitats exportadores, respecte dels elements en què s'inverteixin els beneficis objecte d'aquella.

b) La reinversió de beneficis extraordinaris, l'exempció per reinversió i la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris, respecte dels elements en què es reinverteixi l'import de la transmissió.

5. En cas de transmissió d'elements que hagin gaudit de llibertat d'amortització, únicament es pot acollir a l'exempció per reinversió la renda obtinguda per diferència entre el valor de transmissió i el seu valor comptable, una vegada corregida en l'import de la depreciació monetària.

6. En el cas que s'incompleixi l'obligació d'incrementar o mantenir la plantilla, cal procedir a ingressar la quota íntegra que hagi correspost a la quantitat deduïda en excés més els interessos de demora corresponents.

L'ingrés de la quota íntegra i dels interessos de demora s'ha de fer conjuntament amb l'autoliquidació corresponent al període impositiu en què s'hagi incomplert una o altra obligació.

7. El que preveu aquest article també és aplicable als elements de l'immobilitzat material nous objecte d'un contracte d'arrendament financer, a condició que s'exerceixi l'opció de compra.

Article 110. *Llibertat d'amortització per a inversions de valor escàs.*

Els elements de l'immobilitzat material nous posats a disposició del subjecte passiu en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 108 d'aquesta Llei, el valor unitari del qual no excedeixi els 601,01 euros, es poden amortitzar lliurement, fins al límit de 12.020,24 euros referit al període impositiu.

Article 111. *Amortització de l'immobilitzat material nou i de l'immobilitzat immaterial.*

1. Els elements de l'immobilitzat material nous, així com els elements de l'immobilitzat immaterial, posats a disposició del subjecte passiu en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 108 d'aquesta

Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 1,5 el coeficient d'amortització lineal màxim que preveuen les taules d'amortització oficialment aprovades.

2. El règim que preveu l'apartat anterior també és aplicable als elements encarregats en virtut d'un contracte d'execució d'obra subscrit en el període impositiu, sempre que la seva posada a disposició sigui dins els 12 mesos següents a la seva conclusió.

3. El que preveuen els dos apartats anteriors també és aplicable als elements de l'immobilitzat material o immaterial construïts o produïts per la mateixa empresa.

4. El règim d'amortització que preveu aquest article és compatible amb qualsevol benefici fiscal que pugui escaure per raó dels elements patrimonials subjectes a aquesta.

5. Els elements de l'immobilitzat immaterial a què es refereixen els apartats 4 i 5 de l'article 11 d'aquesta Llei, sempre que es compleixin els requisits que hi són establerts, adquirits en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 108 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en un 150 per cent de l'amortització que resulti d'aplicar els apartats esmentats.

6. La deducció de l'excés de la quantitat amortitzable resultant del que preveu aquest article respecte de la depreciació que efectivament hi ha hagut no està condicionada a la seva imputació comptable al compte de pèrdues i guanys.

Article 112. Dotació per possibles insolvències de deutors.

1. En el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 108 aquesta Llei, és deduïble una dotació per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències fins al límit de l'1 per cent sobre els deutors existents quan conclogui el període impositiu.

2. Els deutors sobre els quals s'hagi dotat la provisió per insolvències que estableix l'article 12.2 d'aquesta Llei i aquells altres les dotacions dels quals no tinguin el caràcter de deduïbles segons el que disposa l'article esmentat, no s'inclouen entre els deutors esmentats a l'apartat anterior.

3. El saldo de la provisió dotada d'acord amb el que preveu l'apartat 1 no pot excedir el límit esmentat a l'apartat esmentat.

4. Les dotacions per a la cobertura del risc derivat de les possibles insolvències dels deutors, efectuades en els períodes impositius en què s'hagin deixat de complir les condicions de l'article 108 d'aquesta Llei, no són deduïbles fins a l'import del saldo de la provisió a què es refereix l'apartat 1.

Article 113. Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió.

1. Els elements de l'immobilitzat material afectes a explotacions econòmiques en què es materialitzi la reinversió de l'import obtingut en la transmissió onerosa d'elements de l'immobilitzat material, també afectes a explotacions econòmiques, realitzada en el període impositiu en què compleixin les condicions de l'article 108 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 3 el coeficient d'amortització lineal màxim que preveuen les taules d'amortització oficialment aprovades. La reinversió s'ha de realitzar dins el termini al qual es refereix l'apartat 4 de l'article 42 d'aquesta Llei.

2. Quan l'import invertit sigui superior o inferior a l'obtingut en la transmissió, l'amortització a la qual es refereix l'apartat anterior s'aplica només sobre l'import de la transmissió que sigui objecte de reinversió.

3. La deducció de l'excés de quantitat amortitzable resultant del que preveu aquest article respecte de la depreciació que efectivament s'ha produït, no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

Article 114. Tipus de gravamen.

Les entitats que compleixin les previsions que preveu l'article 108 d'aquesta Llei tributen d'acord amb l'escala següent, excepte si d'acord amb el que preveu l'article 28 d'aquesta Llei han de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 90.151,81 euros, al tipus del 30 per cent.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 35 per cent.

Quan el període impositiu tingui una durada inferior a l'any, la part de la base imposable que tributa al tipus del 30 per cent és la resultant d'aplicar a 90.151,81 euros la proporció en la qual estigui el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan aquesta sigui inferior.

CAPÍTOL XIII

Règim fiscal de determinats contractes d'arrendament financer

Article 115. Contractes d'arrendament financer.

1. El que preveu aquest article s'aplica als contractes d'arrendament financer a què es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

2. Els contractes a què es refereix l'apartat anterior tenen una durada mínima de dos anys quan tinguin per objecte béns mobles i de 10 anys quan tinguin per objecte béns immobles o establiments industrials. No obstant això, per evitar pràctiques abusives, per reglament es poden establir altres terminis mínims de durada en funció de les característiques dels diferents béns que puguin constituir el seu objecte.

3. Les quotes d'arrendament financer han d'aparèixer expressades en els respectius contractes diferenciant la part que correspongui a la recuperació del cost del bé per l'entitat arrendadora, exclòs el valor de l'opció de compra i la càrrega financera que aquesta exigeix, tot això sense perjudici de l'aplicació del gravamen indirecte que correspongui.

4. L'import anual de la part de les quotes d'arrendament financer corresponent a la recuperació del cost del bé ha de romandre igual o tenir un caràcter creixent al llarg del període contractual.

5. En tot cas, té la consideració de despesa fiscalment deduïble la càrrega financera satisfeta a l'entitat arrendadora.

6. La mateixa consideració té la part de les quotes d'arrendament financer satisfetes corresponent a la recuperació del cost del bé, llevat del cas que el contracte tingui per objecte terrenys, solars i altres actius no amortitzables. En el cas que aquesta condició es doni només en una part del bé objecte de l'operació, es pot deduir únicament la proporció que correspongui als elements susceptibles d'amortització, que s'ha d'expressar diferenciadament en el respectiu contracte.

L'import de la quantitat deduïble d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior no pot ser superior al resultat d'aplicar al cost del bé el doble del coeficient d'amortització lineal segons taules d'amortització oficialment apro-

vades que correspongui al bé esmentat. L'excés és deducible en els períodes impositius successius, respectant el mateix límit. Per calcular el límit s'ha de tenir en compte el moment de la posada en condicions de funcionament del bé. Si es tracta dels subjectes passius als quals es refereix el capítol XII del títol VII, es pren el doble del coeficient d'amortització lineal segons taules d'amortització oficialment aprovades multiplicat per 1,5.

7. La deducció de les quantitats a què es refereix l'apartat anterior no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.

8. Les entitats arrendadores han d'amortitzar el cost de tots i cadascun dels béns adquirits per al seu arrendament financer, deduït el valor consignat en cada contracte per a l'exercici de l'opció de compra, en el termini de vigència estipulat per al respecte contracte.

9. El que preveu l'article 11.3 d'aquesta Llei no és aplicable als contractes d'arrendament financer que regula aquest article.

10. Els elements de l'immobilitzat material nous que siguin objecte d'un contracte d'arrendament financer poden gaudir de l'incentiu fiscal que preveu l'apartat 2 de la disposició final tercera, en els termes que es prevegin en la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.

11. El Ministeri d'Hisenda pot determinar, segons el procediment que reglamentàriament s'estableixi, el moment temporal a què es refereix l'apartat 6, atenent les peculiaritats del període de contractació o de la construcció del bé, així com les singularitats de la seva utilització econòmica, sempre que la determinació esmentada no afecti el càlcul de la base imposable derivada de la utilització efectiva del bé, ni les rendes derivades de la seva transmissió que s'hagin de determinar segons les regles del règim general de l'impost o del règim especial que preveu el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei.

CAPÍTOL XIV

Règim de les entitats de tinença de valors estrangers

Article 116. *Entitats de tinença de valors estrangers.*

1. Es poden acollir al règim que preveu aquest capítol les entitats l'objecte social de les quals compregui l'activitat de gestió i administració de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol, mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

Els valors o les participacions representatius de la participació en el capital de l'entitat de tinença de valors estrangers han de ser nominatius.

Les entitats sotmeses als règims especials de les agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses o de societats patrimonials no es poden acollir al règim d'aquest capítol.

2. L'opció pel règim de les entitats de tinença de valors estrangers s'ha de comunicar al Ministeri d'Hisenda. El règim s'aplica al període impositiu que finalitzi després de la comunicació esmentada i als successius que conculguin abans que es comuniqui al Ministeri d'Hisenda la renúncia al règim.

Per reglament es poden establir els requisits de la comunicació i el contingut de la informació que ha de subministrar.

Article 117. *Rendes derivades de la tinença de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol.*

Els dividendes o les participacions en beneficis d'entitats no residents en el territori espanyol, així com les rendes derivades de la transmissió de la participació corresponent, poden gaudir de l'exempció per evitar la doble

imposició econòmica internacional en les condicions i amb els requisits que preveu l'article 21 d'aquesta Llei.

Als efectes d'aplicar l'exempció, el requisit de participació mínima a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 21 es considera complert quan el valor d'adquisició de la participació sigui superior a 6 milions d'euros. La participació indirecta de l'entitat de tinença de valors estrangers sobre les seves filials de segon o ulterior nivell, a efectes d'aplicar el que preveu l'article 21.1.c) 2n d'aquesta Llei, ha de respectar el percentatge mínim del cinc per cent, llevat que les filials esmentades compleixin les circumstàncies a què es refereix l'article 42 del Codi de comerç per formar part del mateix grup de societats amb l'entitat estrangera directament participada i formulin estats comptables consolidats.

Article 118. *Distribució de beneficis. Transmissió de la participació.*

1. Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereix l'article anterior reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui una entitat subjecta a aquest impost, els beneficis percebuts donen dret a la deducció per doble imposició de dividendes en els termes que estableix l'article 30 d'aquesta Llei.

b) Quan el perceptor sigui contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el benefici distribuït no dona dret a la deducció per doble imposició de dividendes, però es pot aplicar la deducció per doble imposició internacional en els termes que preveu l'article 82 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, respecte dels impostos pagats a l'estranger per l'entitat de tinença de valors i que corresponguin a les rendes exemptes que hagin contribuït a la formació dels beneficis percebuts.

c) Quan el perceptor sigui una entitat o persona física no resident en el territori espanyol, el benefici distribuït no s'entén obtingut en el territori espanyol. Quan es tracti d'un establiment permanent situat en el territori espanyol, s'aplica el que disposa el paràgraf a). La distribució de la prima d'emissió té el tractament que preveu aquest paràgraf per a la distribució de beneficis. A aquests efectes, s'entén que el primer benefici distribuït procedeix de rendes exemptes.

2. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació a l'entitat de tinença de valors o en els casos de separació del soci o liquidació de l'entitat reben el tractament següent:

a) Quan el perceptor sigui una entitat subjecta a aquest impost o un establiment permanent situat en el territori espanyol, i compleixi el requisit de participació en l'entitat de tinença de valors estrangers que estableix l'apartat 5 de l'article 30 d'aquesta Llei, pot aplicar la deducció per doble imposició interna en els termes que preveu l'article esmentat. En el mateix cas, pot aplicar l'exempció que preveu l'article 21 d'aquesta Llei a aquella part de la renda obtinguda que es correspongui amb diferències de valor imputables a les participacions en entitats no residents en relació amb les quals l'entitat de tinença de valors estrangers compleixi els requisits que estableix l'esmentat article 21 per a l'exempció de les rendes de font estrangera.

b) Quan el perceptor sigui una entitat o persona física no resident en el territori espanyol, no s'entén obtinguda en el territori espanyol la renda que es correspongui amb les reserves dotades amb càrrec a les rendes exemptes a què es refereix l'article 21 o amb diferències de valor imputables a les participacions en entitats no residents que compleixin els requisits a què es refereix l'esmentat article per a l'exempció de les rendes de font estrangera.

3. L'entitat de tinença de valors ha de mencionar en la memòria l'import de les rendes exemptes i els impostos pagats a l'estranger corresponents a aquestes, així com facilitar als seus socis la informació necessària perquè aquests puguin complir el que preveuen els apartats anteriors.

4. El que disposen el paràgraf c) de l'apartat 1 i el paràgraf b) de l'apartat 2 d'aquest article no s'aplica quan el receptor de la renda resideixi en un país o territori qualificat reglamentàriament de paradís fiscal.

Article 119. *Aplicació d'aquest règim.*

1. El gaudi del règim està condicionat al compliment dels supòsits de fet relatius a aquest, que han de ser provats pel subjecte passiu a requeriment de l'Administració tributària.

2. Les aportacions no dineràries dels valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en el territori espanyol han de gaudir del règim que preveu l'article 94 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació en l'entitat de tinença de valors que les aportacions esmentades confereixin, sempre que les rendes derivades d'aquests valors puguin gaudir del règim que estableix l'article 21 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL XV

Règim d'entitats parcialment exemptes

Article 120. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest règim s'aplica a les entitats a què es refereix l'article 9, apartat 3, d'aquesta Llei.

Article 121. *Rendes exemptes.*

1. Estan exemptes les següents rendes obtingudes per les entitats que s'esmenten a l'article anterior:

a) Les que procedeixen de la realització d'activitats que constitueixen el seu objecte social o finalitat específica.

A efectes de l'aplicació d'aquest règim a l'entitat de dret públic Ports de l'Estat i a les Autoritats Portuàries es considera que no procedeixen de la realització d'explotacions econòmiques els ingressos de naturalesa tributària i els procedents de l'exercici de la potestat sancionadora i de l'activitat administrativa realitzades per les Autoritats Portuàries, així com els procedents de l'activitat de coordinació i control d'eficiència del sistema portuari realitzada per l'ens públic Ports de l'Estat.

b) Les derivades d'adquisicions i de transmissions a títol lucratiu, sempre que les unes i les altres s'obtinguin o realitzin en compliment del seu objecte o finalitat específica.

c) Les que es posin de manifest en la transmissió onerosa de béns afectes a la realització de l'objecte o finalitat específica quan el total del producte obtingut es destini a noves inversions relacionades amb l'objecte esmentat o la finalitat específica.

Les noves inversions s'han de realitzar dins el termini comprès entre l'any anterior a la data del lliurament o posada a disposició de l'element patrimonial i els tres anys posteriors, i s'han de mantenir em el patrimoni de l'entitat durant set anys, excepte que la seva vida útil conforme al mètode d'amortització que s'apliqui, dels admesos a l'article 11.1 d'aquesta Llei, sigui inferior.

En cas que no es realitzi la inversió dins el termini assenyalat, la part de quota íntegra corresponent a la renda obtinguda s'ha d'ingressar, a més dels interessos de demora, conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què aquell va vèncer.

La transmissió dels esmentats elements abans del terme del termini esmentat determina la integració en la base imposable de la part de renda no gravada, llevat que l'import obtingut sigui objecte d'una nova reinversió.

2. L'exempció a què es refereix l'apartat anterior no ha d'abastar els rendiments d'explotacions econòmiques, ni les rendes derivades del patrimoni, ni les rendes obtingudes en transmissions, diferents de les que hi estan assenyalades.

3. Es consideren rendiments d'una explotació econòmica tots els que tot i procedir del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquests factors, suposin per part del subjecte passiu l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i de recursos humans, o d'un de tots dos, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

Article 122. *Determinació de la base imposable.*

1. La base imposable es determina aplicant les normes que preveu el títol IV d'aquesta Llei.

2. No tenen la consideració de despeses fiscalment deduïbles, a més de les que estableix l'article 14 d'aquesta Llei, les següents:

a) Les despeses imputables exclusivament a les rendes exemptes. Les despeses parcialment imputables a les rendes no exemptes són deduïbles en el percentatge que representin els ingressos obtinguts en l'exercici d'explotacions econòmiques no exemptes respecte dels ingressos totals de l'entitat.

b) Les quantitats que constitueixin aplicació de resultats i, en particular, de les que es destinin al sosteniment de les activitats exemptes a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article anterior.

CAPÍTOL XVI

Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú

Article 123. *Règim de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú.*

1. La base imposable corresponent a les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú es redueix en l'import dels beneficis de l'exercici que s'apliquin a:

a) Inversions per a la conservació, la millora, la protecció, l'accés i els serveis destinats a l'ús social al qual estigui destinada la forest.

b) Finançament d'obres d'infraestructura i serveis públics, d'interès social.

L'aplicació del benefici a les finalitats indicades s'ha d'efectuar en el mateix període impositiu o en els tres següents. En cas que no es realitzi la inversió dins el termini assenyalat, la part de la quota íntegra corresponent als beneficis no aplicats efectivament a les inversions descrites, juntament amb els interessos de demora, s'ha d'ingressar conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què va vèncer el termini esmentat.

L'Administració tributària, en la comprovació de la destinació de les inversions indicades, pot sol·licitar els informes que necessiti de les administracions autonòmiques i locals competents.

2. Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú tributen al tipus impositiu que preveu l'apartat 2 de l'article 28 d'aquesta Llei.

3. Les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú no estan obligades a presentar la declaració per aquest impost en els períodes impositius en què no obtinguin ingressos sotmesos a aquest, ni incorrin en

cap despesa, ni realitzin les inversions a què es refereix l'apartat 1.

4. Els partícips o els membres de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú integren en la base de l'impost sobre la renda de les persones físiques les quantitats que els siguin efectivament distribuïdes per la comunitat. Els ingressos esmentats tenen el tractament que preveuen les participacions en beneficis d'entitats a l'apartat 1 de l'article 23 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i els resulten aplicables els percentatges corresponents a les entitats de l'article 28.2 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL XVII

Règim de les entitats navilieres en funció del tonatge

Article 124. Àmbit d'aplicació.

1. Es poden acollir al règim especial que preveu aquest capítol les entitats inscrites en algun dels registres d'empreses navilieres referits a la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, l'activitat de les quals compregui l'explotació de vaixells propis o arrendats.

2. Els vaixells l'explotació dels quals possibilita l'aplicació del règim esmentat han de complir els requisits següents:

a) Estar gestionats estratègicament i comercialment des d'Espanya o des de la resta de la Unió Europea. A aquests efectes, s'entén per gestió estratègica i comercial l'assumpció per part del propietari del vaixell o de l'arrendatari del control i el risc de l'activitat de navegació marítima o de treballs en el mar.

b) Ser vaixells aptes per a la navegació en alta mar i estar destinats exclusivament a alguna de les activitats següents:

Transport de mercaderies.

Transport de passatgers.

Activitats de salvament, remolc i altres serveis prestats necessàriament en alta mar.

3. No es poden acollir a aquest règim els vaixells destinats, directament o indirectament, a activitats pesqueres, esportives, de dragatge i els d'esbarjo.

Article 125. Determinació de la base imposable pel mètode d'estimació objectiva.

1. Les entitats acollides a aquest règim han de determinar la part de base imposable que es correspongui amb l'explotació o la titularitat dels vaixells que compleixin els requisits de l'article anterior, amb l'aplicació a les tones de registre net de cadascun dels esmentats vaixells de l'escala següent:

Tones de registre net	Import diari per cada 100 tones — Euros
Entre 0 i fins a 1.000	0,90
Entre 1.001 i fins a 10.000	0,70
Entre 10.001 i fins a 25.000	0,40
Des de 25.001	0,20

Per a l'aplicació de l'escala es prenen els dies del període impositiu en què els vaixells estiguin a disposició del subjecte passiu, excloent-hi els dies en què no estiguin operatius com a conseqüència de reparacions ordinàries o extraordinàries.

L'aplicació d'aquest règim ha d'abraçar la totalitat dels vaixells del sol·licitant que compleixin els requisits d'aquell, i els vaixells que s'adquireixin o arrendin posteriorment a l'autorització, sempre que compleixin els requisits esmentats, i s'hi poden acollir vaixells presos en noliejament, sempre que la suma del seu tonatge net no superi el 75 per cent del total de la flota de l'entitat o, si s'escau, del grup fiscal subjecte al règim. En el cas d'entitats que tributin en el règim de consolidació fiscal, la sol·licitud s'ha de referir a totes les entitats del grup fiscal que compleixin els requisits de l'article 124.

2. La renda positiva o negativa que, si s'escau, es posi de manifest com a conseqüència de la transmissió d'un vaixell afecte a aquest règim, es considera integrada en la base imposable calculada d'acord amb l'apartat anterior.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, quan es tracti de vaixells la titularitat dels quals ja es tenia quan es va accedir a aquest règim especial, o de vaixells usats adquirits una vegada començada la seva aplicació, s'ha de procedir de la manera següent:

En el primer exercici en què sigui aplicable el règim, o en el que s'hagin adquirit els vaixells usats, s'ha de dotar una reserva indisponible per un import equivalent a la diferència positiva existent entre el valor normal de mercat i el valor net comptable de cadascun dels vaixells afectats per aquesta regla, o bé s'ha d'especificar la diferència esmentada, separatament per a cada un dels vaixells i durant tots els exercicis en què es mantingui la titularitat d'aquests, en la memòria dels seus comptes anuals. En el cas de vaixells adquirits mitjançant una operació a la qual s'hagi aplicat el règim especial del capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, el valor net comptable es determina partint del valor d'adquisició pel qual figuri en la comptabilitat de l'entitat transmissora.

L'incompliment de l'obligació de no-disposició de la reserva o de l'obligació de menció en la memòria constitueix una infracció tributària greu, i se sanciona amb una multa pecuniària proporcional del cinc per cent de l'import de la diferència esmentada.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

L'import de l'esmentada reserva positiva, juntament amb la diferència positiva existent en la data de la transmissió entre l'amortització fiscal i comptable del vaixell alienat, s'afegeix a la base imposable a què es refereix la regla primera d'aquest article quan s'hagi produït la transmissió esmentada. De la mateixa manera s'ha de procedir si el vaixell es transmet, de manera directa o indirecta, en ocasió d'una operació a la qual resulti aplicable el règim especial del capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei.

3. La part de base imposable determinada segons l'apartat 1 d'aquest article no es pot compensar amb bases imposables negatives derivades de la resta de les activitats de l'entitat naviliera, ni de l'exercici en curs ni dels anteriors, ni tampoc amb les bases imposables pendents de compensar en el moment d'aplicació del present règim.

4. La determinació de la part de base imposable que correspongui a la resta d'activitats del subjecte passiu es realitza aplicant el règim general de l'impost, tenint en compte exclusivament les rendes procedents d'aquestes.

Aquesta part de base imposable està integrada per tots els ingressos que no procedeixin exclusivament de l'explotació o titularitat dels vaixells inclosos en aquest règim, per les despeses directament relacionades amb l'obtenció d'aquests, així com per la part de les despeses generals d'administració que proporcionalment correspongui a la xifra de negoci generada per aquestes activitats.

Als efectes del compliment d'aquest règim, l'entitat ha de disposar dels registres comptables necessaris per poder determinar els ingressos i les despeses, directes o indirectes, corresponents a cadascun dels vaixells que hi estan acollits, així com els actius afectes a la seva explotació.

Article 126. *Tipus de gravamen i quota.*

1. En tot cas, és aplicable el tipus general de gravamen que preveu el paràgraf primer de l'article 28 d'aquesta Llei.

2. La part de la quota íntegra atribuïble a la part de base imposable determinada segons el que disposa l'apartat 1 de l'article 125 no es pot reduir per l'aplicació de cap tipus de deducció o bonificació. Així mateix, l'adquisició dels vaixells que s'afectin al present règim no suposa l'aplicació de cap incentiu ni deducció fiscal.

La part de quota íntegra que procedeixi de la resta de base imposable no es pot minorar per l'aplicació de deduccions generades per l'adquisició dels vaixells referits abans de la seva afectació al règim que regula aquest capítol.

Article 127. *Pagaments fraccionats.*

Els subjectes passius que s'acullin a aquest règim han d'efectuar pagaments fraccionats d'acord amb la modalitat que estableix l'apartat 3 de l'article 45 aquesta Llei aplicada sobre la base imposable calculada conforme a les regles que estableix l'article 125 i aplicant el percentatge a què es refereix l'article 126, sense computar cap deducció sobre la part de quota derivada de la part de base imposable determinada segons el que disposa l'apartat 1 de l'article 125.

Article 128. *Aplicació del règim.*

1. El règim tributari que preveu aquest capítol s'aplica de la manera següent:

a) La seva aplicació està condicionada a l'autorització pel Ministeri d'Hisenda, amb la sol·licitud prèvia del subjecte passiu. Aquesta autorització es concedeix per un període de 10 anys a partir de la data que estableixi l'autorització, i es pot sol·licitar la seva pròrroga per períodes addicionals de 10 anys més.

b) La sol·licitud ha d'especificar el període impositiu a partir del qual hagi de tenir efectes i s'ha de presentar com a mínim tres mesos abans de l'inici del període.

c) La sol·licitud s'ha de resoldre en el termini màxim de tres mesos, transcorregut el qual es pot entendre desestimada.

Per a la concessió del règim, el Ministeri d'Hisenda té en compte l'existència d'una contribució efectiva als objectius de la política comunitària de transport marítim, especialment en el que fa referència al nivell tecnològic dels vaixells que garanteixi la seguretat en la navegació i la prevenció de la contaminació del medi ambient i al manteniment de l'ocupació comunitària tant a bord com en tasques auxiliars al transport marítim. Amb aquesta finalitat pot recollir un informe previ dels organismes competents.

d) L'incompliment de les condicions del règim o la renúncia a la seva aplicació impedeixen formular una nova sol·licitud fins que hagi transcorregut un mínim de cinc anys.

e) L'Administració tributària pot verificar la correcta aplicació del règim i la concurrència en cada exercici dels requisits exigits per a la seva aplicació.

2. L'incompliment dels requisits que estableix aquest règim implica el cessament dels efectes de l'autorització corresponent i la pèrdua de la totalitat dels

beneficis fiscals que se'n deriven, i han d'ingressar, junt amb la quota del període impositiu en què es va produir l'incompliment, les quotes íntegres corresponents a les quantitats que s'hagin hagut d'ingressar aplicant el règim general d'aquest impost, en la totalitat dels exercicis als quals va resultar aplicable l'autorització, sense perjudici dels interessos de demora, recàrrecs i sancions que, si s'escau, siguin procedents.

3. L'aplicació del règim tributari que preveu aquest capítol és incompatible, per a un mateix vaixell, amb l'aplicació de la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei.

CAPÍTOL XVIII

Règim de les entitats esportives

Article 129. *Règim de les entitats esportives.*

1. No s'integren en la base imposable de l'impost sobre societats els increments de patrimoni que es puguin posar de manifest com a conseqüència de l'adscripció de l'equip professional a una societat anònima esportiva de nova creació, sempre que s'ajusti plenament a les normes que preveuen la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, i els reials decrets 1084/1991, de 5 de juliol, i 1251/1999, de 16 de juliol, sobre societats anònimes esportives.

2. La societat anònima esportiva ha de calcular, a efectes fiscals, els increments i les disminucions de patrimoni, així com les amortitzacions corresponents als béns i drets objecte de l'adscripció, sobre els mateixos valors i en les mateixes condicions que hagin resultat aplicables al club esportiu que adscriu l'equip professional.

3. La societat anònima esportiva se subroga en els drets, les obligacions i les responsabilitats de naturalesa tributària dels quals era titular el club esportiu que va adscriure l'equip professional per raó dels actius i passius adscrits i assumeix el compliment de les càrregues i els requisits necessaris per continuar en el gaudi dels beneficis fiscals o consolidar els gaudits pel club esportiu que va adscriure l'equip professional.

En cap cas no s'ha d'entendre transmès el dret a la compensació de pèrdues.

TÍTOL VIII

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

L'índex d'entitats

Article 130. *Índex d'entitats.*

1. En cada delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària s'ha de portar un índex d'entitats en què s'han inscriure les que tinguin el seu domicili fiscal dins el seu àmbit territorial, excepte les entitats a què es refereix l'article 9.

2. Per reglament s'han d'establir els procediments d'alta, inscripció i baixa en l'índex d'entitats.

Article 131. *Baixa en l'índex d'entitats.*

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de dictar, amb l'audiència prèvia dels interessats, un acord de baixa provisional en els casos següents:

a) Quan els debits tributaris de l'entitat envers la hisenda pública de l'Estat siguin declarats fallits d'acord amb el que disposa el Reglament general de recaptació.

b) Quan l'entitat no hagi presentat la declaració per aquest impost corresponent a tres períodes impositius consecutius.

2. L'acord de baixa provisional s'ha de notificar al registre públic corresponent, que ha de procedir a estendre en el full obert a l'entitat afectada una nota marginal en què s'ha de fer constar que, d'ara endavant, no es pot realitzar cap inscripció que concerneixi aquella sense presentar la certificació d'alta en l'índex d'entitats.

3. L'acord de baixa provisional no eximeix l'entitat afectada de cap de les obligacions tributàries que li puguin incumbir.

Article 132. *Obligació de col·laboració.*

Els titulars dels registres públics han de remetre mensualment a l'Agència Estatal d'Administració Tributària del seu domicili fiscal una relació de les entitats la constitució, establiment, modificació o extinció de les quals hagin inscrit durant el mes anterior.

CAPÍTOL II

Obligacions comptables. Béns i drets no comptabilitzats. Revaloracions voluntàries

Article 133. *Obligacions comptables. Facultats de l'Administració tributària.*

1. Els subjectes passius d'aquest impost han de portar la seva comptabilitat d'acord amb el que preveu el Codi de comerç o amb el que estableixen les normes per les quals es regeixen.

En tot cas, els subjectes passius a què es refereix el títol VII, capítol XV, d'aquesta Llei han de portar la seva comptabilitat de manera que permeti identificar els ingressos i les despeses corresponents a les rendes i explotacions econòmiques no exemptes.

2. L'Administració tributària pot realitzar-ne la comprovació i la recerca mitjançant l'examen de la comptabilitat, llibres, correspondència, documentació i justificants concernents als negocis del subjecte passiu, inclosos els programes de comptabilitat i els arxius i suports magnètics. L'Administració tributària pot analitzar directament la documentació i els altres elements a què es refereix el paràgraf anterior, i pot prendre nota per mitjà dels seus agents dels apunts comptables que es considerin necessaris i obtenir una còpia a càrrec seu, fins i tot en suports magnètics, de qualsevol de les dades o documents a què es refereix aquest apartat.

3. A requeriment de la inspecció dels tributs formulada en el decurs del procediment de comprovació, les entitats dominants dels grups de societats de l'article 42 del Codi de comerç estan obligades a facilitar el compte de pèrdues i guanys i el balanç de les entitats pertanyents al grup que no siguin residents en el territori espanyol. També han de facilitar els justificants i els altres antecedents relatius a l'esmentada documentació comptable quan puguin tenir transcendència en relació amb aquest impost.

Article 134. *Béns i drets no comptabilitzats o no declarats: presumpció d'obtenció de rendes.*

1. Es presumeix que han estat adquirits amb càrrec a renda no declarada els elements patrimonials la titularitat dels quals correspongui al subjecte passiu i no estiguin registrats en els seus llibres de comptabilitat.

La presumpció també és procedent en el cas d'ocultació parcial del valor d'adquisició.

2. Es presumeix que els elements patrimonials no registrats en comptabilitat són propietat del subjecte passiu quan aquest n'exerceixi la possessió.

3. Es presumeix que l'import de la renda no declarada és el valor d'adquisició dels béns o drets no registrats en llibres de comptabilitat, minorat en l'import dels deutes efectius contrets per finançar aquesta adquisició, així mateix no comptabilitzats. En cap cas l'import net no pot ser negatiu.

La quantia del valor d'adquisició es prova a través dels documents justificatius d'aquesta o, si no és possible, aplicant les regles de valoració que estableix la Llei general tributària.

4. Es presumeix l'existència de rendes no declarades quan hagin estat registrats deutes inexistent en els llibres de comptabilitat del subjecte passiu.

5. L'import de la renda conseqüència de les presumpcions que contenen els apartats anteriors s'imputa al període impositiu més antic d'entre els no prescrits, llevat que el subjecte passiu provi que correspon a un altre o d'altres.

6. El valor dels elements patrimonials a què es refereix l'apartat 1, quan hagi estat incorporat a la base imposable, és vàlid a tots els efectes fiscals.

Article 135. *Revaloracions comptables voluntàries.*

1. Els subjectes passius que hagin realitzat revaloracions comptables l'import de les quals no s'hagi inclòs en la base imposable han d'esmentar en la memòria l'import d'aquelles, els elements afectats i el període o els períodes impositius en què es van practicar.

Aquestes mencions s'han de fer a totes i cadascuna de les memòries corresponents als exercicis en què els elements revalorats estiguin en el patrimoni del subjecte passiu.

2. Constitueix una infracció tributària greu l'incompliment de l'obligació que estableix l'apartat anterior.

La infracció se sanciona, en un sol cop, amb una multa pecuniària proporcional del cinc per cent de l'import de la revaloració, el pagament del qual no determina que l'import esmentat s'incorpori, a efectes fiscals, al valor de l'element patrimonial objecte de la revaloració.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

CAPÍTOL III

Declaració, autoliquidació i liquidació provisional

Article 136. *Declaracions.*

1. Els subjectes passius estan obligats a presentar i subscriure una declaració per aquest impost en el lloc i la forma que determini el ministre d'Hisenda.

La declaració s'ha de presentar en el termini dels 25 dies naturals següents als sis mesos posteriors a la conclusió del període impositiu.

Si a l'inici del termini indicat el ministre d'Hisenda no ha determinat la forma de presentar la declaració d'aquest període impositiu, la declaració s'ha de presentar dins els 25 dies naturals següents a la data d'entrada en vigor de la norma que determini la forma de presentació esmentada. No obstant això, en aquest cas el subjecte passiu pot optar per presentar la declaració en el termini a què es refereix el paràgraf anterior complint els requisits formals que s'hagin establert per a la declaració del període impositiu precedent.

2. Els subjectes passius exempts a què es refereix l'article 9 d'aquesta Llei no estan obligats a declarar.

3. Els subjectes passius a què es refereix el capítol XV del títol VII d'aquesta Llei estan obligats a declarar la totalitat de les seves rendes, exemptes i no exemptes.

No obstant això, aquests subjectes passius no tenen l'obligació de presentar declaració quan compleixin els requisits següents:

- Que els seus ingressos totals no superin els 100.000 euros anuals.
- Que els ingressos corresponents a rendes no exemptes sotmeses a retenció no superin els 2.000 euros anuals.
- Que totes les rendes no exemptes que obtinguin estiguin sotmeses a retenció.

Article 137. *Autoliquidació i ingrés del deute tributari.*

1. Els subjectes passius, en el moment de presentar la seva declaració, han de determinar el deute corresponent i ingressar-lo en el lloc i en la forma que determina el ministre d'Hisenda.

2. El pagament del deute tributari es pot realitzar mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en l'inventari general de béns mobles o en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

3. El dret a gaudir d'exempcions, deduccions o qualsevol incentiu fiscal en la base imposable o en la quota íntegra està condicionat al compliment dels requisits que exigeix la normativa aplicable.

Llevat que específicament s'estableixi una altra cosa, quan posteriorment a l'aplicació de l'exempció, deducció o incentiu fiscal es produeixi la pèrdua del dret a gaudir d'aquest, el subjecte passiu ha d'ingressar juntament amb la quota del període impositiu en què tingui lloc l'incompliment dels requisits o les condicions la quota íntegra o la quantitat deduïda corresponent a l'exempció, la deducció o l'incentiu aplicat en períodes anteriors, a més dels interessos de demora.

Article 138. *Liquidació provisional.*

Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que escaigui d'acord amb el que disposen els articles 133 i 139 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici de la posterior comprovació i recerca que pugui realitzar la inspecció dels tributs.

CAPÍTOL IV

Devolució d'ofici

Article 139. *Devolució d'ofici.*

1. Quan la suma de les retencions i els ingressos a compte i dels pagaments fraccionats sigui superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, a practicar la liquidació provisional dins els sis mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració s'hagi presentat fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la seva presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre aquesta quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que escaiguin.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini que estableix l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de tornar d'ofici l'excés sobre la quota resultant de l'autoliquidació, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguin ser procedents.

4. Transcorregut el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data d'ordenació del seu pagament, sense que calgui que el subjecte passiu ho reclami.

5. Per reglament es determina el procediment i la forma de pagament per a la realització de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

CAPÍTOL V

Obligació de retenir i ingressar a compte. Obligacions en relació amb el domicili fiscal

Article 140. *Retencions i ingressos a compte.*

1. Les entitats, incloses les comunitats de béns i les de propietaris, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a retenir o a efectuar ingressos a compte, en concepte de pagament a compte, la quantitat que resulti d'aplicar els percentatges de retenció que indica l'apartat 6 d'aquest article a la base de retenció determinada per reglament, i a ingressar-ne l'import en el Tresor en els casos i les formes que s'estableixin.

També estan obligats a retenir i ingressar els empresaris individuals i els professionals respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici de les seves activitats empresarials o professionals, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol que hi actuïn mitjançant un establiment permanent.

Així mateix, està obligat a retenir o ingressar a compte el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'asseguradores privades, que exerceixi en nom de l'entitat asseguradora que actuï en règim de lliure prestació de serveis, en relació amb les operacions que es duguin a terme a Espanya.

2. El subjecte obligat a retenir ha de presentar en els terminis, la forma i el llocs que s'estableixin reglamentàriament una declaració de les quantitats retingudes o declaració negativa quan aquestes no s'hagin practicat. Així mateix ha de presentar un resum anual de retencions amb el contingut que es determini per reglament.

Els models de declaració corresponents els ha d'aprovar el ministre d'Hisenda.

3. El subjecte obligat a retenir està obligat a expedir, en les condicions que per reglament es determinin, una certificació acreditativa de la retenció practicada o d'altres pagaments efectuats a compte.

4. Per reglament s'han d'establir els casos en què no hi ha d'haver retenció. En particular, no s'ha de practicar retenció en:

- Les rendes obtingudes per les entitats a què es refereix l'article 9.1 d'aquesta Llei.
- Els dividendes o les participacions en beneficis repartits per agrupacions d'interès econòmic, espanyoles i europees, i per unions temporals d'empreses que corresponguin a socis que hagin de suportar la imputació de la base imposable i procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat hagi tributat segons el que dis-

posa el règim especial del capítol II del títol VII d'aquesta Llei.

c) Els dividendes o les participacions en beneficis i interessos satisfets entre societats que formin part d'un grup que tributi en el règim dels grups de societats.

d) Els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix l'apartat 2 de l'article 30 d'aquesta Llei.

e) Les rendes obtingudes pel canvi d'actius en què estiguin invertides les provisions de les assegurances de vida en què el prenedor assumeix el risc de la inversió.

5. Quan en virtut de resolució judicial o administrativa calgui satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a càrrec d'aquest impost, el pagador l'ha de practicar sobre la quantitat íntegra que estigui obligat a satisfer i ha d'ingressar el seu import en el Tresor, d'acord amb el que preveu aquest article.

6. El percentatge de retenció o ingrés a compte és el següent:

a) Amb caràcter general, el 15 per cent.

Quan es tracti de rendes procedents de l'arrendament o el subarrendament d'immobles urbans situats a Ceuta, Melilla o les seves dependències, obtingudes per entitats domiciliades en els territoris esmentats o que hi actuïn mitjançant un establiment o una sucursal, el percentatge esmentat es divideix per dos.

b) En el cas de rendes procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització, el 20 per cent.

Per reglament es poden modificar els percentatges de retenció i ingrés a compte que preveu aquest apartat.

Article 141. Normes sobre retenció, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

1. En les transmissions o els reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estan obligats a practicar retenció o ingrés a compte per aquest impost, en els casos i en la forma que reglamentàriament s'estableixi, les entitats gestores, administradores, dipositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions esmentades, així com el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actuï en nom de la gestora que obri en règim de lliure prestació de serveis.

Per reglament es pot establir l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmissor d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les transmissions esmentades.

2. Als efectes de l'obligació de retenir sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a càrrec d'aquest impost, aquesta retenció l'han d'efectuar les persones o entitats següents:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o el reembossament dels actius financers sobre els quals reglamentàriament s'hagi establert l'obligació de retenir, el retenidor és l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documentin en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor és el banc, la caixa o l'entitat que actuï per compte del transmissor.

c) En els casos no recollits en els paràgrafs anteriors, és obligatòria la intervenció de fedatari públic que ha de practicar la retenció corresponent.

3. Per procedir a l'alienació o l'obtenció del reembossament dels títols o actius amb rendiments implícits

que hagin de ser objecte de retenció, s'ha d'acreditar la seva adquisició prèvia amb intervenció dels fedataris o institucions financeres esmentades a l'apartat anterior, així com el preu al qual es va realitzar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reembossament al tenidor del títol o actiu, han de constituir per la quantitat esmentada un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguin o mitjancin en l'emissió, la subscripció, la transmissió, el canvi, la conversió, la cancel·lació i el reembossament d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols i actius financers, així com en operacions relatives a drets reals sobre aquests, estan obligats a comunicar aquestes operacions a l'Administració tributària presentant un relació nominal de subjectes interventors amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i número dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i la data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determini el ministre d'Hisenda.

Aquesta obligació recau sobre les entitats i els establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dediqui habitualment a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre aquests; fins i tot els documents mitjançant anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquin, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix estan subjectes a aquesta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions en les institucions esmentades.

Les obligacions d'informació que estableix aquest apartat s'entenen complertes respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi s'esmenten, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del corresponent resum anual de retencions.

5. S'ha de comunicar a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquin habitualment a la promoció de la inversió en els valors esmentats.

6. El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors és aplicable en relació amb l'obligació de retenir o d'ingressar a compte que s'estableixi reglamentàriament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Article 142. Obligacions dels subjectes passius en relació amb el domicili fiscal.

1. Els subjectes passius estan obligats a posar en coneixement de l'Agència Estatal d'Administració Tributària el canvi del seu domicili fiscal.

2. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot promoure el canvi de domicili fiscal, amb l'audiència prèvia de l'interessat, en la forma que reglamentàriament es determini.

CAPÍTOL VI

Facultats de l'Administració per determinar la base imposable

Article 143. Facultats de l'Administració per determinar la base imposable.

Als efectes de determinar la base imposable, l'Administració tributària ha d'aplicar les normes a què es refereix l'article 10.3 d'aquesta Llei.

TÍTOL IX

Ordre jurisdiccional

Article 144. *Jurisdicció competent.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'exhauriment previ de la via economicoadministrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i dret que se suscitin entre l'Administració tributària i els subjectes passius en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. *Restriccions a la deducció per doble imposició de dividendes.*

No tenen dret a la deducció que preveu l'article 30 d'aquesta Llei:

a) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les reserves constituïdes amb els resultats corresponents als increments de patrimoni a què es refereix l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 15/1992, de 5 de juny, sobre mesures urgents per a la progressiva adaptació del sector petroler al marc comunitari.

b) Els dividendes distribuïts amb càrrec a beneficis corresponents a rendiments bonificats d'acord amb el que preveu l'article 2 de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals, de reforma del règim jurídic de la funció pública i de la protecció per desocupació, i de rendiments procedents de societats acollides a la bonificació que estableixen l'article 19 de la Llei foral 12/1993, de 15 de novembre, i la disposició addicional cinquena de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, o de societats a les quals els sigui aplicable l'exempció que preveuen les normes forals 5/1993, de 24 de juny, de Biscaia, 11/1993, de 26 de juny, de Guipúscoa, i 18/1993, de 5 de juliol, d'Àlaba.

En cas de distribució de reserves cal atènyer-se a la designació que conté l'acord social, i s'entenen aplicades les primeres quantitats abonades a les reserves esmentades.

Disposició addicional segona. *Referències a la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i els reglaments de les comunitats europees contingudes en diferents disposicions. Règim de l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana en determinades operacions.*

1. Les referències que l'article 7.1rb) de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, fa a les operacions de l'article 1 i a la definició de branca d'activitat de l'article 2, apartat 4, de la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i els reglaments de les comunitats europees, sempre que les operacions tinguin dret al règim tributari que regula el títol I de la Llei esmentada, s'entenen fetes en el règim especial de les fusions, escissions, aportacions de branques d'activitat i bescanvi de valors que defineix l'article 83 d'aquesta Llei.

2. Les referències que l'article 21 i l'article 45.1.b) 10 de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats fan a les definicions de fusió i escissió de l'article 2, apartats 1, 2 i 3, de la Llei 29/1991, de 16 de setembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i els reglaments de les comunitats europees, s'entenen fetes a l'article 83, apartats 1, 2, 3 i 5, i a l'article 94 d'aquesta Llei i les referències al règim especial del títol I de la Llei 29/1991, de 16 de desembre, s'entenen fetes al capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei.

3. No es merita l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana en ocasió de les

transmissions de terrenys de naturalesa urbana derivades d'operacions a les quals sigui aplicable el règim especial que regula el capítol VIII del títol VII d'aquesta Llei, a excepció de les relatives a terrenys que s'aportin a l'empara del que preveu l'article 94 d'aquesta Llei quan no estiguin integrats en una branca d'activitat.

En la posterior transmissió dels terrenys esmentats s'entén que el nombre d'anys al llarg dels quals s'ha posat de manifest l'increment de valor no s'ha interromput per causa de la transmissió derivada de les operacions que preveu el capítol VIII del títol VII.

No és aplicable el que estableix l'article 9.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició addicional tercera. *Subvencions de la política agrària i pesquera comunitària i ajudes públiques.*

1. No s'integren en la base imposable de l'impost sobre societats les rendes positives que es posin de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les ajudes de la política agrària comunitària següents:

1r Abandonament definitiu del conreu de la vinya.

2n Prima a l'arrencada de plantacions de pomeres.

3r Prima a l'arrencada de platanars.

4t Abandonament definitiu de la producció lletera.

5è Abandonament definitiu del conreu de peres, préssecs i nectarines.

6è Arrencada de plantacions de peres, préssecs i nectarines.

b) La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària: per la paralització definitiva de l'activitat pesquera d'un vaixell i per la seva transmissió per a la constitució de societats mixtes en països tercers, així com per l'abandonament definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o enfonsament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.

d) La percepció de les ajudes a l'abandonament de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que compleixin els requisits que estableix la normativa reguladora de la concessió d'aquestes ajudes.

e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabanya ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties.

Aquesta disposició només afecta els animals destinats a la reproducció.

2. Per calcular la renda que no s'integra en la base imposable s'ha de tenir en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si s'escau, es produeixen en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'aquestes ajudes sigui inferior al de les pèrdues produïdes en els elements esmentats, es pot integrar en la base imposable la diferència negativa. Quan no hi hagi pèrdues, només s'exclou de gravamen l'import de les ajudes.

Disposició addicional quarta. *Règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de llei i de la normativa de defensa de la competència.*

Les transmissions d'elements patrimonials a què es refereix l'article 42 d'aquesta Llei que s'efectuïn en compliment d'obligacions establertes per disposicions amb rang de llei, publicades a partir de l'1 de gener de 2002, o

per acords de la Comissió Europea o del Consell de Ministres adoptats a partir d'aquesta mateixa data, en aplicació de les normes de defensa de la competència en processos de concentració empresarial, tenen el següent tractament en l'impost sobre societats:

a) La renda positiva que s'obtingui no s'integra en la base imposable, si l'import obtingut en la transmissió es reinverteix en les condicions que estableix l'article 42 d'aquesta Llei.

b) L'esmentada renda positiva s'integra, sense reducció ni cap exempció, en la base imposable del període en què es transmetin, o per qualsevol altre motiu es donin de baixa en el balanç, els béns i dret objecte de la reinversió.

c) Els elements patrimonials en què es materialitzi la reinversió es valoren, als efectes exclusius de càlcul de la renda positiva, pel mateix valor que tenien els béns i drets transmesos. En el cas de reinversió parcial, el valor esmentat s'incrementa en l'import de la renda integrada en la base imposable.

d) El subjecte passiu pot presentar consultes sobre la interpretació i l'aplicació d'aquesta disposició, la resposta de la qual té caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Disposició addicional cinquena. Incentius fiscals per a la renovació de la flota mercant.

1. Es poden amortitzar de manera accelerada els vaixells, les embarcacions i els artefactes navals que compleixin els requisits següents:

a) Que es tracti de vaixells, embarcacions o artefactes navals nous que siguin posats a disposició de l'adquirent entre l'1 de gener de l'any 1999 i el 31 de desembre de l'any 2003 o que hagin estat encarregats en virtut d'un contracte de construcció subscrit dins l'esmentat període, sempre que la seva posada a disposició de l'adquirent sigui anterior al 31 de desembre de l'any 2006, o bé que es tracti de vaixells usats adquirits després de l'1 de gener de 1999 que hagin estat objecte de millores, l'import de les quals sigui superior al 25 per cent del seu valor d'adquisició i que es realitzin abans del 31 de desembre de l'any 2003.

b) Que el vaixell, embarcació o artefacte naval sigui inscriptible en les llistes primera, segona o cinquena de l'article 4.1 del Reial decret 1027/1989, de 28 de juliol, sobre abanderament, matriculació i registre marítim de vaixells.

c) Que el subjecte passiu adquirent exploti el vaixell, embarcació o artefacte naval mitjançant l'afectació a la seva pròpia activitat, o bé mitjançant l'arrendament a noliejament sense dotació, sempre que, en aquest últim cas, l'entitat arrendadora sigui una agrupació espanyola o europea d'interès econòmic i es compleixin els requisits següents:

1r Que l'arrendatari sigui una persona física o jurídica que tingui com a activitat habitual l'explotació de vaixells, embarcacions o artefactes navals i que afecti l'element a l'activitat esmentada.

2n Que almenys el 75 per cent de l'avantatge fiscal obtingut es traslladi per l'arrendador a l'usuari.

A aquests efectes, l'avantatge fiscal es valora en l'actualització, al tipus que determini el Ministeri d'Hisenda, de les diferències en els ingressos fiscals que es produïrien amb i sense l'aplicació d'aquest règim.

3r Els socis de l'entitat arrendadora hi han de mantenir la participació durant almenys les dues terceres parts del termini del contracte d'arrendament.

4t Que el preu d'adquisició del vaixell, embarcació o artefacte naval, el tipus d'interès del finançament utilitzat i l'import del lloguer siguin els normals de mercat entre parts independents.

5è Que no hi hagi vinculació entre el venedor de l'actiu i l'arrendatari d'aquest.

6è Que almenys el 20 per cent dels recursos necessaris per finançar l'adquisició del vaixell, embarcació o artefacte naval procedeixi de fons propis de l'agrupació.

d) Que se sol·liciti i obtingui la concessió del benefici del Ministeri d'Hisenda amb caràcter previ a la construcció o millora de l'element. Per a la concessió del benefici, el Ministeri d'Hisenda ha de tenir en compte, des del punt de vista de l'interès general, que el projecte presenta un interès econòmic i social significatiu, en particular en matèria d'ocupació. Amb aquesta finalitat, és necessari l'informe previ del Ministeri de Ciència i Tecnologia i del Ministeri de Foment, segons si es tracta d'elements nous o usats respectivament; la sol·licitud s'ha de resoldre en el termini màxim de 3 mesos, transcorregut el qual es pot entendre desestimada.

2. L'amortització es practica d'acord amb les normes següents:

a) L'amortització anual fiscalment deduïble té com a límit el 35 per cent del preu d'adquisició del vaixell o del valor de la millora.

b) L'amortització es pot realitzar abans de la posada del vaixell, embarcació o artefacte naval en condicions de funcionament o de l'inici de la millora, amb el límit de les quantitats pagades.

c) La deducció de les quantitats que excedeixin l'import de la depreciació efectiva no està condicionada a la seva imputació comptable al compte de pèrdues i guanys. Les quantitats esmentades han d'incrementar la base imposable en ocasió de l'amortització o la transmissió de l'element que en va gaudir.

3. Els vaixells, les embarcacions o els artefactes navals adquirits en règim d'arrendament financer es poden acollir, alternativament, a l'amortització especial que preveu la present norma o al que disposa l'article 115 d'aquesta Llei.

4. Si els requisits s'incompleixen posteriorment, el subjecte passiu perd el benefici de l'amortització accelerada i ha d'ingressar l'import de les quotes corresponents als exercicis durant els quals hagi gaudit d'aquest incentiu fiscal, juntament amb les sancions, els recàrrecs i els interessos de demora que siguin procedents.

Disposició addicional sisena. Incidència de la reserva per a inversions a les Canàries en el càlcul dels pagaments fraccionats.

A l'efecte del que disposa l'apartat 3 de l'article 45 d'aquesta Llei, es pot reduir de la base imposable l'import de la reserva per a inversions a les Canàries, que regula l'article 27 de la Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, que es prevegi realitzar, prorratejada a cadascun dels períodes dels tres, nou o 11 primers mesos del període impositiu i amb el límit màxim del 90 per cent de la base imposable de cadascun d'ells.

Si l'import de la reserva que efectivament es doti és inferior en més d'un 20 per cent de l'import de la reducció en la base imposable realitzada per calcular la quantia de cadascun dels pagaments fraccionats elevats a l'any, l'entitat està obligada a regularitzar els pagaments esmentats per la diferència entre la previsió inicial i la dotació efectiva, sense perjudici de la liquidació dels interessos i recàrrecs que, si s'escau, siguin procedents.

Disposició addicional setena. Coeficients d'amortització aplicables a les adquisicions d'actius realitzades entre l'1 de gener de 2003 i el 31 de desembre de 2004.

Per a les adquisicions d'actius nous efectuades entre l'1 de gener de 2003 i el 31 de desembre de 2004, els

coeficients d'amortització lineals màxims establerts a les taules oficials de coeficients d'amortització s'entenen substituïts, a totes les mencions que s'hi fan, pel resultat de multiplicar-los per 1,1. El nou coeficient és aplicable durant la vida útil dels actius nous adquirits en el període abans indicat.

Disposició transitòria primera. Regularització d'ajustos extracomptables.

Els ajustos extracomptables, positius i negatius, practicats per determinar les bases imposables de l'impost sobre societats corresponents a períodes impositius iniciats abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, es prenen en consideració als efectes de determinar les bases imposables corresponents als períodes impositius en què sigui aplicable aquesta Llei, d'acord amb el que preveuen les normes que els van regular.

En cap cas no és admissible que una mateixa renda no es prengui en consideració o ho sigui dues vegades als efectes de determinar la base imposable per l'impost sobre societats.

Disposició transitòria segona. Règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs i de foment de la mineria.

1. Les disposicions que estableix aquesta Llei per a les activitats de recerca i d'explotació d'hidrocarburs són aplicables a les entitats amb permís de recerca i concessions d'explotació que es continuïn regint per la Llei 21/1974, de 27 de juny, de règim jurídic per a la recerca i l'explotació d'hidrocarburs.

2. Els actius que a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, s'estiguin amortitzant d'acord amb els coeficients màxims d'amortització que estableix l'apartat B.1 de l'article 47 del Reial decret 2362/1976, de 30 de juliol, pel qual es va aprovar el Reglament de la llei sobre recerca i explotació d'hidrocarburs, de 27 de juny de 1974, es poden amortitzar aplicant els coeficients esmentats, i han de quedar totalment amortitzats en el termini màxim de 20 anys, a comptar de l'esmentada data d'entrada en vigor.

3. Les bases imposables negatives que estiguin pendents de compensació, conforme al règim especial del capítol X del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, en el primer període impositiu iniciat a partir de l'1 de gener de 1999, són compensades de la manera que estableix l'article 106 d'aquesta Llei.

4. Els subjectes passius que, abans del 31 de desembre de 2000, tinguin dret a aplicar el «règim fiscal de la recerca i explotació d'hidrocarburs» que estableix el capítol X del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, poden optar per continuar aplicant el règim esmentat, en la seva redacció vigent el 31 de desembre de 2002, durant els períodes impositius que concloguin fins al 31 de desembre de 2005.

Els saldos pendents d'inversió, a la data d'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2003, o de l'1 de gener de 2006, si han optat per l'aplicació del règim conforme al que disposa l'apartat anterior, de les dotacions al factor d'exhauriment realitzades a l'empara de la Llei 21/1974, de 27 de juny, de règim jurídic per a l'exploració, la recerca i l'explotació d'hidrocarburs, i del capítol X del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, s'apliquen de la manera que estableix l'article 103 d'aquesta Llei.

El termini a què es refereix l'article 103 d'aquesta Llei no és aplicable quan les quantitats es destinin a l'abandonament de camps o al desballestament de plataformes marines sempre que corresponguin a explotacions existents a l'entrada en vigor de la Llei 53/2002, de 30 de desembre.

5. Els saldos pendents d'inversió de les dotacions al factor d'exhauriment realitzades a l'empara de la Llei

6/1977, de 4 de gener, de foment de la mineria, abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, s'han d'invertir en les condicions i amb els requisits que estableix la seva llei, a l'efecte de consolidar la deducció practicada en el seu moment.

Disposició transitòria tercera. Reinversió de beneficis extraordinaris.

1. Els increments de patrimoni imputats en períodes impositius que regula la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, acollits a l'exempció per reinversió que preveu el seu article 15.8, es regulen pel que s'hi estableix, encara que la reinversió es produeixi posteriorment a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

2. Les rendes acollides a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, segons la seva redacció original, es regulen pel que s'hi estableix, encara que la reinversió es produeixi en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

3. Les rendes acollides a la reinversió de beneficis extraordinaris que preveu l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, segons la seva redacció vigent fins a l'1 de gener de 2002, es regulen pel que s'hi estableix i les seves normes de desplegament, encara que la reinversió i altres requisits es produeixin en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2002.

4. No obstant el que disposa l'apartat anterior, si la reinversió s'efectua en un període impositiu iniciat a partir de l'1 de gener de 2002, el subjecte passiu pot aplicar la deducció a què es refereix l'article 42 d'aquesta Llei, a condició que la totalitat de la renda diferida s'integri en la base imposable del període impositiu esmentat.

5. Els subjectes passius que en el primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2002 tinguin rendes pendents d'integrar en la base imposable, perquè s'han acollit a la reinversió de beneficis extraordinaris que preveu l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, segons la seva redacció vigent fins a l'1 de gener de 2002, poden incloure en la base imposable de la primera declaració per aquest impost que es presenti a partir de l'1 de gener de 2002, totalment o parcialment, les rendes esmentades, aplicant, així mateix, la deducció que preveu l'article 42 d'aquesta Llei per aquestes rendes integrades en la base imposable.

Disposició transitòria quarta. Beneficis fiscals de la reconversió i reindustrialització.

Els subjectes passius afectats pels reials decrets de reconversió gaudeixen dels beneficis fiscals que estableix la Llei 27/1984, de 26 de juliol, de reconversió i reindustrialització, en els termes que s'hi preveuen.

Disposició transitòria cinquena. Beneficis fiscals de la Llei 12/1988, de 25 de maig, la Llei 5/1990, de 29 de juny, i la Llei 30/1990, de 27 de desembre.

Les entitats a què es refereixen els articles 2 i 16 i la disposició addicional primera de la Llei 12/1988, de 25 de maig, de beneficis fiscals relatiu a l'Exposició Universal de Sevilla 1992 i als Actes Commemoratiu del V Centenari del Descobriment d'Amèrica i als Jocs Olímpics de Barcelona 1992, així com aquelles a què es refereix la disposició addicional cinquena de la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributària, i la disposició addicional quarta de la Llei 30/1990, de 27 de desembre, de beneficis fiscals relatiu a Madrid Capital Europea de la Cultura 1992, conserven el règim tributari que en les normes esmentades s'estableix durant el període necessari per a la seva completa liquidació.

L'entitat a què es refereix l'article 2 de la Llei 30/1990, de 27 de desembre, conserva el règim tributari que s'hi estableix, durant el període necessari per a la seva liquidació d'acord amb el que estableix la seva disposició final segona.

Disposició transitòria sisena. *Arrendament financer.*

Es regeixen fins al seu total compliment per les normes que estableix la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, els contractes d'arrendament financer subscrits abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que versin sobre béns el lliurament dels quals a l'usuari s'hagi realitzat igualment abans de la seva entrada en vigor, o sobre béns immobles el lliurament dels quals es realitzi dins el termini dels dos anys posteriors a la data d'entrada en vigor esmentada.

Disposició transitòria setena. *Fons de comerç, marques, drets de traspàs i altres elements de l'immobilitzat immaterial adquirits abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats. Efectes de la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric en les operacions realitzades pel règim especial de les fusions, escissions, aportacions d'actius i bescanvi de valors.*

1. El que preveuen els apartats 4 i 5 de l'article 11 d'aquesta Llei és aplicable respecte del valor d'adquisició dels fons de comerç, marques, drets de traspàs i altres elements d'immobilitzat immaterial adquirits abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, que no hagin estat deduïts als efectes de determinar la base imposable, encara que estiguin comptablement amortitzats.

2. El que preveu el paràgraf segon de l'article 89.3 d'aquesta Llei també és aplicable a les operacions emparades a l'article 10 de la Llei 29/1991, de 16 de desembre, d'adequació de determinats conceptes impositius a les directives i els reglaments de les Comunitats Europees, encara que s'hagi produït l'amortització a efectes comptables.

3. La valoració resultant de la imputació als béns de l'immobilitzat que correspongui a la diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 89 d'aquesta Llei, té efectes fiscals per a les operacions que s'hagin inscrit a partir de l'1 de gener de 2002.

La diferència entre el preu d'adquisició de la participació i el seu valor teòric a què es refereix l'apartat 3 de l'article 89 d'aquesta Llei que no resulti imputable als béns i drets adquirits, derivada d'operacions inscrites abans de l'1 de gener de 2002 que siguin deduïbles segons la redacció de l'article 103 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, aleshores vigent, continuen sent deduïbles amb el límit anual màxim de la vintena part del seu import.

4. En cap cas l'amortització dels fons de comerç sorgits en operacions emparades per la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses, té la consideració de despesa deduïble, excepte que l'import dels fons de comerç esmentats s'hagi integrat en la base imposable i la quota corresponent no hagi estat bonificada.

Disposició transitòria vuitena. *Deduccions pendents d'aplicar en l'impost sobre societats.*

1. Les quantitats pendents de deducció corresponents als beneficis fiscals que estableixen l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, la Llei 12/1988, de 25 de maig, la Llei 30/1990,

de 27 de desembre, la Llei 31/1992, de 26 de novembre, i la disposició addicional setena de la Llei 39/1992, de 29 de desembre, s'apliquen a les liquidacions corresponents als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, en les condicions i els requisits que preveuen les lleis esmentades.

Si el subjecte passiu, d'acord amb el que estableix l'article 218.3 del Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre societats, ha optat per aplicar la deducció per inversions en actius fixos materials nous en els períodes impositius en què s'efectuïn els pagaments, la deducció s'aplica a les liquidacions dels períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, en què s'efectuïn els pagaments esmentats, en les condicions i els requisits que preveu la norma esmentada.

Les deduccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors es dedueixen respectant el límit sobre la quota líquida que preveuen les lleis esmentades i les corresponents lleis de pressupostos generals de l'Estat.

A aquests efectes s'entén per quota líquida la resultant de minorar la quota íntegra en les deduccions i bonificacions que preveuen els capítols II i III del títol VI d'aquesta Llei.

Les deduccions procedents de diferents modalitats o períodes impositius de l'article 26 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, excepte la corresponent a la creació de llocs de treball, no poden excedir un límit conjunt del 35 per cent de la quota líquida.

Les deduccions a què es refereixen els paràgrafs anteriors es practiquen una vegada realitzades les deduccions i bonificacions que estableixen els capítols II i III del títol VI d'aquesta Llei i, a continuació, les deduccions que estableix el capítol IV del títol VI, el límit del qual es computa independentment del que estableix el paràgraf anterior.

2. Les deduccions a què es refereixen els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, pendents de practicar després de la finalització del període impositiu en curs a l'entrada en vigor del Reial decret llei 3/2000, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, s'han de deduir en els períodes impositius conclusos posteriorment a la data esmentada en les condicions i els requisits que preveuen els articles esmentats.

3. Les deduccions que preveu el capítol IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, pendents d'aplicar a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de 25 de juny de 2000, es poden compensar en el termini i amb els requisits que estableix la redacció de l'article 37 de l'esmentada llei vigent en el dit període impositiu, comptant a partir de la finalització del període impositiu en què es van acreditar les deduccions esmentades.

Les deduccions que preveu el capítol IV del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, pendents d'aplicar a l'inici del primer període impositiu que comenci a partir de l'1 de gener de 2002, es poden compensar en el termini i amb els requisits que estableix l'article 44 d'aquesta Llei, comptant a partir de la finalització del període impositiu en què es van acreditar les deduccions esmentades.

Disposició transitòria novena. *Bases imposables negatives pendents de compensar en l'impost sobre societats.*

Les bases imposables negatives pendents de compensació a l'inici del primer període impositiu que hagi començat a partir de l'1 de gener de 2002, es poden compensar en el termini i amb els requisits que estableix l'apartat 1 de l'article 25 d'aquesta Llei, comptat a partir de la finalització del període impositiu en què es van determinar les esmentades bases imposables negatives.

Disposició transitòria desena. *Saldos de la provisió per a insolvències emparada a l'article 82 del Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre.*

Els subjectes passius que a l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, tinguin constituït un fons per a provisió d'insolvències mitjançant el sistema que regula l'apartat 6 de l'article 82 del Reial decret 2631/1982, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament sobre societats, han d'aplicar el seu saldo a la cobertura dels crèdits de cobrament dubtós existents en la data esmentada i l'excés, si s'escau, als que es vagin produint posteriorment fins a la seva total extinció. Mentrestant no són deduïbles les dotacions que s'efectuïn per a la cobertura dels crèdits esmentats.

Disposició transitòria onzena. *Règim transitori dels beneficis sobre operacions financeres.*

Les societats concessionàries d'autopistes de peatge que tinguin reconeguts beneficis en aquest impost el dia 1 de gener de 1979 per a les operacions de finançament i refinançament en funció de la seva legislació específica i del que estableixen la disposició transitòria tercera, apartat 2, de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, i les seves normes de desplegament, conserven l'esmentat dret adquirit en els seus termes actuals. Així mateix, els subjectes passius que a la data d'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, gaudeixin de la bonificació a què es refereixen: l'article 25.c) de la Llei 61/1978, de 27 de desembre; l'article 1 del Reial decret llei 5/1980, de 29 de maig, sobre bonificació de les quotes de l'impost sobre societats, corresponent als interessos que han de satisfer les corporacions locals, comunitats autònomes i Estat, per raó de determinats préstecs o emprèstits; els articles 6.5è i 20 de la Llei 12/1988, de 25 de maig, de beneficis fiscals relatius a l'Exposició Universal Sevilla 1992, als actes commemoratius del V Centenari del Descobriment d'Amèrica i als Jocs Olímpics de Barcelona 1992 i l'article 6.5è de la Llei 30/1990, de 27 de desembre, de beneficis fiscals relatius a Madrid Capital Europea de la Cultura 1992, en virtut d'una resolució acordada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, l'han de continuar aplicant en els termes que estableixen les normes respectives.

Disposició transitòria dotzena. *Valor fiscal de les participacions de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Als efectes de calcular l'excés del valor liquidatiu a què fa referència l'article 60 d'aquesta Llei, es pren com a valor d'adquisició el valor liquidatiu el primer dia del primer període impositiu al qual hagi estat aplicable la Llei 43/1995, de 27 de desembre, respecte de les participacions i accions que en aquell hagi posseït el subjecte passiu. La diferència entre el valor esmentat i el valor efectiu d'adquisició no es pren com a valor d'adquisició als efectes de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o reembossament de les accions o participacions.

Els dividendes i les participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva que procedeixin de beneficis obtinguts abans de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, s'integren en la base imposable dels socis o dels seus partícips. A aquests efectes, s'entén que les primeres reserves distribuïdes han estat dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria tretzena. *Comptes d'actualització.*

1. A partir de l'entrada en vigor de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, els saldos dels comptes «Actualització Llei de pressupostos per a 1979», «Actualització actius a l'estranger, Llei de pressupostos per a 1980» i «Actualització Llei de pressupostos per a 1983», es traspassen a

reserva legal i el romanent, si n'hi ha, a reserves de lliure disposició.

2. Les normes relatives a l'amortització dels elements actualitzats continuen sent aplicables fins a l'extinció de la seva vida útil.

Disposició transitòria catorzena. *Règim transitori per a la intensificació de la competència.*

El que disposa la disposició addicional quarta d'aquesta Llei és aplicable a les transmissions d'actius que, havent-se efectuat a l'empara del que disposa el Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, acord del Consell de Ministres en aplicació de les normes de defensa de la competència o processos de concentració empresarial o decisions de la Unió Europea de la mateixa matèria, no hagin conclòs a l'entrada en vigor de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, o les que d'acord amb el mateix Decret s'efectuïn a partir de l'1 de gener de 2002.

Disposició transitòria quinzena. *Societats transparents.*

1. Les bases imposables positives de societats transparents que corresponguin a períodes impositius en què hagi estat aplicable el règim esmentat, així com els altres conceptes pendents d'imputar que procedeixin dels esmentats períodes impositius, s'imputen d'acord amb les normes reguladores del règim de transparència fiscal vigents en aquests períodes.

2. En la transmissió d'accions i participacions en el capital de societats que hagin tingut la consideració de transparents en períodes impositius anteriors, el valor d'adquisició s'incrementa en l'import dels beneficis socials obtinguts en els esmentats períodes que, sense una distribució efectiva, hagin estat imputats als socis com a rendes de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i transmissió.

3. Els dividendes i les participacions en beneficis de les societats esmentades que procedeixin de períodes impositius durant els quals la societat que els distribueix estigui subjecta al règim de transparència fiscal no tributen en l'impost sobre la renda de les persones físiques ni en l'impost sobre societats. L'import d'aquests dividendes o participacions en beneficis no s'integra en el valor d'adquisició de les accions o participacions dels socis als qui hagin estat imputats.

Si es tracta dels socis que van adquirir les accions o participacions posteriorment a la imputació, se'n disminueix el valor d'adquisició en els imports esmentats.

4. No estan subjectes a retenció o ingrés a compte els dividendes o les participacions en beneficis a què es refereix l'apartat 3 anterior.

5. Les bases imposables negatives pendents de compensar per les societats transparents que passin a tributar pel règim especial de societats patrimonials, poden ser compensades, dins el termini que resti a la societat transparent, i en les condicions que estableix l'article 23 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, amb la part general o especial de la base imposable positiva de la societat patrimonial, a opció d'aquesta.

6. Les deduccions per evitar la doble imposició que estableix el capítol II del títol VI de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, pendents de deduir per insuficiència de quota es poden deduir en els terminis que estableix la normativa esmentada.

Disposició transitòria setzena. *Dissolució i liquidació de societats transparents.*

1. Poden acordar la seva dissolució i liquidació, amb aplicació del règim fiscal que preveu aquesta dis-

posició, les societats en què concorrin les circumstàncies següents:

a) Que hagin tingut la consideració de societats transparents, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, en l'últim període impositiu finalitzat abans de l'1 de gener de 2003, o que compleixin en aquesta data els requisits per tenir la consideració esmentada, i que, en els dos casos, la mantinguin fins a la data en què acordin la seva dissolució.

b) Que durant l'any 2003 adoptin vàlidament l'acord de dissolució amb liquidació i realitzin posteriorment a l'acord, dins els sis mesos posteriors al termini esmentat, tots els actes o negocis jurídics necessaris, segons la normativa mercantil, fins a la cancel·lació registral de la societat en liquidació.

2. La dissolució amb liquidació de les societats esmentades té el règim fiscal següent:

a) Exempció de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, concepte «operacions societàries», fet imposable «dissolució de societats», de l'article 19.1.1r del text refós de l'impost, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

b) No es merita l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana en ocasió de les adjudicacions als socis d'immobles de naturalesa urbana. En la posterior transmissió dels immobles esmentats s'entén que aquests van ser adquirits en la data en què ho van ser per la societat que s'extingeixi.

c) A l'efecte de l'impost sobre societats de la societat que es dissol, no es merita cap renda en ocasió de l'atribució de béns o drets als socis, persones físiques o jurídiques, residents en el territori espanyol.

d) A l'efecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents dels socis de la societat que es dissol:

1r El valor d'adquisició i, si s'escau, de titularitat de les accions o participacions en el capital de la societat que es dissol s'augmenta en l'import dels deutes adjudicats i es disminueix en el dels crèdits i diners o signe que el representi adjudicat.

2n Si el resultat de les operacions descrites en el paràgraf anterior és negatiu, el resultat esmentat es considera renda o guany patrimonial, segons que el soci sigui persona jurídica o física, respectivament.

En aquest cas, cadascun dels restants elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, es considera que té un valor d'adquisició zero.

3r Si el resultat de les operacions descrites en el paràgraf 1r anterior resulta zero o positiu, es considera que no hi ha renda o pèrdua o guany patrimonial.

Quan el resultat esmentat sigui zero, cadascun dels restants elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, ha de tenir zero com a valor d'adquisició.

Si el resultat és positiu, el valor d'adquisició de cadascun dels restants elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, és el que resulti de distribuir el resultat positiu entre aquests en funció del valor net comptable que resulti del balanç final de liquidació de la societat que s'extingeixi.

4t Els elements adjudicats al soci, diferents dels crèdits, diners o signe que el representi, es consideren adquirits per aquest en la data de la seva adquisició per la societat, sense que, en el càlcul de l'import dels guanys patrimonials, sigui aplicable el que estableix la disposició transitòria novena del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. Durant els períodes impositius que concloguin fins a la finalització del procés de dissolució amb liquida-

ció en els terminis que indica el paràgraf b) de l'apartat 1 d'aquesta disposició transitòria, es continua aplicant, tant per les societats transparents com pels seus socis, la normativa vigent el 31 de desembre de 2002.

En els períodes impositius que concloguin una vegada acabat el termini esmentat, és aplicable el règim de les societats patrimonials o el règim general, segons correspongui.

Disposició transitòria dissetena. Règim transitori de la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends en l'impost sobre societats.

En el cas de dividends i participacions en beneficis procedents de valors representatius del capital o els fons propis, adquirits abans de l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny, no són aplicables les restriccions a la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends que conté l'apartat 4 de l'article 30 d'aquesta Llei. En aquest cas són aplicables les restriccions que conté l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, en la seva redacció original, anterior a l'entrada en vigor del Reial decret llei 8/1996, de 7 de juny.

Disposició transitòria divuitena. Aplicació de l'apartat 11 de l'article 115 d'aquesta Llei als actius el període de construcció dels quals hagi finalitzat abans del 31 de desembre de 2002.

El moment temporal determinat pel Ministeri d'Hisenda, a què es refereix l'apartat 11 de l'article 115 de la Llei, es pot fer coincidir amb el de la posada en condicions de funcionament, en el cas d'actius el període de construcció del qual hagi finalitzat abans del 31 de desembre de 2002 i la sol·licitud dels quals davant el Ministeri d'Hisenda s'hagi presentat abans de la data esmentada.

Disposició final primera. Entitats acollides a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

Les entitats que tinguin les característiques i compleixin els requisits que preveu el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, tenen el règim tributari que s'hi s'estableix.

Disposició final segona. Entitats acollides a la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de cooperatives.

1. Les cooperatives tributen d'acord amb el que estableix la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de cooperatives.

2. Els grups de societats cooperatives poden tributar en règim de declaració consolidada d'acord amb el que preveu el Reial decret 1345/1992, de 6 de novembre, pel qual es dicten les normes per a l'adaptació de les disposicions que regulen la tributació sobre el benefici consolidat als grups de societats cooperatives.

Disposició final tercera. Habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

1. La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot:

- Modificar els tipus de gravamen.
- Modificar els límits quantitius i percentatges fixos.
- Modificar les exempcions.
- Introduir i modificar les normes necessàries per complir les obligacions derivades del Tractat de la Unió Europea i del dret que en derivi.

e) Modificar els aspectes procedimentals i de gestió del tribut.

f) Modificar els terminis de presentació de declaracions.

g) Establir els coeficients per aplicar el que preveu l'article 15.10 d'aquesta Llei.

2. La Llei de pressupostos generals de l'Estat estableix els incentius fiscals pertinents en relació amb aquest impost, quan així sigui convenient per a l'execució de la política econòmica. En particular, la inversió s'estimula mitjançant deduccions en la quota íntegra fonamentades en l'adquisició d'elements de l'immobilitzat material nous.

Disposició final quarta. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

4527 REIAL DECRET LEGISLATIU 5/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents. («BOE» 62, de 12-3-2004.)

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció feta per la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, estableix que el Govern ha d'elaborar i aprovar en el termini de 15 mesos a partir de l'entrada en vigor de la dita Llei els textos refosos de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats.

Aquesta delegació legislativa té l'abast més limitat dels que preveu l'apartat 5 de l'article 82 de la Constitució, ja que se circumscriu a la mera formulació d'un text únic i no inclou autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Aquesta habilitació té per finalitat dotar de més claredat el sistema tributari mitjançant la integració en un únic cos normatiu de les disposicions que afecten aquests tributs, per contribuir amb això a augmentar la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

En exercici d'aquesta autorització, s'elabora aquest Reial decret legislatiu, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

II

La Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries, publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» el 10 de desembre de 1998, va respondre a la necessitat de configurar una norma que regulés, de manera unitària, la tributació dels no residents en els impostos sobre la renda, la coneguda tradicionalment com a subjecció per «obligació real de contribuir», a causa de la creixent internacionalització de les relacions econòmiques i la integració progressiva d'Espanya a la Unió Europea.

La Llei 41/1998, de 9 de desembre, des de la seva entrada en vigor l'1 de gener de 1999, ha experimentat modificacions importants, entre les quals es poden destacar les introduïdes per les normes següents:

a) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, per la qual s'aproven mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, que va incorporar un nou article a la Llei 41/1998, de 9 de desembre, sobre la deducció de pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques quan un contribuent adquireix la seva condició per canvi de residència i va canviar la redacció del càlcul de la base imposable corresponent als guanys patrimonials.

b) La Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que va establir nous supòsits d'exempció en l'impost sobre la renda de les persones físiques que, per la interrelació existent entre les dues normatives, va repercutir en l'article 13 de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, i va equiparar, per a determinats supòsits, els tipus de gravamen en l'impost sobre la renda de no residents amb els tipus de retenció existents per a residents.

c) La Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que va establir un nou tipus de gravamen per als rendiments del treball percebuts per treballadors de temporada.

d) La Llei 46/2002 esmentada, de 18 de desembre, que ha estat la que ha originat la reforma més substancial en el text de la Llei 41/1998, de 9 de desembre, des que va entrar en vigor. Amb aquesta es va pretendre millorar tècnicament el text anterior a la vista de l'experiència que ha proporcionat la seva aplicació, alhora que es van incorporar algunes qüestions que no estaven expressament regulades anteriorment, com ara les definicions de cànons o pensions o el règim d'entitats en atribució de rendes.

e) Finalment, la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, ha introduït determinades modificacions com a conseqüència de l'aprovació de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànons efectuats entre societats associades de diferents estats membres, amb un règim transitori específic per a cànons. D'altra banda, també s'han exclòs de l'obligació de retenir i ingressar a compte les missions diplomàtiques o oficines diplomàtiques d'estats estrangers.

III

En el text aprovat per aquest Reial decret legislatiu, la Llei 41/1998, de 9 de desembre, es refon amb les normes següents:

a) La Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que va regular a la disposició addicional quarta les normes sobre retencions i altres qüestions relatives a actius financers i altres valors mobiliaris. Aquesta norma s'incorpora als apartats 2 i següents de l'article 53 del text refós.

b) La Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que, a l'article 24, va establir la possibilitat de regular per reglament les obligacions de retenció i ingrés a compte que podien incumbir a determinades entitats o als mateixos participants en els casos de transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva en mans de contribuents no residents. Aquesta regulació s'incorpora a l'apartat 1 de l'article 53 del text refós.

c) La Llei 6/2000, de 13 de desembre, que, a l'apartat quatre de l'article 23, va regular el tractament en l'impost sobre la renda de no residents de les operacions de reduc-